

การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

กันตินันท์ นกขุนทอง

การศึกษาอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

THE REVENUE COLLECTION ADMINISTRATION OF SAMPRAYA
SUB-DISTRICT ADMINISTRATION ORGANIZATION
CHA AM DISTRICT, PHETCHABURI

Kunteenun Nokkunthong

Independent Study Submitted in Partial fulfillment of the Requirements
for the Master of Public Administration
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Academic Year 2016

Copyrighted of Rajamangala University of Technology Rattanakosin

การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

กันตินันท์ นกขุนทอง

การศึกษาอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

THE REVENUE COLLECTION ADMINISTRATION OF SAMPRAYA
SUB-DISTRICT ADMINISTRATION ORGANIZATION
CHA AM DISTRICT, PHETCHABURI

Kunteenun Nokkunthong

Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Public Administration
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Academic Year 2016

Copyright of Rajamangala University of Technology Rattanakosin

ใบรับรองการศึกษาอิสระ
รัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ชื่อการศึกษาอิสระ	การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวกันตินันท์ นกขุนทอง
วิชาเอก	นวัตกรรมการบริหารและการจัดการรัฐกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร.วรสิทธิ์ เจริญพัฒน์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีอนุมัติให้ การค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
ของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิตและรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต

..... ผู้อำนวยการวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
(อาจารย์รพี ม่วงนนท์)

คณะกรรมการสอบ การศึกษาอิสระ
..... ประธานกรรมการ
(ดร.ทศวน ชูเพ็ญ)

..... กรรมการ
(รศ.ดร.เพ็ญศรี ฉิรินทร์)

..... กรรมการ
(ผศ.ดร.วรสิทธิ์ เจริญพัฒน์)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Independent Study Certificate
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Independent Study Title   The Revenue Collection Administration of Sampraya
Sub-district Administration Organization,
Cha-Am District, Phetchaburi

Researcher   Mrs. Kunteenun Nokkunthong

Major   Innovative Public Administration and Management

Advisors   Assist. Prof. Col. Vorasit Chareonput, Ph.D.

Rajamangala University of Technology Rattanakosin Approved this Independent study in Partial fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Public Administration and Doctor of Public Administration

.....   Dean/Director
(Mr. Rapee Mounghont)

Independent Study Committee

.....   Chairperson
(Hhakuan Choopen, Ph.D.)

.....   Member
(Assoc. Prof. Pensri Chirinung, Ph.D.)

.....   Member
(Assist. Prof. Col. Vorasit Chareonput, Ph.D.)

ชื่อการศึกษาอิสระ

การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ชื่อผู้วิจัย

นางสาวกัณตินันท์ นกขุนทอง

ชื่อปริญญา

รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผศ.พ.อ.ดร.วรสิทธิ์ เจริญพุทธ

ปีการศึกษา

2559

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี (2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลสามพระยาจำนวน 273คนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยาขึ้นกับบุคลากร สถานที่ โครงสร้างภาษี การบริหารจัดการ และงบประมาณ 2) ปัจจัยส่วนบุคคลไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา

คำสำคัญ: องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา การจัดเก็บรายได้

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก.....

Independent Study Title	The Revenue Collection Administration of Sampraya Sub-district Administration Organization, Cha-Am District, Phetchaburi
Researcher	Mrs.Kunteenun Nokkunthong
Degree Sought	Master of Public Administration
Advisor	Assist.Prof.Col.Worasit Chareonput, Ph.D.
Academic Year	2559

Abstract

The purposes of this research were to study 1) revenue collection by Sampraya Sub-district Administration Organization, Cha-Am District, Petchaburi 2) public opinion regarding the revenue collection by exploring demographic factors such as sex, age, educational background, profession, and income.

The population were residents in Sampraya Sub-district and sample sized were 273 persons verified by Yamane's Principle. Questionnaires were data gathering tools. Descriptive statistics were percentages, means, standard, inferential Statistical were T – Test, One way ANOVA.

The reseach found that 1) personnel, tax structure, management, and budget were factors affecting effectiveness of the revenue collection administration; 2) demographic factors did not affect public opinion regarding revenue collection administration.

Keywords: Revenue Collection Administration, Sub-district Administration Organization

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก.....

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์ ผศ.ดร.วรสิทธิ์ เจริญพุ่ม อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ ตลอดจนตรวจสอบแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ จนสำเร็จสมบูรณ์อย่างดียิ่ง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและความเอาใจใส่ และขอกราบขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร.ทศวน ชูเพ็ญ ประธานกรรมการสอบ การศึกษาอิสระ ที่ให้คำแนะนำข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง อันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.เพ็ญศรี ฉิรินัง ที่สละเวลารับเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสอบการศึกษาอิสระและให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไขใน การวิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณเชิงชาย ศรียานงค์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา คุณอรทัย แก้วศิริ หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา และคุณสุกัญญา ทรัพย์มา นักพัฒนาชุมชนชำนาญการ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยขออ้อมระลึกถึงพระคุณของบิดามารดา ตลอดจนครอบครัว ที่คอยเป็นกำลังใจ มาโดยตลอด ในการนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณสุชาติ ทรัพย์มา นายกององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา และขอขอบคุณ เพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ในองค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยาที่ให้กำลังใจและแนะนำผู้วิจัยให้ทำสารนิพนธ์สำเร็จสมความมุ่งหมาย ตลอดจนขอขอบพระคุณครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสาขาวิชาความรู้ต่าง ๆ แก่ผู้วิจัยรวมถึงเพื่อน ๆ ที่ร่วมศึกษาปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิตทุกท่าน สารนิพนธ์นี้ถึงแม้จะมีชื่อผู้วิจัยเพียงคนเดียว แต่ผู้อยู่เบื้องหลังในการให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำในการแก้ไขเนื้อหาที่เกี่ยวข้องจนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ที่มีส่วนช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในด้านที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณเป็น อย่างสูงมา ณ ที่นี้ด้วย

กันตินันท์ นกขุนทอง
มกราคม 2560

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(7)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.5 สมมติฐานการวิจัย.....	7
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	8
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	9
2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้	9
2.2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับประสิทธิผล.....	30
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....	39
2.4 บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา.....	49
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	53
2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย	60
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	61
3.1 วิธีการศึกษา.....	61
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	61
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	63
3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย	64
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	64
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	65
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	65
บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย	66
4.1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	67
4.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล สามพระยา.....	70

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.3 ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อ ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล.....	75
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลการศึกษาวิจัย และข้อเสนอแนะ	84
5.1 สรุปผลการวิจัย	84
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	87
5.3 ข้อเสนอแนะ	93
5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งนี้	93
5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	93
บรรณานุกรม	95
ภาคผนวก	100
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	101
ภาคผนวก ข เครื่องมือการวิจัยและหาค่าความเที่ยงตรง	106
ประวัติผู้วิจัย	120

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
1.1	รายได้หมวดภาษีอากรประมาณการ รายรับจริงประจำปี 2554-2558	3
1.2	รายได้หมวดภาษีอากรประมาณการ ประจำปี 2555-2558.....	3
2.1	ที่มาของแนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้	29
2.2	แหล่งที่มาของคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล.....	38
2.3	แหล่งที่มาของคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น	48
2.4	ผลงานวิจัยและข้อค้นพบทางการวิจัยของนักวิชาการ	58
3.1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	62
4.1	ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	67
4.2	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล สามพระยา	70
4.3	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล สามพระยา ด้านบุคลากร.....	71
4.4	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล สามพระยา ด้านงบประมาณ	72
4.5	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล สามพระยา ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์.....	73
4.6	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล สามพระยา ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ.....	74
4.7	ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบเพศกับประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การ บริหารส่วนตำบลสามพระยา	75
4.8	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลสามพระยา โดยเฉลี่ย และรายด้าน จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	76
4.9	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลสามพระยา โดยเฉลี่ย และรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา	77
4.10	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของ องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา รายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา	78
4.11	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลสามพระยา โดยเฉลี่ย และรายด้าน จำแนกตามอาชีพ	79
4.12	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลสามพระยา โดยเฉลี่ย และรายด้าน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	80
4.13	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลสามพระยา โดยเฉลี่ย และรายด้าน จำแนกตามประเภทภาษีที่ชำระ.....	81

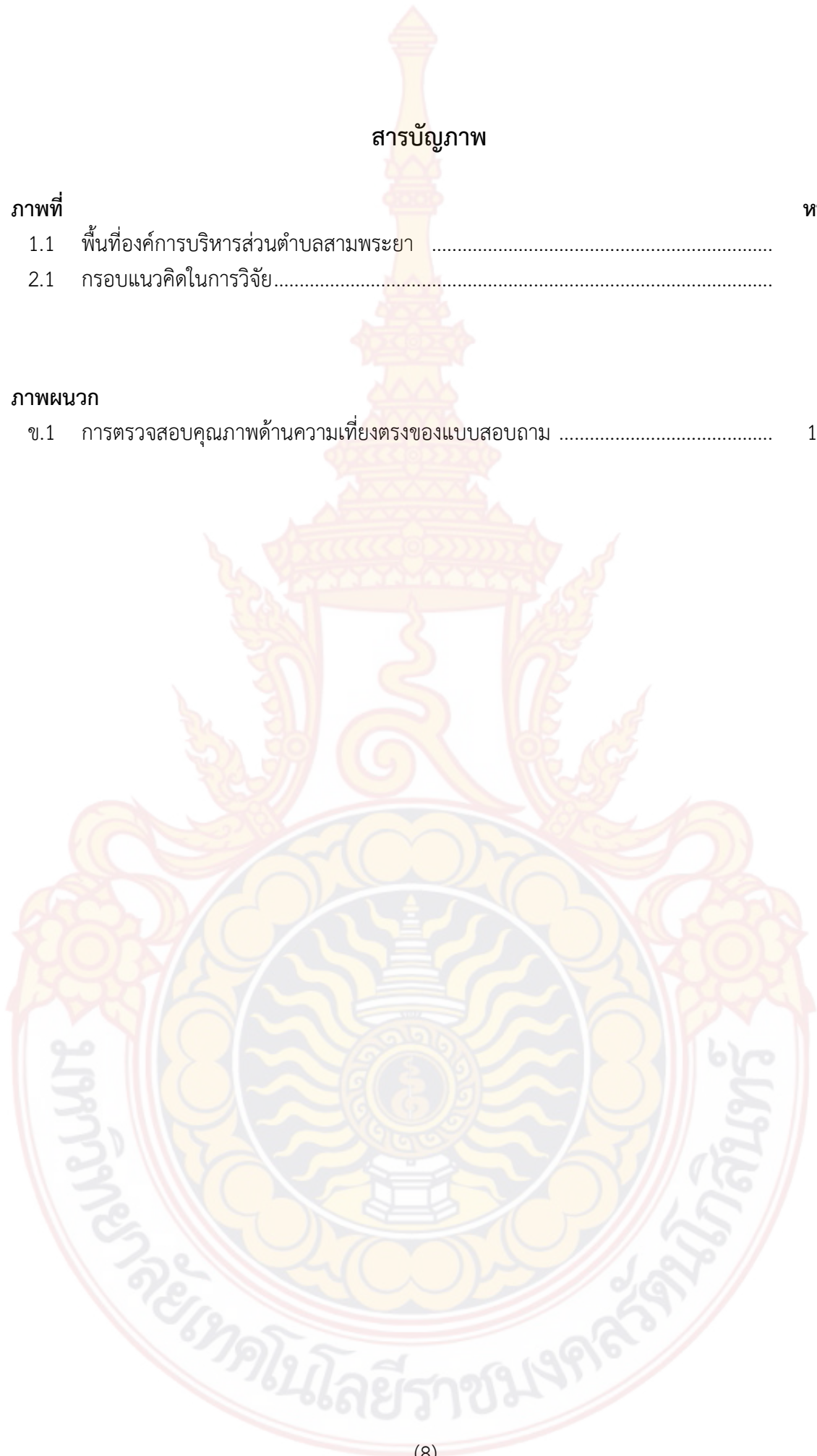
สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.14 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างประสิทธิผลการจัดเก็บ รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา	82
4.15 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างประสิทธิผลการจัดเก็บ. รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา	83
ตารางผนวก	
ก.1 แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	102
ข.1 ค่าความเชื่อมั่น Reliability	107

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า	
1.1	พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา	50
2.1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	60
ภาพผนวก		
ข.1	การตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม	108

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นับว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาความเจริญของประเทศเป็นอย่างมาก เพราะมีภารกิจที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรท้องถิ่น พร้อมทั้งต้องให้บริการที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด องค์กรการบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีจุดมุ่งหมายหลักในการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถ ที่จะตอบสนองต่อความต้องการของพลเมืองในท้องถิ่นได้ แต่ทั้งนี้ด้านนโยบายที่สำคัญๆ ยังคงต้องยึดตามแนวนโยบายแห่งรัฐอยู่ เช่น นโยบายการเงินการคลัง นโยบายการป้องกันประเทศ เป็นต้น หน่วยการปกครองท้องถิ่น มีความอิสระในการที่ดำเนินกิจกรรมการบริหารของตนเองได้ แต่อีกด้านหนึ่งรัฐบาลยังคงเอกสิทธิ์ในการควบคุมเอาไว้ ทั้งนี้ เพื่อรักษาสภาพความเป็นอันหนึ่ง อันเดียวกันและความมั่นคงของชาติไว้ ดังนั้น แนวความคิด ในการจัดการปกครองท้องถิ่น ในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบลจึงเกิดขึ้น เพื่อส่งเสริมท้องถิ่นในปกครองตนเอง มีส่วนร่วมในการบริหารงานมีสิทธิ มีเสียง ดำเนินการปกครองกันเอง อันเป็นรากฐานและวิถีทางของการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ทำให้ประชาชนรู้สึกได้ว่า ตนเองมีความเกี่ยวพัน มีส่วนได้ส่วนเสียในการบริหารงานท้องถิ่นตนเอง (จุฬาลักษณ์ ตุงคำ, 2553, หน้า 1)

องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอำนาจหน้าที่พัฒนาในด้านต่างๆ ในเขตความรับผิดชอบได้ด้วยตนเองมีความเป็นเอกภาพหรืออิสระในการบริหารงาน งบประมาณ และอื่นๆ การที่ท้องถิ่นจะสามารถดำเนินการ ให้เป็นไปตามนโยบายและแผนงานขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพทางการบริหาร ทำหน้าที่บริหารทรัพยากรภายในท้องถิ่น ดูแลและ “บำบัดทุกข์บำรุงสุข” ของประชาชน กิจกรรมขั้นพื้นฐานที่ท้องถิ่นดำเนินการ คือการผลิตบริการสาธารณะท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่น การกำกับดูแลสภาพสิ่งแวดล้อม การดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การจัดระเบียบสังคม มีอำนาจหน้าที่ที่จะเข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหาในเขตพื้นที่ ให้ตรงกับความต้องการของประชาชนเพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นในทุกด้าน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ 9 ประการ คือ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและพิการ คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

ในการที่จะบริหารงานให้เกิดผลสำเร็จนั้น ต้องอาศัยปัจจัยต่างๆหลายประการเพื่อให้การบริหารงานบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ซึ่งมีเงื่อนไขสำคัญที่จะมากำหนดการขับเคลื่อนนั้นก็คือ การมีงบประมาณที่เพียงพอต่อการบริหารและพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบล มีรายได้จากการจัดเก็บภาษี จากการเก็บค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าปรับ และรายได้วิสาหกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลเช่นเดียวกับหน่วยงานท้องถิ่นอื่น องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติของท้องถิ่นและมีสิทธิได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเป็นประจำทุกปี รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยสี่ส่วน ส่วนแรก ภาษีท้องถิ่น ได้แก่ ภาษีโรงเรือน และที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย ส่วนสอง รายได้ที่ไม่ใช่ภาษีอากรซึ่งรวมค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาตค่าปรับ รายได้จากทรัพย์สินและรายได้เบ็ดเตล็ด ส่วนที่สาม ภาษีแบ่งซึ่งเก็บจากภาษีที่ร่วมกันระหว่างรัฐบาลและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสุรา ภาษีสรรพสามิต ค่าภาคหลวงแร่ ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม ฯลฯ ส่วนที่สี่ เงินอุดหนุนจากรัฐบาล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ เงินอุดหนุนทั่วไปและเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ

การจัดเก็บรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง ประกอบด้วย ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเรียกเก็บจากประชาชน ผู้มีหน้าที่เสียภาษีในลักษณะของการบังคับโดยไม่มีพันธะที่จะต้องตอบแทนแก่ผู้เสียภาษีโดยตรง วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีก็คือเพื่อหารายได้มาใช้จ่ายในการบริการสาธารณะให้แก่ประชาชน และเพื่อเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญรุดหน้า รายได้จากการจัดเก็บภาษีนับเป็นหัวใจของ การพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้นงานพัฒนาและจัดเก็บรายได้จึงเป็นงานซึ่งถือว่าเป็นหัวใจหลักสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบล เนื่องจากเป็นแหล่งที่มาของงบประมาณรายได้ในแต่ละปี

ในการที่จะการปกครองส่วนท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องมีการบริหารการเงินการคลังที่ดี และมีความสามารถที่จะบริหารได้ด้วยตนเอง ซึ่งหมายความว่าต้องพึ่งตัวเองให้ได้มากที่สุด กล่าวคือต้องมีรายได้พอเพียงกับรายจ่าย เพื่อจะได้นำรายได้มาพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีความสำนึกและต้องเร่งทำความเข้าใจ ในเรื่องที่จะทำอย่างไรเพื่อให้การจัดเก็บรายได้ให้มีประสิทธิภาพ ถูกต้อง และครบถ้วน เพื่อที่จะได้นำรายได้มาใช้จ่าย

องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบล โดยประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่องจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2539 ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540 มีพื้นที่ทั้งหมด 115.59 ตารางกิโลเมตร ประชากรทั้งสิ้น 5,060 คน เป็นชาย 2,485 คน หญิง 2,575 คน ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีรายได้ปัจจุบันคือ (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558) องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง 1,452,241.77 บาท รัฐบาลจัดสรร 38,308,276.02 บาท รวมเป็น 39,760,517.79 บาท

ข้อมูลจาก งบรายรับ-รายจ่ายตามงบประมาณประจำปี 2555-2558 ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา รายได้หมวดภาษีอากรประมาณการ รายรับจริง มีรายละเอียดดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 รายได้หมวดภาษีอากรประมาณการ รายรับจริงประจำปี 2555-2558 ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา

	ประมาณการ	รายรับจริง	ส่วนต่าง
งบประมาณประจำปี 2555	1,630,000.00	1,067,889.00	-562,111
งบประมาณประจำปี 2556	1,207,500.00	1,470,260.80	+262,760.80
งบประมาณประจำปี 2557	1,167,000.00	1,789,655.66	+622,655.66
งบประมาณประจำปี 2558	1,256,000.00	1,085,409.77	-170,590.23

ที่มา: องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา พ.ศ. 2559

จากตารางพบว่า รายได้หมวดภาษีอากรขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยางบประมาณประจำปี 2555 รายรับจริงต่ำกว่าประมาณการ งบประมาณประจำปี 2556-2557 รายรับจริงสูงกว่าประมาณการ ต่อมางบประมาณประจำปี 2558 รายรับจริงต่ำกว่าประมาณการ และต่ำกว่ารายรับจริงของงบประมาณประจำปี 2556 และ 2557 แต่จากข้อมูลเชิงประจักษ์ (ตารางที่ 1.1) พบว่าการจัดเก็บรายได้ (ภาษีอากรท้องถิ่น) ยังมีได้บรรลุวัตถุประสงค์ดังจะเห็นจากข้อมูลความแตกต่างระหว่างการรายได้กับรายจ่ายที่เก็บได้จริงและ เนื่องจากพันธกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลมีหลากหลายและต้องใช้งบประมาณเป็นต้นทุนค่อนข้างสูงดังแสดงในตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2 รายได้หมวดภาษีอากรประมาณการ รายจ่ายประจำปี 2555-2558 ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา

	ประมาณการ	รายจ่ายจริง	ส่วนต่าง
งบประมาณประจำปี 2555	20,996,210	1,5126,875.15	5,869,334.85
งบประมาณประจำปี 2556	20,961,660	16,033,929.76	4,927,730.24
งบประมาณประจำปี 2557	21,971,790	18,359,411.85	3,612,378.15
งบประมาณประจำปี 2558	25,997,234	17,205,748.46	8,791,485.54

ที่มา: องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา, (2559, หน้า 28)

ปัญหาการขาดดุลระหว่างรายรับกับรายจ่ายส่งผลให้การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยาไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากตามหลักบริหารปัจจัยงบประมาณเป็นปัจจัยนำเข้าที่สำคัญของกระบวนการ (ทฤษฎีเชิงระบบ David Easton, 1953, pp. 129) ปัญหาการจัดเก็บภาษีที่ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามประมาณการ อาจมีสาเหตุหลายประการ อาทิ เช่น บุคลากรที่รับผิดชอบด้านการจัดเก็บภาษี (กิตติพงศ์ พิพิธกุล, 2544, หน้า 87) ที่พบว่าประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในกลุ่มจังหวัดมหาสารคาม จังหวัดขอนแก่น จังหวัดกาฬสินธุ์ ขึ้นอยู่กับเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษี พบว่า การจัดเก็บรายได้มีความจำกัดจากความกังวล เรื่องฐานเสียงของประชาชนที่เลือกผู้บริหารของ อปท. และ วรสิทธิ์ เจริญพุ่ม (2555) พบว่า มีความทับซ้อนของโครงสร้างหน่วยงานให้บริการสาธารณะ ก่อให้ส่งผลต่อการจัดเก็บรายได้ การไม่เข้าใจในการเสียภาษีบำรุงท้องที่ การขาด

จิตสำนึกและหน้าที่ของพลเมือง ส่งผลต่อการหลีกเลี่ยงการชำระภาษีในกรณีขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะศึกษาว่า ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จะเกี่ยวข้องกับปัจจัยดังกล่าวหรือไม่ โดยเฉพาะปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และโครงสร้างการบริหารจัดการหรือไม่จึงทำการวิจัยด้วยวัตถุประสงค์

จากประเด็นที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์จะศึกษาการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ว่ามีขีดความสามารถหรือมีประสิทธิภาพ ในการจัดเก็บรายได้ โดยการมีส่วนร่วมของในท้องถิ่นมากน้อยอย่างไร และมีเหตุหรือปัจจัยอะไรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา เพื่อหาแนวทางแก้ไขและเสนอแนวทางการดำเนินการจัดเก็บรายได้โดยทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา และประชาชนในท้องถิ่นได้รับประโยชน์ร่วมกันต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

1.2.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินการจัดเก็บรายได้ ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ และแนวคิดขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งประกอบไปด้วย 1. ด้านบุคลากร 2. ด้านงบประมาณ 3. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และ 4. ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ ตลอดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการดำเนินการจัดเก็บรายได้

1.3.2 ขอบเขตตัวแปร

จากแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาใช้ประโยชน์ในการกำหนดตัวแปรที่ถือเป็นปัจจัยที่มีต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี และนำมากำหนดเป็นตัวแปรอิสระ ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย

- 1.1 เพศ
- 1.2 อายุ
- 1.3 ระดับการศึกษา

- 1.4 อาชีพ
- 1.5 รายได้ต่อเดือน
- 1.6 ประเภทอาชีพที่ชำระ

2. **ตัวแปรตาม (Dependent Variables)** กำหนดศึกษาประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ประกอบไปด้วย 4 ประเด็นคือ

- 2.1 ด้านบุคลากร
- 2.2 ด้านงบประมาณ
- 2.3 ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์
- 2.4 ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ ทฤษฎีของ ลูเธอร์ กุลิก (Luther Gulick, 1937, pp. 110) หลักการบริหารระบบราชการที่เรียกว่า POSDCORB Model

1.3.2 **ขอบเขตพื้นที่ในการรวบรวมข้อมูล** ได้แก่ พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

1.3.3 **ขอบเขตด้านประชากรที่ใช้ในการศึกษา** คือ ผู้ที่มีชื่ออยู่ในรายการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้ายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำนวน 856 คน กลุ่มตัวอย่างคำนวณจากสูตรการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโรยามาเน่ (Yamane, 1970, pp. 886) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 273 คน

1.3.4 ขอบเขตระยะเวลาในการศึกษา

งานวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาดังแต่เดือนมกราคม – เดือนธันวาคม พ.ศ.2559

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เข้าใจความหมายเฉพาะของคำที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ให้ตรงกัน ในการศึกษา การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยจึงได้ นิยามความหมายของคำต่าง ๆ ไว้ดังนี้

เพศ หมายถึง เพศของกลุ่มตัวอย่าง คือเพศหญิงกับเพศชาย

อายุ หมายถึง อายุจริงของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยาที่ตอบแบบสอบถาม โดยนับอายุเต็มปีบริบูรณ์

ระดับการศึกษา หมายถึง โครงสร้างทางการศึกษา จำนวนช่วงชั้นของการศึกษาประกอบด้วย ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายและระดับอุดมศึกษา

อาชีพ หมายถึง การทำมาหากิน ทำธุรกิจ ตามความชอบหรือความถนัด ได้รับค่าตอบแทนเป็นค่าจ้างหรือเงินเดือน

รายได้ต่อเดือน หมายถึง จำนวนเงินเดือนและเบี้ยเลี้ยงต่อเดือนที่ได้รับ

การดำเนินการจัดเก็บรายได้ หมายถึง การดำเนินการในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1) ด้านบุคลากร 2) ด้านงบประมาณ 3) ด้านสถานที่วัสดุและอุปกรณ์ และ 4) ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ

ด้านบุคลากร หมายถึง เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล มีจำนวนพนักงานและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ปฏิบัติงานจัดเก็บรายได้เพียงพอกับงาน มีความรู้ความเข้าใจและความถนัดในงานจัดเก็บรายได้ ปฏิบัติหน้าที่แบบตรงไปตรงมา ไม่เรียกรับเงินจากประชาชน

ด้านงบประมาณ หมายถึง งบประมาณที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยาให้ความเห็นชอบตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ ทั้งนี้ รวมทั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมและการโอนแก้ไขเปลี่ยนแปลงค่าใช้จ่ายงบประมาณด้วย

ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ หมายถึง ความพร้อมของระบบแผนที่ภาษี เครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บรายได้มีความทันสมัย สามารถนำไปใช้เก็บรายได้นอกสถานที่ สถานที่ให้บริการมีความเหมาะสม สะอาด มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีสถานที่อำนวยความสะดวกสำหรับผู้ที่มาใช้บริการ

ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีโครงสร้างการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยต้องมโนบายให้ความสำคัญในการจัดเก็บภาษีขององค์กร รวมทั้งผู้บริหารต้องมีความสามารถในการประสานงานด้านการพัฒนารายได้ในการจัดเก็บภาษี ให้เป็นไปตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างถูกต้องและเหมาะสม

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง หน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่รัฐบาลจัดตั้งขึ้นให้เป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นระดับตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอำนาจตัดสินใจในการบริหารงานของตำบล ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ตามที่กฎหมายกำหนดไว้

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและเป็นตัวแทนองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546

สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มาจากการเลือกตั้งหมู่บ้านละ 2 คน และไม่ดำรงตำแหน่งทางฝ่ายบริหาร

ภาษีโรงเรือนและที่ดิน หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บจากโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ที่ใช้ประโยชน์ที่ต่อเนื่องกับโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา

ภาษีบำรุงท้องที่ หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บจากที่ดิน บุคคลหรือคณะบุคคล ไม่ว่าจะส่วนบุคคล ธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินซึ่งตั้งอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา

ภาษีป้าย หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บจากป้ายที่แสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ประกอบในการค้าหรือกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อหารายได้ หรือ โฆษณาการค้าภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา

1.5 สมมติฐานการวิจัย

1.5.1 ประชาชนในพื้นที่บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา แตกต่างกัน

1.5.2 ประชาชนในพื้นที่บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา แตกต่างกัน

1.5.3 ประชาชนในพื้นที่บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา แตกต่างกัน

1.5.4 ประชาชนในพื้นที่บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา แตกต่างกัน

1.5.5 ประชาชนในพื้นที่บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา แตกต่างกัน

1.5.6 ประชาชนในพื้นที่บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ที่ชำระภาษีต่างประเภทกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา แตกต่างกัน

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทำให้ทราบถึงองค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยาอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

1.6.2 ทำให้ทราบการเปรียบเทียบความคิดเห็นประชาชนผู้รับบริการต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยาอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

1.6.3 ทำให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรคของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยาอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

1.6.4 ผลการวิจัยผู้ที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานภาครัฐ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ขององค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง “การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากตำรา วรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามลำดับ ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้
- 2.2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับประสิทธิผล
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบโครงสร้างท้องถิ่น
- 2.4 บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้

องค์การบริหารส่วนตำบล มีรายได้จากการจัดเก็บภาษี จากการเก็บค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าปรับ และรายได้วิสาหกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลเช่นเดียวกับหน่วยงานท้องถิ่นอื่น องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติของท้องถิ่นและมีสิทธิได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเป็นประจำทุกปี รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยสี่ส่วน ส่วนแรก ภาษีท้องถิ่น ได้แก่ ภาษีโรงเรือน และที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย ส่วนสอง รายได้ที่ไม่ใช่ภาษีอากรซึ่งรวมค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาตค่าปรับ รายได้จากทรัพย์สินและรายได้เบ็ดเตล็ด ส่วนที่สาม ภาษีแบ่งซึ่งเก็บจากภาษีที่ร่วมกันระหว่างรัฐบาลและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสุรา ภาษีสรรพสามิต ค่าภาคหลวงแร่ ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม ฯลฯ ส่วนที่สี่ เงินอุดหนุนจากรัฐบาล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ เงินอุดหนุนทั่วไปและเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ (สำนักงานสรรพากรภาค 7, 2555, หน้า 2)

ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเรียกเก็บจากประชาชน ผู้มีหน้าที่เสียภาษีในลักษณะของการบังคับโดยไม่มีพันธะที่จะต้องตอบแทนแก่ผู้เสียภาษีโดยตรง วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีก็คือเพื่อหารายได้มาใช้จ่ายในการบริการสาธารณะให้แก่ประชาชน และเพื่อเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญรุดหน้า รายได้จากการจัดเก็บภาษีนับเป็นหัวใจของการพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้นงานพัฒนาและจัดเก็บรายได้จึงเป็นงานซึ่งถือว่าเป็นหัวใจหลักสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบล เนื่องจากเป็นแหล่งที่มาของงบประมาณรายได้ในแต่ละปี เพื่อความเข้าใจใน

การศึกษาเรื่องการดำเนินการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ผู้วิจัยจึงศึกษาแนวทางการดำเนินการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

2.1.1 ความหมายของภาษีและการจัดเก็บรายได้

จากแนวคิดในเรื่องภาษีและการจัดเก็บรายได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลากหลายแตกต่างกันออกไป ดังต่อไปนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, หน้า 823) ให้ความหมายของภาษี น. เงินที่รัฐหรือท้องถิ่นเรียกเก็บจากบุคคลเพื่อใช้จ่ายในการบริหารประเทศหรือท้องถิ่น เช่นภาษีเงินได้ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีมูลค่าเพิ่ม

ภาษีเงินได้ น. ภาษีที่เรียกเก็บจากบุคคลที่ได้รับเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่น ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน

ภาษีบำรุงท้องที่ (กฎ) น. ภาษีซึ่งบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งมีกรรมสิทธิ์ ในที่ดินหรือครอบครองอยู่ในที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง มีหน้าที่ต้องเสียเป็นรายปีจากราคาปานกลางของที่ดินตามที่ทางราชการได้ประกาศกำหนดไว้ เพื่อให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งที่ดินนั้นอยู่ในเขต

ภาษีมูลค่าเพิ่ม (กฎ) น. ภาษีทางอ้อมประเภทหนึ่งซึ่งเรียกเก็บจากบุคคลที่ซื้อสินค้าหรือรับบริการ โดยจัดเก็บเฉพาะจากมูลค่าส่วนที่เพิ่มขึ้นในแต่ละขั้นตอนของการผลิต การจำหน่าย หรือการให้บริการ ตัวอย่างเช่นซื้อวัตถุดิบ วัสดุอุปกรณ์มา 100 บาท ผลิตเป็นสินค้าขายในราคา 150 บาท ดังนี้ก็จะเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเฉพาะผลต่างจำนวน 50 บาท เท่านั้น

ภาษีโรงเรือนและที่ดิน (กฎ) น. ภาษีที่เรียกเก็บจากผู้รับประเมินผู้มีกรรมสิทธิ์ ในที่ดิน โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ปีละครั้งตามค่ารายปีของทรัพย์สินนั้น

ภาษีสรรพสามิต (กฎ) น. ภาษีที่กรมสรรพสามิตเรียกเก็บจากสินค้าที่ผลิตหรือนำเข้าและให้บริการในทางธุรกิจตามที่กฎหมายกำหนด เช่น ภาษिरถยนต์ ภาษิสูรา

เสนีย์ จุ้ยโต (2548, หน้า 677) ได้สรุปแนวคิดของรายได้ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ออกเป็น 3 ลักษณะตามวิธีการจัดเก็บ คือ รายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง รายได้จากภาษีเสริมที่รัฐบาลจัดเก็บเพิ่มจากภาษีที่รัฐบาลจัดเก็บเข้าเป็นรายได้งบประมาณแผ่นดิน และรายได้ จากภาษีแบ่งหรือภาษีที่รัฐบาลจัดเก็บให้แก่ท้องถิ่นโดยตรงแล้วให้แก่ท้องถิ่นต่าง ๆ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2551, หน้า 8-9) ได้ให้ความหมายว่า ในอดีตองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นได้จัดเก็บภาษีเอง และเก็บได้น้อยไม่ทั่วถึงและเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษี ดังนั้น รัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะส่งเสริมให้องค์การบริหารส่วนตำบล พัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ โดยการนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ซึ่งเป็นระบบการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินพื้นที่มาใช้ประกอบการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการค้าต่าง ๆ หากปีใดมีความต้องการใช้จ่ายเงินรายได้มากเพื่อการ

พัฒนาชุมชน องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ก็ขอเพิ่มภาษีจากผู้ที่มาเสียภาษีประจำ ซึ่งไม่เป็นธรรมกับผู้เสียภาษีมานัก จึงเกิดแนวความคิดว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องพัฒนาการบริหารการจัดเก็บรายได้เสียใหม่จากการจัดเก็บรายได้ในอดีตที่ขึ้นกับผู้ยื่นรายการทรัพย์สิน เพื่อเสียภาษีมาเป็นการจัดเก็บรายได้ที่ฐานข้อมูลทรัพย์สินบุคคลต่าง ๆ ที่เป็นระบบ

จากการศึกษาความหมายของภาษีและการจัดเก็บรายได้ดังกล่าวข้างต้น พบว่ามีนักวิชาการหน่วยงานได้ให้ความหมายไว้สรุปได้ว่าภาษี หมายถึง เงินที่รัฐหรือท้องถิ่นเรียกเก็บจากบุคคลเพื่อใช้จ่ายในการบริหารประเทศหรือท้องถิ่น รายได้ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นออกเป็น 3 ลักษณะตามวิธีการจัดเก็บ คือ 1) รายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง 2) รายได้จากภาษีเสริมที่รัฐบาลจัดเก็บเพิ่มจากภาษีที่รัฐบาลจัดเก็บเข้าเป็นรายได้งบประมาณแผ่นดิน และ 3) รายได้จากภาษีแบ่งหรือภาษีที่รัฐบาลจัดเก็บให้แก่ท้องถิ่นโดยตรงแล้วให้แก่ท้องถิ่นต่าง ๆ ภาษีที่องค์กรบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง คือ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีป้าย

2.1.2 อัตราและประเภทภาษี

องค์กรบริหารส่วนตำบลสามพระยา ได้จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานจัดเก็บรายได้ เพื่อเป็นการพัฒนาการบริหารด้านการจัดเก็บภาษี กำกับ ดูแล การตรวจสอบรายได้เป็นการกำกับดูแล ตรวจสอบขั้นตอนการดำเนินการไปอย่างสมบูรณ์ทุกขั้นตอน ตลอดจนสนับสนุนส่งเสริมให้มีการนำมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมให้กับบุคลากร เป็นการตรวจสอบภายในตัวเอง ป้องกันการผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นได้ระหว่างการปฏิบัติงาน และเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานด้านจัดเก็บรายได้ที่ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับ หนังสือสั่งการก่อนลงมือปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสอดคล้องแนวทางในการปฏิบัติงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์สู่กระบวนการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีรายละเอียดดังนี้ (องค์กรบริหารส่วนตำบลสามพระยา, 2558, หน้า 2-9)

1) ภาษีบำรุงท้องที่

1.1 ภาษีบำรุงท้องที่ (กำหนดระยะเวลาชำระภาษี เดือนมกราคม – เมษายน ของทุกปี)

ภาษีบำรุงท้องที่ หมายถึง ภาษีที่เก็บจากเจ้าของที่ดิน ตามราคาปานกลางที่ดินและตามบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ ที่ดินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ได้แก่ ที่ดินที่เป็นบุคคลหรือคณะบุคคล ไม่ว่าจะบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือสิทธิครอบครองอยู่ในที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน ที่ดินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ได้แก่ พื้นที่ดิน และพื้นที่ที่เป็นภูเขาหรือที่มีน้ำด้วย โดยไม่เป็นที่ดินที่เจ้าของที่ดินได้รับการยกเว้นภาษี หรืออยู่ในเกณฑ์ลดหย่อน

กรณีเป็นเจ้าของที่ดินใหม่ หรือ มีการเปลี่ยนแปลงจำนวนที่ดินจะต้องยื่นแบบแสดงรายการ ภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่การเปลี่ยนแปลง

1.2 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ ผู้ที่เป็นเจ้าของที่ดินในวันที่ 1 มกราคมของปีใด มีหน้าที่ เสียภาษีบำรุงท้องที่ในปีนั้น

1.3 กำหนดระยะเวลาการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อชำระภาษีบำรุงท้องที่ ให้เจ้าของที่ดิน ซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภบท.5) ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล ภายในเดือนมกราคมของปีแรก ที่มีการตีราคาปานกลางของที่ดินแบบแสดงรายการที่ได้ยื่นไว้แล้วใช้ได้ทุก ปีในรอบระยะเวลา 4 ปีนั้น

1.4 หลักฐานที่ต้องนำไปแสดงเพื่อชำระภาษีบำรุงท้องที่

- 1.4.1 บัตรประจำตัวประชาชน
- 1.4.2 สำเนาทะเบียนบ้าน
- 1.4.3 หลักฐานที่แสดงถึงการเป็นของที่ดิน เช่น โฉนด, น.ส.3., ส.ป.ก. ฯลฯ
- 1.4.4 หนังสือรับรองห้างหุ้นส่วนบริษัท
- 1.4.5 หนังสือมอบอำนาจกรณีให้ผู้อื่นมาทำการแทน
- 1.4.6 ใบเสร็จรับเงินค่าภาษีครั้งสุดท้าย (ถ้ามี)

กรณีที่เป็นกรณีการเสียภาษีในปีที่ไม่ใช่ปีที่ยื่นแบบ ภบท.5 ท่อนที่มอบให้เจ้าของที่ดินหรือ ใบเสร็จรับเงินค่าภาษีปีสุดท้ายมาด้วย

1.5 ขั้นตอนการชำระภาษีบำรุงท้องที่

1.5.1 การยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน กรณีผู้ที่เป็นเจ้าของที่ดินในวันที่ 1 มกราคม ของปีที่มี การตีราคาปานกลางที่ดิน

1.5.1.1 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือเจ้าของที่ดินยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภบท.5) พร้อมด้วยหลักฐานที่ต้องใช้ต่อเจ้าหน้าที่พนักงานประเมินภายในเดือนมกราคมของปีที่มีการ ประเมินราคาปานกลางของที่ดิน

1.5.1.2 เจ้าพนักงานประเมินจะทำการตรวจสอบและคำนวณค่าภาษีแล้ว แจ้งการประเมิน (ภบท.9 หรือ ภบท.10) ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือเจ้าของที่ดินทราบว่าจะต้องเสียภาษี เป็นจำนวนเงินเท่าใดภายในเดือนมีนาคม

1.5.1.3 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือเจ้าของที่ดินจะต้องเสียภาษีภายในเดือนเมษายนของทุกปี เว้นแต่กรณีที่ได้รับใบแจ้งใบประเมินหลังเดือนมีนาคม ต้องชำระภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

1.5.2 การยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน กรณีเป็นเจ้าของที่ดินรายใหม่หรือจำนวนเนื้อที่ดินเดิมเปลี่ยนแปลงไป

1.5.2.1 เจ้าของที่ดินที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงจำนวนเนื้อที่ดินหรือเป็นผู้ได้รับโอนที่ดินชั้นใหม่ต้องยื่นแบบแสดงรายการที่ดินหรือยื่นคำร้องขอเปลี่ยนแปลงจำนวนที่ดินต่อเจ้าพนักงานประเมินภายในกำหนด 30 วัน นับแต่วันได้รับโอนหรือมีการเปลี่ยนแปลงโดยให้แบบ ภท.5 หรือ ภท.8 แล้วแต่กรณี

1.5.2.2 เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับแบบแล้ว จะออกใบรับไว้ให้เป็นหลักฐาน

1.5.2.3 เจ้าพนักงานประเมินจะแจ้งให้เจ้าของที่ดินทราบว่าต้องเสียภาษีในปีต่อไปจำนวนเท่าใด

1.5.3 การยื่นแบบแสดงรายการที่ดินกรณีเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินอันเป็นเหตุให้การลดหย่อนเปลี่ยนแปลงไปหรือมีเหตุอย่างอื่นทำให้อัตราภาษีบำรุงท้องที่เปลี่ยนแปลงไป

1.5.3.1 เจ้าของที่ดินยื่นคำร้องตามแบบ ภท.8 พร้อมด้วยหลักฐานที่ต้องใช้ต่อเจ้าพนักงานประเมินภายใน 30 วัน นับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน

1.5.3.2 เจ้าพนักงานประเมินจะออกใบรับให้

1.5.3.3 เจ้าพนักงานประเมินจะแจ้งให้เจ้าของที่ดินทราบว่าต้องเสียภาษีในปีต่อไปจำนวนเท่าใด

1.5.3.4 การขอชำระภาษีบำรุงท้องที่ในปีถัดไปจากปีที่มีการประเมินราคาปานกลางของที่ดินให้ผู้รับประเมินนำใบเสร็จรับเงินของปีก่อนพร้อมกับเงินไปชำระภายในเดือนเมษายนของทุกปี

1.6 เงินเพิ่ม เจ้าของที่ดินผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ที่ต้องเสียเงินเพิ่มในกรณีและอัตราดังต่อไปนี้

1.6.1 ไม่ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินภายในกำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 10 ของค่าภาษีบำรุงท้องที่ เว้นแต่กรณีเจ้าของที่ดินได้ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินจะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว้นนั้น ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 5 ของค่าภาษีบำรุงท้องที่

1.6.2 ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินโดยไม่ถูกต้องทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 10 ของค่าภาษีบำรุงท้องที่ที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีที่เจ้าของที่ดินได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการที่ดินให้ถูกต้องก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินแจ้งการประเมิน

1.6.3 ชี้เขตแจ้งจำนวนที่ดินไม่ถูกต้องต่อเจ้าพนักงานสำรวจ โดยทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ลดน้อยลงให้เสียภาษีเงินเพิ่มอีก 1 เท่า ของภาษีบำรุงท้องที่ประเมินเพิ่มเติม

1.6.4 ไม่ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 24 ต่อปี ของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน และไม่นำเงินเพิ่มเติมตาม ข้อ 1 – ข้อ 4 มารวมคำนวณด้วย

1.7 บทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่

1.7.1 ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีบำรุงท้องที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือ ปรับไม่เกิน 2,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

1.7.2 ผู้ใดจงใจไม่มาหรือยอมชี้เขต หรือไม่ยอมแจ้งจำนวนเนื้อที่ดิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือ ปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

1.7.3 ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่งสั่งให้มาให้ถ้อยคำหรือส่งบัญชีหรือเอกสาร มาตรวจสอบหรือสั่งให้ปฏิบัติการเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการเร่งรัดภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระหรือไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสารอันควรแก่เรื่องมาแสดงตามหนังสือเรียก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

1.8 การอุทธรณ์

ถ้าเจ้าของที่ดินไม่เห็นพ้องด้วยกับราคาปานกลางที่ดิน หรือไม่ได้รับแจ้งการประเมินภาษีบำรุงท้องที่แล้ว เห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้องมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ โดยอุทธรณ์ผ่านเจ้าพนักงานประเมินภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ประกาศราคาปานกลางของที่ดินหรือวันที่ได้รับแจ้งประเมินแล้วแต่กรณี

การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการเสียภาษีบำรุงท้องที่ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดให้ขอคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาของศาล

ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดต่อศาลภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ ได้รับแจ้งวินิจฉัยอุทธรณ์

1.9 การขอคืนภาษีบำรุงท้องที่

ผู้เสียภาษีบำรุงท้องที่โดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียเกินกว่าที่ควรจะต้องเสียผู้นั้นมีสิทธิขอรับคืนภายใน 1 ปี ได้โดยยื่นคำร้องขอคืนภายใน 1 ปี นับแต่วันที่เสียภาษีบำรุงท้องที่

2) ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

ภาษีโรงเรือนและที่ดิน (กำหนดระยะเวลาในการยื่นแบบชำระภาษี เดือน มกราคม – กุมภาพันธ์ ของทุกปี)

2.1 ภาษีโรงเรือนและที่ดิน หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บจากโรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ กับที่ดินใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างนั้นทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ได้แก่ โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้าง และที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างนั้น และในปีที่ผ่านมาได้มีการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินนั้น เช่น ให้เช่า ใช้เป็นที่ทำการค้าขาย ที่ไว้สินค้า ที่ประกอบอุตสาหกรรม ให้ญาติ บิดามารดา บุตร หรือผู้อื่นอยู่อาศัย หรือใช้ประกอบกิจการอื่น ๆ เพื่อหารายได้ และไม่เข้าข่ายยกเว้นตามกฎหมาย

2.2 ผู้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน

2.2.1 เจ้าของทรัพย์สิน

2.2.2 เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างและเจ้าของที่ดินเป็นคนละเจ้าของ เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีสำหรับทรัพย์สินนั้นทั้งหมด

2.3 กำหนดระยะเวลายื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน

เจ้าของทรัพย์สินยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน (กรด.2) ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี

2.4 หลักฐานที่ต้องนำไปแสดง

2.4.1 สำเนาทะเบียนบ้าน/บัตรประจำตัวประชาชนของผู้มีหน้าที่เสียภาษี

2.4.2 สำเนาโฉนดที่ดิน - สัญญาซื้อขายโรงเรือน

2.4.3 สัญญาเช่าโรงเรือน/สัญญาเช่าที่ดิน

2.4.4 ทะเบียนพาณิชย์-ทะเบียนการค้า-ทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

2.4.5 ใบอนุญาตปลูกสร้างอาคาร

2.4.6 หนังสือรับรองห้างหุ้นส่วน/บริษัท-งบดุล

2.4.7 ใบอนุญาตตั้งหรือประกอบกิจการโรงงาน

2.4.8 ใบอนุญาตสะสมอาหารหรือใบอนุญาตประกอบกิจการค้า

2.4.9 หลักฐานอื่น ๆ ที่แสดงการเริ่มใช้ประโยชน์ของทรัพย์สิน

2.4.10 แผนที่ตั้งของที่ดินและโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างที่เสียภาษี

2.4.11 หนังสือมอบอำนาจ (กรณีมีผู้อื่นมายื่นแบบ กรด.2 แทน)

2.4.12 ในกรณีที่โรงเรียนมีผู้ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกันหลายคน ให้ผู้ถือกรรมสิทธิ์ร่วมลงลายมือชื่อในแบบ ภรด.2 ในฐานะผู้รับประเมินทุกคน หรือจะมอบอำนาจให้คนใดคนหนึ่งก็ได้ การมอบต้องทำเป็นหนังสือและปิดแสตมป์ตามกฎหมาย

2.5 ขั้นตอนการชำระภาษีโรงเรียนและที่ดิน

2.5.1 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรียนและที่ดินยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สินเสียภาษีโรงเรียนและที่ดิน (ภรด.2) พร้อมด้วยหลักฐาน ภายในเดือนกุมภาพันธ์ ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล

2.5.2 พนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบแสดงรายการเสียภาษีโรงเรียนและที่ดิน

2.5.3 พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินค่ารายปีและค่าภาษีที่จะต้องเสีย

2.5.4 พนักงานเก็บภาษีแจ้งการประเมิน (ภรด.8) ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีทราบว่าจะต้องเสียภาษีเป็นจำนวนเงินเท่าใด

2.5.5 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเมื่อได้รับแจ้งการประเมินแล้วจะต้องนำเงินค่าภาษีไปชำระภายใน 30 วัน นับแต่วันถัดจากวันที่ได้รับแจ้งการประเมิน มิฉะนั้นต้องเสียเงินเพิ่ม

2.6 อัตราค่าภาษีโรงเรียนและที่ดิน

2.6.1 ผู้รับประเมินชำระภาษีปีละครั้งตามค่ารายปี

2.6.2 อัตราร้อยละ 12.5 ของค่ารายปี

2.7 เงินเพิ่มภาษีโรงเรียนและที่ดิน

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรียนและที่ดิน เมื่อได้รับแจ้งการประเมินแล้วจะต้องนำเงินค่าภาษีต้องไปชำระภายใน 30 วัน นับแต่วันถัดจากที่ได้รับแจ้งประเมินมิฉะนั้นต้องเสียเงินเพิ่ม ดังนี้

2.7.1 ถ้าชำระไม่เกิน 1 เดือน นับแต่วันพ้นกำหนดให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 2.5 ของค่าภาษีค้าง

2.7.2 ถ้าเกิน 1 เดือน แต่ไม่เกิน 2 เดือน ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 5 ของค่าภาษีค้าง

2.7.3 ถ้าเกิน 2 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 7.5 ของค่าภาษีค้าง

2.7.4 ถ้าเกิน 3 เดือน แต่ไม่เกิน 4 เดือน ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละ 10 ของค่าภาษีค้าง

2.8 การชำระค่าปรับ

ผู้ใดไม่ยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีต่อเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 200 บาท

2.9 บทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรียนและที่ดิน

2.9.1 ผู้ใดละเลยไม่แสดงข้อความในแบบพิมพ์เพื่อแจ้งรายการทรัพย์สินตามความเป็นจริงตามความรู้เห็นของตนให้ครบถ้วน และรับรองความถูกต้องของข้อความดังกล่าวพร้อมทั้งลงวันที่เดือน ปี และลายมือชื่อของตนกำกับไว้ เว้นแต่จะมีเหตุสุดวิสัย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

2.9.2 ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ ไม่แจ้งรายการเพิ่มเติมรายละเอียด ไม่นำพยานหลักฐานมาแสดงหรือไม่ตอบคำถามเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซักถามหรือไม่ตอบคำถามเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซักถามผู้รับประเมินในเรื่องใบแจ้งรายการ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

2.9.3 ผู้ใดยื่นข้อความเท็จ หรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงหรือจัดหาทางให้ผู้อื่นหลีกเลี่ยงการคำนวณค่ารายปีแห่งทรัพย์สินของตนตามที่ควรหรือโดยความเป็นเท็จ โดยเจตนาละเลย โดยฉ้อโกงโดยอุบาย โดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดทั้งสิ้นที่หลีกเลี่ยงการคำนวณค่ารายปีแห่งทรัพย์สินของตนตามที่ควรก็ดี ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 500 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

2.10 การอุทธรณ์การประเมินภาษี

เมื่อผู้เสียภาษีได้รับแจ้งการประเมินแล้ว ไม่พอใจในการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยเห็นว่าค่าภาษีสูงเกินไป หรือประเมินไม่ถูกต้อง ก็มีสิทธิอุทธรณ์ได้โดยยื่นอุทธรณ์ต่อ คณะผู้บริหารท้องถิ่นตามแบบที่กำหนด (กรด.9) ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน และเมื่อได้รับแจ้งผลชี้ขาดแล้วยังไม่เป็นที่พอใจก็มีสิทธิฟ้องร้องต่อศาลได้ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับความให้ทราบคำชี้ขาด

3) ภาษีป้าย

ภาษีป้าย (กำหนดระยะเวลาในการยื่นแบบชำระภาษีป้าย เดือนมกราคม – มีนาคม ของทุกปี)

3.1 ภาษีป้าย หมายถึง ป้ายที่แสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้า หรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะแสดง หรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือ เครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึก หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีใด ๆ

3.2 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ได้แก่

3.2.1 เจ้าของป้าย

3.2.2 ในกรณีที่ไม่มีผู้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจหาตัวเจ้าของป้ายนั้นได้ให้ถือว่าผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็นผู้เสียภาษีป้าย ถ้าไม่อาจหาตัวผู้ครอบครองป้ายนั้นได้ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายตามลำดับ

3.3 กำหนดระยะเวลายื่นแบบแสดงรายการเพื่อชำระภาษีป้าย

3.3.1 เจ้าของป้ายที่มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภป.1) ได้ที่เจ้าหน้าที่งานจัดเก็บรายได้ ส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบล ภายในเดือน มีนาคม ของทุกปี

3.3.2 ผู้ใดติดตั้งป้ายอันต้องเสียภาษีหลังเดือนมีนาคมหรือติดตั้งป้ายใหม่แทนป้ายเดิมหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขป้าย อันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้น ให้เจ้าของป้ายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายใหม่ภายใน 15 วัน นับตั้งแต่วันที่ติดตั้งหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไข

3.3.3 ในกรณีที่มีการโอนย้าย (เปลี่ยนเจ้าของ) ให้ผู้รับโอนแจ้งการรับโอนเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันรับโอน

3.4 หลักฐานที่ต้องนำไปแสดงเพื่อเสียภาษีป้าย

- 3.4.1 บัตรประจำตัวประชาชน
- 3.4.2 ใบเสร็จรับเงินปีที่ผ่านมา (ถ้ามี)
- 3.4.3 สำเนาทะเบียนบ้าน
- 3.4.4 ทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม
- 3.4.5 หนังสือรับรองห้างหุ้นส่วนบริษัท
- 3.4.6 ใบอนุญาตติดตั้งป้ายหรือใบเสร็จรับเงินจากร้านทำป้าย

3.5 ขั้นตอนการชำระภาษีป้าย

3.5.1 ผู้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีป้ายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภป.1) พร้อมด้วยหลักฐาน

3.5.2 พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเป็น 2 กรณี ดังนี้

3.5.2.1 กรณีที่ผู้เสียภาษีป้ายประสงค์จะชำระภาษีป้ายในวันยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีป้าย ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและประเมินภาษีป้ายได้ทันทีให้แจ้งผู้เสียภาษีป้ายว่าจะต้องเสียภาษีเป็นจำนวนเท่าใด

3.5.2.2 กรณีผู้เสียภาษีป้ายไม่พร้อมจะชำระภาษีในวันยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย พนักงานเจ้าหน้าที่จะมีหนังสือแจ้งการประเมิน (ภป.3) แจ้งจำนวนเงินภาษีที่จะต้องชำระแก่ผู้เสียภาษี

3.5.3 ผู้เสียภาษีต้องมาชำระเงินค่าภาษีป้ายภายใน 15 วัน นับแต่วันได้แจ้งการประเมินมิฉะนั้นต้องเสียเงินเพิ่ม

3.5.4 การชำระภาษีป้าย เจ้าของป้ายมีหน้าที่ชำระภาษีป้ายเป็นรายปี ยกเว้นป้ายที่แสดงปีแรก

3.5.4.1 ระยะเวลา ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

3.5.4.2 สถานที่ชำระภาษี

- 1) สถานที่ที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไว้
- 2) หรือสถานที่อื่นที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

3.5.4.3 การชำระภาษีวิธีอื่น

- 1) ธนาณัติ หรือตัวแลกเงินของธนาคารส่งจ่ายส่วนท้องถิ่น
- 2) ส่งโดยไปรษณีย์ลงทะเบียน
- 3) ส่งไปยังสถานที่ตาม

3.5.4.4 การผ่อนชำระ

- 1) ภาษีป้าย 3,000 บาทขึ้นไป
- 2) ผ่อนชำระเป็น 3 งวดเท่า ๆ กัน

3) แจ้งความจำนงเป็นหนังสือก่อนครบกำหนดเวลาชำระหนี้

3.6 อัตราภาษีป้าย

3.6.1 ป้ายอักษรไทยล้วน ให้คิดอัตรา 3 บาท : 500 ตารางเซนติเมตร

3.6.2 ป้ายอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศ หรือปนกับภาพ หรือเครื่องหมายอื่น ให้คิดอัตรา 20 บาท : 500 ตารางเซนติเมตร

3.6.3 ป้ายต่อไปนี้ให้คิดอัตรา 40 บาท: 500 ตารางเซนติเมตร

2.6.3.1 ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย ไม่ว่าจะมามีภาพเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่

2.6.3.2 ป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วน หรือทั้งหมดอยู่ใต้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ

3.6.4 ป้ายตาม 6.1,6.2,6.3 เมื่อคำนวณพื้นที่ของป้ายแล้วถ้ามีอัตราที่ต้องเสียภาษีต่ำกว่าป้ายละ 200 บาท ให้เสียภาษีป้ายละ 200 บาท

3.6.5 กรณีป้ายที่ติดตั้งปีแรก คิดภาษีเป็นรายงวด งวดละ 3 เดือน

- งวดที่ 1 เริ่มตั้งแต่เดือน มกราคม - มีนาคม คิดภาษี 100%
- งวดที่ 2 เริ่มตั้งแต่เดือน เมษายน - มิถุนายน คิดภาษี 75%
- งวดที่ 3 เริ่มตั้งแต่เดือน กรกฎาคม - กันยายน คิดภาษี 50%
- งวดที่ 4 เริ่มตั้งแต่เดือน ตุลาคม - ธันวาคม คิดภาษี 25%

3.7 เงินเพิ่ม

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายจะต้องเสียเงินเพิ่มในกรณีและอัตราดังต่อไปนี้

3.7.1 ผู้ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของค่าภาษีป้ายเว้นแต่กรณีเจ้าของป้ายได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว่นั้น ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของค่าภาษี

3.7.2 ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีป้ายลดน้อยลงให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของค่าภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีเจ้าของป้ายได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการภาษีป้ายให้ถูกต้องก่อนเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน

3.7.3 ไม่ชำระภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสองต่อเดือนของค่าภาษีป้ายเศษของเดือนนับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ไม่ให้นำเงินเพิ่มตาม 1 และ 2 มาคำนวณเป็นเงินเพิ่มตามข้อนี้ด้วย

3.8. บทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย

3.8.1 ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือ ปรับตั้งแต่ 5,000 บาท ถึง 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

3.8.2 ผู้ใดจงใจไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 5,000 บาทถึง 50,000 บาท

3.8.3 ผู้ใดไม่แจ้งการรับโอนป้ายหรือไม่แสดงรายการเสียภาษีป้ายไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานที่ประกอบกิจการ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 1,000 บาท ถึง 10,000 บาท

3.8.4 ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งให้มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่วนบัญชีหรือเอกสารเกี่ยวกับป้ายมาตรวจสอบภายในกำหนดเวลาอันสมควรต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับตั้งแต่ 1,000 บาท ถึง 20,000 บาท หรือ ทั้งจำ ทั้งปรับ

3.9 การอุทธรณ์การประเมินภาษีป้าย

เมื่อผู้เสียภาษีได้แจ้งการประเมิน (ภ.ป.3) แล้วเห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้องมีสิทธิอุทธรณ์การประเมินต่อผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้ได้รับมอบหมาย โดยต้องยื่นอุทธรณ์ภายใน 30 วัน นับแต่ที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้บริหารท้องถิ่นต่อศาลภายใน 30 วันนับแต่วันรับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

3.10 การขอคืนเงินภาษีป้าย

ผู้เสียภาษีป้ายโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีหรือเสียเกินกว่าที่ควรจะต้องเสีย ผู้นั้นมีสิทธิขอรับเงินคืนได้โดยยื่นคำร้องขอคืนภายใน 1 ปี นับแต่วันที่เสียภาษีป้าย

2.1.3 การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ได้กำหนดหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้ (องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา, 2558, หน้า 9)

1. เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้/เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้านจัดเก็บรายได้

- 1.1 สำรองเตรียมแบบพิมพ์ต่าง ๆ
- 1.2 ตรวจสอบและจัดทำบัญชีผู้ที่อยู่ในเกณฑ์เสียภาษีในปีงบประมาณต่อไป
- 1.3 ออกหนังสือแจ้งผู้เสียภาษีทราบล่วงหน้า
- 1.4 รับยื่นแบบ
- 1.5 ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารข้างต้น
- 1.6 รับชำระภาษี/ส่งเงินรายได้ประจำวัน
- 1.7 ประชาสัมพันธ์เรื่องการจัดเก็บภาษี

2. หัวหน้าส่วนการคลัง

- 2.1 ตรวจสอบความถูกต้องของรายการตาแบบแสดงรายการ/เอกสารประกอบ
- 2.2 แจ้งผลการประเมิน
- 2.3 ออกตรวจสอบและติดตามผู้ค้างชำระภาษี
- 2.4 แจ้งผลการชี้ขาดกรณีอุทธรณ์ภาษี
- 2.5 ประเมินค่ารายปีตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงประกอบ

3. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

- 3.1 ประชาสัมพันธ์เรื่องการจัดเก็บภาษี
- 3.2 ตรวจสอบความถูกต้องของค่าภาษี
- 3.3 ประเมินค่ารายปีตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงประกอบ
- 3.4 ออกหนังสือแจ้งเตือนกรณีไม่ยื่นแบบแสดงรายการภายในกำหนด
- 3.5 ออกหนังสือเตือนผู้ไม่มาชำระภาษีตามกำหนด
- 3.6 ตรวจสอบติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่งานของการจัดเก็บ

รายได้

3.7 แจ้งความต่อพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง (อำเภอ) เพื่อดำเนินต่อผู้ไม่มายื่นแบบภายในกำหนด

- 3.8 ประสานกับอำเภอขอทราบผลคดีเป็นระยะ ๆ

4. คณะผู้บริหาร

- 4.1 พิจารณาคำร้องอุทธรณ์ภาษี (พิจารณาการประเมินใหม่)
- 4.2 ลงมติชี้ขาดตามคำร้อง และแจ้งผลการชี้ขาดให้ผู้ร้องทราบ
- 4.3 มอบอำนาจแจ้งความดำเนินคดีแก่ผู้ไม่มายื่นแบบภายในกำหนด
- 4.4 มีคำสั่งยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน

1) แผนปฏิบัติการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน

องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ได้กำหนดแผนปฏิบัติการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ดังนี้ (องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา, 2558, หน้า 10-11)

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 ตรวจสอบและคัดลอกรายชื่อผู้อยู่ในเกณฑ์เสียภาษีในปีงบประมาณ (บัญชีลูกหนี้ตามเกณฑ์ค้างรับ) ช่วงเดือน กันยายน
- 1.2 สำรองและจัดเตรียมแบบพิมพ์ต่าง ๆ ช่วงเดือนตุลาคม
- 1.3 ประชาสัมพันธ์ขั้นตอนและวิธีการเสียภาษีช่วงเดือน พฤศจิกายน – กุมภาพันธ์
- 1.4 จัดทำหนังสือแจ้งให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีทราบเพื่อยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สินและควรออกหนังสือเวียน แจ้งให้ผู้เสียภาษีทราบล่วงหน้าก่อนธันวาคม

2. ขั้นตอนการจัดเก็บ

- 2.1 รับแบบแสดงรายการทรัพย์สิน (ภ.ร.ด. ๒) และตรวจสอบความถูกต้อง ช่วงเดือน มกราคม – กุมภาพันธ์
- 2.2 ประเมินค่ารายปีและกำหนดค่าภาษี/มีหนังสือแจ้งผลการประเมินภาษี (ภ.ร.ด. 8) ช่วงเดือน มกราคม – เมษายน

กรณีปกติ

- รับชำระภาษี (ชำระภาษีในทันที หรือชำระภาษีภายในกำหนดเวลา มกราคม – พฤษภาคม)

กรณีพิเศษ

- (1) ชำระภาษีเกินกำหนดเวลา (เกิน ๓๐ วัน) นับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการประเมิน
  - รับชำระภาษีและเงินเพิ่ม กุมภาพันธ์ – กันยายน
- (2) ผู้รับประเมินไม่พอใจในผลการประเมิน
  - (2.1) รับคำร้องอุทธรณ์ขอให้ประเมินค่าภาษีใหม่ มกราคม – พฤษภาคม
  - (2.2) ออกหมายเรียกให้มาชี้แจงหรือออกตรวจสอบสถานที่ กุมภาพันธ์ – มิถุนายน
  - (2.3) ชี้ขาดและแจ้งผลให้ผู้ร้องทราบ มีนาคม – กรกฎาคม
  - (2.4) รับชำระภาษีและเงินเพิ่ม มีนาคม – กันยายน
  - (2.5) ปฏิบัติตามคำสั่งศาล (กรณีนำคดีไปสู่ศาล)

3. ชั้นประเมินผลและเร่งรัดการจัดเก็บ

3.1 ไม่ยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สิน (ภ.ร.ด. 2) ภายในกำหนดเวลา
- เมื่อใกล้จะสิ้นสุดเวลาที่ประกาศกำหนดให้ยื่นแบบ (ภ.ร.ด. 2) ให้มีหนังสือแจ้งเตือนผู้ที่ยังไม่ยื่นแบบกุมภาพันธ์

- รับชำระภาษี เมษายน – กันยายน
- ประสานกับอำเภอขอทราบผลคดีเป็นระยะ ๆ มีนาคม – กันยายน

หมายเหตุ ในปีต่อไปหากไม่ยื่นแบบอีก ให้ดำเนินการตาม ม.48 (ข)

3.2 ยื่นแบบ ภ.ร.ด. 2 แล้วแต่ไม่ยอมชำระภาษี

- มีหนังสือแจ้งเตือนผู้ที่ยังไม่ชำระภาษี
    - ครั้งที่ 1 พฤษภาคม
    - ครั้งที่ 2 มิถุนายน
    - ครั้งที่ 3 กรกฎาคม
  - รับชำระภาษีและเงินเพิ่ม พฤษภาคม – กันยายน
  - ดำเนินการบังคับจัดเก็บภาษี (ยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน)
- กรณีหลีกเลี่ยงไม่ยอมชำระภาษี ตุลาคม เป็นต้นไป

2) แผนปฏิบัติงานการจัดเก็บภาษีป้าย

องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ได้กำหนดแผนปฏิบัติงานการจัดเก็บภาษีป้ายดังนี้ (องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา, 2558, หน้า 12)

1. ชั้นเตรียมการ

- 1.1 ตรวจสอบและคัดลอกรายชื่อผู้อยู่ในเกณฑ์เสียภาษีในปีงบประมาณ (บัญชีลูกหนี้ตามเกณฑ์ค้างรับ) กันยายน
- 1.2 สำรองและจัดเตรียมแบบพิมพ์ต่าง ๆ ตุลาคม
- 1.3 ประชาสัมพันธ์ขั้นตอนและวิธีการเสียภาษี พฤศจิกายน – กุมภาพันธ์
- 1.4 จัดทำหนังสือแจ้งให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีทราบเพื่อยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป.1) ธันวาคม

2. ชั้นดำเนินการจัดเก็บ

- 2.1 กรณีมีป้ายก่อนเดือนมีนาคม
  - รับแบบ ภ.ป.1 และตรวจสอบความถูกต้อง มกราคม-มีนาคม
  - ประเมินค่าภาษีและมีหนังสือแจ้งผลการประเมิน (ภ.ป.3) มกราคม-เมษายน
- 2.2 กรณีป้ายหลังเดือนมีนาคม
  - รับแบบ ภ.ป.1 และตรวจสอบความถูกต้อง เมษายน-ธันวาคม
  - ประเมินค่าภาษีและมีหนังสือแจ้งผลการประเมิน (ภ.ป.3) เมษายน-ธันวาคม
- 2.3 การชำระค่าภาษี
  - 2.3.1 กรณีปกติ
    - รับชำระภาษี (ชำระในวันยื่นแบบหรือชำระภาษีภายในกำหนดเวลา) มกราคม-พฤษภาคม
  - 2.3.2 กรณีพิเศษกุมภาพันธ์-กันยายน
    - (1) ชำระภาษีเกินเวลาที่กำหนด (เกิน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการประเมิน)
    - (2) ผู้ประเมินไม่พอใจในผลการประเมินภาษี
      - (2.1) รับคำร้องอุทธรณ์ขอให้ประเมินภาษีใหม่ (แบบ ภ.ป.4) กุมภาพันธ์-พฤษภาคม
      - (2.2) ออกหมายเรียกให้มาชี้แจงหรือออกตรวจสอบสถานที่กุมภาพันธ์-มิถุนายน
      - (2.3) ชี้ขาดและแจ้งผลให้ผู้ร้องทราบ (แบบ ภ.ป.5) มีนาคม-กรกฎาคม
      - (2.4) รับชำระภาษีและเงินเพิ่ม มีนาคม-กันยายน
      - (2.5) ปฏิบัติตามคำสั่งศาล (กรณีนำคดีไปสู่ศาล)

หมายเหตุ กรณีมีป้ายหลังเดือนมีนาคม การยื่นแบบการประเมิน การชำระค่าภาษีและการอุทธรณ์ ให้ปฏิบัติระหว่าง เดือนเมษายน – ธันวาคม

3) แผนปฏิบัติการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่

องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ได้กำหนดแผนปฏิบัติงานการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ดังนี้ (องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา, 2558, หน้า 13)

1. ชั้นเตรียมการ

- 1.1 ตรวจสอบและคัดลอกรายชื่อผู้อยู่ในเกณฑ์เสียภาษีในปีงบประมาณ (บัญชีลูกหนี้ตามเกณฑ์ค้างรับ) กันยายน – ตุลาคม
- 1.2 สำรวจและจัดเตรียมแบบพิมพ์ต่าง ๆ ตุลาคม
- 1.3 ประชาสัมพันธ์ขั้นตอนและวิธีการเสียภาษี พฤศจิกายน – กุมภาพันธ์
- 1.4 ประกาศให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการที่ดินเพื่อขอรับการประเมินภาษี (ภบท.5) จากนั้นจัดทำประกาศรายชื่อผู้เสียภาษี (ภบท.10) มกราคม

2. ขั้นตอนการจัดเก็บ

- 2.1 รับแบบแสดงรายการที่ดิน กรณียื่นเพิ่มเติม/ขอความร่วมมือกำหนด ผู้ใหญ่บ้านในการจัดเก็บ มกราคม – เมษายน
- 2.2 ประเมินค่าภาษี และแจ้งผลการประเมิน (ใบท้าย ภบท.5) มกราคม
- 2.3 รับชำระภาษี/ออกใบเสร็จ มกราคม – เมษายน
  - 2.3.1 กรณีปกติ
    - รับชำระภาษี (ชำระภาษีในทันที หรือชำระภาษีภายในกำหนดเวลา) มกราคม – เมษายน
  - 2.3.2 กรณีพิเศษ
    - (1) ชำระภาษีเกินเวลาที่กำหนด ชำระหลังวันที่ 30 เม.ย. ชำระเงินเพิ่มร้อยละ 24 ต่อปีของจำนวนเงินภาษี เศษของเดือนนับเป็น 1 เดือน ตุลาคม - ธันวาคม, พฤษภาคม - กันยายน
    - (2) เจ้าของที่ดินได้เปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน ขายโอน เป็นเหตุให้มีการลดหย่อนและอัตราภาษีที่ดินเปลี่ยนให้เจ้าของที่ดินแจ้งทาง อบต. มกราคม – ธันวาคม ภายใน 30 วัน

3. ชั้นประเมินผลและเร่งรัดการจัดเก็บ

- 3.1 ไม่ยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภบท.5) ภายในเวลาที่กำหนด เสียเงินเพิ่มร้อยละ 10 ของจำนวนเงินภาษีเว้นแต่กรณี เจ้าของที่ดินยื่นแบบก่อนเจ้าพนักงานแจ้งเสียเงินเพิ่มร้อยละ 5 ของจำนวนเงินภาษีกุมภาพันธ์ - กันยายน

- 3.2 ยื่นแบบไม่ถูกต้อง ทำให้ต้องเสียภาษีลดลง เสียเงินเพิ่มร้อยละ 10 ของภาษีที่ยื่นเพิ่มเติม มกราคม – ธันวาคม
- 3.3 ชี้เขตไม่ถูกต้อง ทำให้ภาษีลดลงเสียเงินเพิ่ม 2 เท่าภาษี
- 3.4 รายงานนายก อบต. จัดทำส่วนลด/ค่าใช้จ่าย พฤษภาคม – กันยายน
- 3.5 รายงานนายอำเภอ/จ่ายเงินส่วนลด และค่าใช้จ่ายให้กับกำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน, อำเภอและจังหวัด

สรุปได้ว่า ความสามารถในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลและจะพิจารณาจากระดับทรัพยากรจากท้องถิ่นเองทั้งรายได้ปกติทั้งที่มาจากแหล่งภาษีอากรและไม่ใช้ภาษีอากร และการระดมทรัพยากรในท้องถิ่น เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญเพราะองค์การบริหารส่วนตำบลจะสามารถดำเนินกิจการตามภารกิจและหน้าที่ได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้งในด้านความพร้อมและความสามารถของบุคลากร นอกเหนือจากข้อจำกัดทางด้านกฎหมายหรือระเบียบที่กำหนดไว้ การจัดการเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนเมืองได้มีข้อสรุปเชิงแนวความคิดว่าหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนเมืองของประเทศกำลังพัฒนามีทรัพยากรไม่เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงาน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นองค์การที่เกี่ยวข้องก็ประสบกับภาวะการณ์ที่ไม่สามารถจัดเก็บรายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับภาษีที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จัดเก็บเอง (Levy Taxes) ให้พอเพียงกับความต้องการทางการคลังทั้งนี้เนื่องจากขีดความสามารถในการจัดเก็บภาษีมีความอ่อนแอมากและการดำเนินการต่างๆของท้องถิ่น จะต้องพึ่งพิงหน่วยงานที่มีอำนาจสูงกว่า (ซีมาร์ ชาร์บริ 1984, หน้า 18-19) ในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบัน จะต้องมีการขยายขีดความสามารถเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อรองรับการพัฒนาทางด้านบริการพื้นฐานต่าง ๆ ที่เพิ่มขึ้นเพราะ ความต้องการทางด้านพื้นฐานต่าง ๆ ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

2.1.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของรายได้ สามารถแยกเป็น 4 ด้านดังนี้

1. **ด้านสภาพแวดล้อมการจัดเก็บรายได้** หมายถึง เป็นการพิจารณาความเหมาะสมด้านวัตถุประสงค์ เป้าหมายและการเตรียมการจัดเก็บรายได้ โดยรัฐบาลมีนโยบายเร่งรัดการจัดเก็บรายได้ให้ทั่วถึงและเป็นธรรม โดยคำนึงถึงสภาวะด้านสังคม เศรษฐกิจ เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมาเป็นแนวทางในการจัดเก็บภาษี โดยมีให้เกิดผลกระทบในการชำระภาษีของประชาชน ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายสูงสุด จึงกำหนด แนวทางการปฏิบัติงานจัดเก็บรายได้ เพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน โดยให้ความสำคัญในการกำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมในการ จัดเก็บรายได้แก่ประชาชน ส่งผลให้สามารถนำงบประมาณมาพัฒนาตำบลได้มากขึ้น ประชาชนเกิดความพึงพอใจและให้ความร่วมมือในการเสียภาษี

ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการบริหารบ้านเมือง ที่ดี สำหรับขั้นตอนในการเตรียมการจัดเก็บรายได้ มี 3 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นเตรียมการ

- สำรวจและจัดเตรียมแบบพิมพ์ต่าง ๆ ให้ครบถ้วน จัดทำคำสั่ง จัดทำประกาศ และออกหนังสือแจ้งเวียนให้ผู้เสียภาษีทราบล่วงหน้า เพื่อจะได้มายื่นแบบพิมพ์ภายในกำหนดเวลา โดยตรวจสอบและคัดลอกรายชื่อผู้อยู่ในเกณฑ์เสียภาษี

2. ขั้นดำเนินการ

- จัดทำประกาศ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบล่วงหน้า
- แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงาน
- แจ้งให้ผู้ที่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษี ยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สิน
- จัดทำแผ่นพับประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนได้ทราบและเข้าใจ
- ออกให้บริการรับชำระภาษีนอกสถานที่

3. หลังดำเนินการแล้วเสร็จ

- ประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนการจัดเก็บรายได้

2. ด้านปัจจัยนำเข้าการจัดเก็บรายได้ หมายถึง เป็นการพิจารณาความเหมาะสมด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และอาคารสถานที่สำหรับการจัดเก็บรายได้ เป็นกลไกในการปฏิบัติงาน ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของหน่วยงานขึ้นอยู่กับคุณภาพในการบริหารงาน ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องคำนึงถึงปัจจัยภายในและภายนอกหน่วยงานเพื่อหาวิธีการทำอย่างไรจึงจะให้ การบริหารงานมีประสิทธิภาพปัจจัยนำเข้าการจัดเก็บรายได้ให้เกิดประสิทธิภาพ

1. บุคลากร จะเกี่ยวข้องกับการจัดจ้าง การกำหนดตำแหน่งหน้าที่ การฝึกอบรมขวัญและกำลังใจ การปรับปรุงตำแหน่งหน้าที่ และการลดพนักงาน

2. วัสดุอุปกรณ์ รวมถึงเครื่องมือเครื่องใช้เพื่อช่วยในการปฏิบัติงานในสำนักงาน สนับสนุนและส่งเสริมให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจัดช่องทางให้ประชาชนขอใช้บริการ รับบริการและดำเนินการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ต หรือศูนย์บริการทาง โทรศัพท์ ได้อย่างกว้างขวางภายใต้การวางมาตรฐานด้านฮาร์ดแวร์ – ซอฟต์แวร์ และรูปแบบการ ให้บริการที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกำหนด นอกจากนี้ควรส่งเสริมและ กำหนดมาตรฐานการให้บริการของรัฐในระดับสำนักงานที่มีประสิทธิภาพถูกต้องและรวดเร็ว ใน รูปแบบของศูนย์บริการอิเล็กทรอนิกส์แบบครบวงจรที่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน ภาครัฐเช่นเดียวกับการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ทางอินเทอร์เน็ต

3. สภาพแวดล้อมรวมไปถึงตัวอาคารสำนักงาน การจัดวางผังอาคาร แพนกต่าง ๆ และสภาพต่าง ๆ ที่สามารถมองเห็นได้

3. ด้านกระบวนการดำเนินงานการจัดเก็บรายได้ หมายถึง เป็นการพิจารณาความเหมาะสม ด้านกระบวนการทำงานและกิจกรรมการดำเนินงานการจัดเก็บรายได้ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้การจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมใบอนุญาตต่าง ๆ เพื่อให้คณะผู้บริหารนำรายได้ที่จัดเก็บได้ไปใช้ในกิจกรรมแผนงานโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการให้บริการทางสังคมแก่ประชาชนใน ท้องถิ่น ซึ่งภาษีที่ทำให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น ดังต่อไปนี้

3.1 แหล่งที่มาของรายได้องค์การบริหารส่วนตำบล รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเงินจากภาษีอากรต่าง ๆ ได้แก่

- 1) ภาษีโรงเรือนและที่ดิน
- 2) ภาษีบำรุงท้องถิ่น
- 3) ภาษีป้าย
- 4) อากรฆ่าสัตว์

3.2 รายได้ที่มีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับทั้งจำนวน เมื่อมีการจัดเก็บในองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ได้แก่

- 1) เงินอากรตามกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกอีแอ่น
- 2) ค่าธรรมเนียมกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล
- 3) เงินอากรประทานบัตรใบอนุญาตและอาชญาบัตรตามกฎหมายว่าด้วยประมง

- 4) ค่าภาคหลวงและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้
- 5) ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน

3.3 รายได้ที่ได้รับการจัดสรรให้เมื่อมีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น เป็นรายได้ที่เมื่อมีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลน่าจะได้รับ การจัดสรรหรือแบ่งให้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎหมายนั้นหรือในกฎกระทรวง ได้แก่

- 1) ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน
- 2) ค่าภาคหลวงแร่และค่าภาคหลวงปิโตรเลียม

3.4 รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องออกข้อบัญญัติตำบล เพื่อเก็บเพิ่มขึ้นจากกฎหมายนั้น เป็นรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อเก็บภาษีอากร และ

ค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นอัตราที่เรียกเก็บตามบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยงานนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลมีแหล่งที่มาของรายได้จากหลาย ๆ ทางโดยเฉพาะ รายได้ที่มาจกแหล่งรายได้ของตนเอง ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับพื้นที่และทรัพยากรต่าง ๆ ในแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นสำคัญ บางองค์การบริหารส่วนตำบลมีทรัพยากรในพื้นที่มากก็จะมี แหล่งที่มาของรายได้มาก บางแห่งมีทรัพยากรในพื้นที่น้อยก็มี แหล่งที่มาของรายได้น้อย

4. ด้านการติดตามและตรวจสอบ หมายถึง การพิจารณาความเหมาะสมด้านการนิเทศกำกับ และการติดตามประเมินผล เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาต่อไป โดยเฉพาะการรับฟังความคิดเห็นและสำรวจความพึงพอใจของสังคมโดยรวมของประชาชนผู้รับบริการเพื่อ ปรับปรุงวิธีการปฏิบัติกรให้เหมาะสม ทั้งนี้การใช้มาตรการกระจายอำนาจการตัดสินใจเกี่ยวกับ การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดความรวดเร็วและลดขั้นตอนการ ปฏิบัติราชการในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการประชาชน หรือส่วนราชการด้วยกัน ให้ส่วนราชการแต่ละแห่งจัดทำแผนภูมิขั้นตอนและระยะเวลาการดำเนินการ และปิดประกาศให้ประชาชนทราบ รวมทั้งการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนให้ส่วนราชการร่วมกันจัดตั้ง ศูนย์บริการร่วมกระทรวง ศูนย์บริการร่วมจังหวัด ศูนย์บริการร่วมอำเภอให้ประชาชนสามารถติดต่อในเรื่องต่าง ๆ ได้ในที่เดียวกัน ควรมีการทบทวนเพื่อดำเนินการยกเลิก ปรับปรุง กฎหมาย กฎระเบียบ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความสะดวก รวดเร็ว และลดภาระของประชาชนเป็นสำคัญ

สรุปได้ว่า ในการบริการประชาชนหรือติดต่อระหว่างส่วนราชการด้วยกัน ให้ส่วนราชการกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานและประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป พร้อมกับจัดให้มีระบบเครือข่ายสารสนเทศ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่าย นอกจากนี้ การให้บริการประชาชนซึ่งเป็นนโยบายที่ทุกรัฐบาลให้ความสำคัญ และพยายามผลักดันให้มีการพัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชนให้ดีขึ้นมาโดยตลอด ทั้งนี้เนื่องจากในสังคมประชาธิปไตยนั้นการตอบสนองความต้องการของประชาชนเป็นพันธกิจสำคัญอันดับแรกที่รัฐพึงกระทำ ยิ่งในช่วงปัจจุบันเป็นกระแสการเรียกร้องให้ปรับเปลี่ยนสภาพสังคมให้เข้าสู่ความเป็นประชาธิปไตยที่ สมบูรณ์ที่เกิดขึ้นในทุกภูมิภาคของโลกล้วนมุ่งเป้าไปสู่จุดหมายเดียวกันคือ การยึดประชาชนเป็น ศูนย์กลาง

ตารางที่ 2.1 ที่มาของแนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้

แหล่งที่มา	ความหมาย
พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ.2542 (ราชบัณฑิตสถาน, 2546, หน้า 823)	<p>ให้ความหมาย ของภาษี น. เงินที่รัฐหรือท้องถิ่นเรียกเก็บจากบุคคลเพื่อใช้จ่ายในการบริหารประเทศหรือท้องถิ่น เช่นภาษีเงินได้ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีมูลค่าเพิ่ม</p> <p>ภาษีเงินได้ น. ภาษีที่เรียกเก็บจากบุคคลที่ได้รับเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่น ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน</p> <p>ภาษีบำรุงท้องที่ (กฎ) น. ภาษีซึ่งบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรือครอบครองอยู่ในที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน</p> <p>ภาษีมูลค่าเพิ่ม (กฎ) น. ภาษีทางอ้อมประเภทหนึ่งซึ่งเรียกเก็บจากบุคคลที่ซื้อสินค้าหรือรับบริการ</p> <p>ภาษีโรงเรือนและที่ดิน (กฎ) น. ภาษีที่เรียกเก็บจากผู้รับประเมินผู้มีกรรมสิทธิ์ ในที่ดิน โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น</p> <p>ภาษีสรรพสามิต (กฎ) น. ภาษีที่กรมสรรพสามิตเรียกเก็บจากสินค้าที่ผลิตหรือนำเข้าและให้บริการในทางธุรกิจตามที่กฎหมายกำหนด</p>
เสนีย์ จุ้ยโต (2548, หน้า 677)	ได้สรุปแนวคิดของรายได้ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นออกเป็น 3 ลักษณะตามวิธีการจัดเก็บ คือ รายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง รายได้จากภาษีเสริมที่รัฐบาลจัดเก็บเพิ่มจากภาษีที่รัฐบาลจัดเก็บเข้าเป็นรายได้งบประมาณแผ่นดิน
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2551, หน้า 8-9)	ได้สรุปแนวคิด หลักการและความเป็นมา ดังนี้ ในอดีตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดเก็บภาษีเอง และเก็บได้น้อยไม่ทั่วถึงและเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษี ดังนั้น รัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะส่งเสริมให้องค์การบริหารส่วนตำบล พัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ โดยการนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ซึ่งเป็นระบบการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินพื้นที่มาใช้ประกอบการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการค้าต่าง ๆ ส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ก็ขอเพิ่มภาษีจากผู้ที่มาเสียภาษีประจำ ซึ่งไม่เป็นธรรมกับผู้เสียภาษีมากนัก จึงเกิดแนวความคิดว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องพัฒนาการบริหารการจัดเก็บรายได้เสียใหม่จากการจัดเก็บรายได้ในอดีตที่ขึ้นกับผู้ยื่นรายการทรัพย์สิน เพื่อเสียภาษีมาเป็นการจัดเก็บรายได้ที่ฐานข้อมูลทรัพย์สินบุคคลต่าง ๆ ที่เป็นระบบ

2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี” ผู้ศึกษาวิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารแนวคิดที่เกี่ยวข้อง กับประสิทธิผล ดังต่อไปนี้

2.2.1 ความหมายของประสิทธิผล

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิผล หมายถึง ผลสำเร็จหรือผลที่เกิดขึ้น ขณะเดียวกันได้ให้ความหมายไว้ว่า ประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนงานหรือ โครงการที่วางไว้ มักทำกันเสมอ ๆ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542, หน้า 2)

สมใจ ลักษณะ (2552, หน้า 5-6) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลไว้ว่า ประสิทธิผลอาจพิจารณาเป็น 2 ระดับ คือ

ประสิทธิผลของบุคคล คือ ลักษณะของบุคคลที่มีความสามารถปฏิบัติงานใด ๆ หรือปฏิบัติ กิจกรรมใด ๆ แล้วประสบผลสำเร็จทำให้บังเกิดผลตรงและครบถ้วน ตามที่มีวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผลที่เกิดขึ้นมีลักษณะ คุณภาพ เช่น ความถูกต้องความมีคุณค่าความเหมาะสมตึงาม ตรงกับความคาดหวังและความต้องการของหมู่คณะสังคม และผู้จะนำผลนั้นไปใช้ เป็นผลที่ได้จากการปฏิบัติอย่าง มีประสิทธิภาพ คือ เป็นการปฏิบัติด้วยความพอใจ ปฏิบัติเต็มความสามารถ ปฏิบัติด้วยการเลือกสรร กลวิธีและเทคนิควิธีการที่เหมาะสมที่สุดที่จะทำให้บรรลุผลทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพอย่างสูงสุดแต่ใช้ทุนทรัพยากร และระยะเวลาอันน้อยที่สุด

ประสิทธิผลขององค์การ เน้นไปที่ผลรวมขององค์การ ซึ่งอธิบายเกณฑ์ของควมมีประสิทธิภาพขององค์การ ว่าประกอบไปด้วยตัวบ่งชี้ 5 ตัวคือ

1. การผลิต (Production)
2. องค์การที่มีประสิทธิผลถ้าองค์การสามารถดำเนินการผลิตให้ได้ผลผลิตทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพได้ตรงกับความต้องการขององค์การ
3. ประสิทธิภาพ (Performance)
4. องค์การมีประสิทธิผลถ้าอัตราส่วนระหว่างปัจจัยทรัพยากร (Inputs) ที่ใช้กับผลผลิต (Outputs) มีความเหมาะสมในลักษณะที่ใช้ทรัพยากรได้คุ้มค่า
5. ความพึงพอใจ (Satisfaction) องค์การมี ประสิทธิภาพถ้าผลการดำเนินงานขององค์การนำมาซึ่งความสำเร็จสอดคล้องกับความต้องการ และความคาดหวังของสมาชิกในองค์การการปรับเปลี่ยน (Adaptiveness)

สเตียร์ส (R.M. Steers, 1977, pp. 1-5 อ้างถึงใน อุทัย ชันโอฟาร, 2547, หน้า 14) อธิบายว่า ประสิทธิผล หมายถึง คุณภาพในการทำงานของบุคลากร สำหรับนักเศรษฐศาสตร์ ประสิทธิผลขององค์การ หมายถึง กำไร หรือผลตอบแทนจากการลงทุน เป็นต้น และความสามารถขององค์การในการที่จะได้มาซึ่งทรัพยากรที่มีค่าและหายากและใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้บรรลุเป้าหมายในการปฏิบัติงานขององค์การ

สุพจน์ ทรายแก้ว (2555, หน้า 16) องค์กรมีประสิทธิภาพ ถ้าองค์กรสามารถเพิ่มพูนศักยภาพ (Potential) และวิสัย สามารถ (Capacity) ขององค์กรให้เจริญก้าวหน้าตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ความหมายของประสิทธิผล ทั้งระดับบุคคลและระดับองค์กร มีความหมายครอบคลุมทั้งผลการดำเนินงานที่สนองวัตถุประสงค์ได้ผลดี ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพยังครอบคลุมถึงกระบวนการดำเนินงานที่ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และใช้วิธีการปฏิบัติที่เหมาะสม ซึ่งก็คือรวมถึงประสิทธิภาพนั่นเอง และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์กรควรพิจารณา 3 ส่วนประกอบกันตามลำดับของประสิทธิผล กล่าวคือ

1) ประสิทธิผลระดับบุคคล คือความตระหนักในผลการทำงานของพนักงานแต่ละบุคคลในองค์กร ซึ่งอาจพิจารณาได้จากการประเมินประสิทธิผลการทำงานของพนักงาน การได้รับค่าจ้างเพิ่มขึ้น การเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง การได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณจากองค์กร โดยปัจจัยที่ทำให้พนักงานมีประสิทธิผล ได้แก่ ความสามารถของบุคคล ทักษะ ความรู้ ทัศนคติแรงจูงใจและความเครียด

2) ประสิทธิผลระดับกลุ่ม ถือได้ว่ามีความสำคัญต่อประสิทธิผลของ องค์กรเนื่องจากกลุ่มคือ การรวมตัวกันอย่างง่าย ๆ ของพนักงานในองค์กร โดยกลุ่มที่มีประสิทธิผล นั้นจะมีรูปแบบความสัมพันธ์กันอย่างเหนียวแน่น เข้มแข็ง และได้รับการสนับสนุนจากพนักงานในองค์กรมากกว่ากลุ่มทั่ว ๆ ไปในองค์กร ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลระดับกลุ่มคือ การประสานงาน ภาวะผู้นำ โครงสร้างของกลุ่ม สถานภาพของกลุ่ม บทบาท

3) ประสิทธิผลระดับองค์กร ประกอบด้วยประสิทธิผลระดับบุคคล และประสิทธิผลระดับกลุ่ม กล่าวคือ ประสิทธิผลของกลุ่มจะขึ้นอยู่กับประสิทธิผลระดับบุคคล ในขณะที่ประสิทธิผลขององค์กรจะขึ้นอยู่กับประสิทธิผลระดับบุคคลและกลุ่ม โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวขึ้นอยู่กับสภาพขององค์กร เช่น ลักษณะงานขององค์กร เทคโนโลยีที่นำมาใช้ในองค์กร เป็นต้น ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์กร ได้แก่ สภาพแวดล้อม เทคโนโลยี กลยุทธ์ ทางเลือกโครงสร้างองค์กร กระบวนการทำงาน และวัฒนธรรมองค์กร

อรุณ รักรธรรม (2555, หน้า 25) ประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถขององค์กรที่จะดำเนินการ ให้บรรลุเป้าหมาย 4 ประการ คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในองค์กร (Integration) การปรับตัวขององค์กรให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม (Adaptability) การปรับตัวขององค์กรให้ สอดคล้องกับสังคม (Social Relevance) และผลผลิตขององค์กร (Productivity)

ภรณ์ กীরติบุตร (2554, หน้า 18) ให้ทัศนะว่า ประสิทธิผลขององค์กร (Organizational Effectiveness) หมายถึง ความมากน้อย (Extent) ของการที่องค์กร ในฐานะเป็นระบบทางสังคม สามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์ ได้โดยทรัพยากรและหนทางที่มีอยู่ โดยไม่ทำให้ทรัพยากรและหนทางเสียหายและ โดยไม่สร้างความตึงเครียดที่ไม่สมควรแก่สมาชิก ซึ่งมาตรการที่ใช้ในการวัดประสิทธิผล ขององค์กรตั้งอยู่บนวิธีการและเป้าหมาย (Means and Ends) โดยเกณฑ์บ่งชี้ในการวัดประสิทธิผล คือ ความสามารถในการผลิตขององค์กร ความยืดหยุ่นขององค์กรในรูป ของความสำเร็จในการปรับตัวเข้ากับ การเปลี่ยนแปลงภายในองค์กรและความสำเร็จในการปรับตัวเข้ากับ การเปลี่ยนแปลงซึ่งเกิดขึ้นนอก

องค์การ และการปราศจากความกดดัน หรือการขัดแย้งรุนแรงระหว่างกลุ่มย่อยในองค์การระหว่างหน่วยงานในองค์การ

กมลวรรณ ชัยวานิชศิริ (2556, หน้า 32-33) ได้ให้แนวคิดและความหมายว่า ประสิทธิภาพไม่น่าจะหมายถึง ผลสัมฤทธิ์หรือความพึงพอใจในการทำงานเพียงอย่างเดียว แต่ประสิทธิภาพหมายถึง การมีผลสัมฤทธิ์สูง และสามารถพัฒนาให้มีทัศนคติทางบวก ตลอดจนสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทั้งภายใน ภายนอกรวมทั้งสามารถแก้ปัญหาภายในองค์การ ซึ่งจะทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน โดยเป็นการมองประสิทธิภาพของทั้งระบบ

เปรมสุริย เชื้อมทอง (2556, หน้า 9) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ คือ ผลงานของกลุ่มซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้นประสิทธิภาพคือ ความสำเร็จที่สามารถทำหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ ทั้งนี้เกิดจากประสิทธิภาพของผู้บริหารองค์การที่สามารถใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการบริหารงานเพื่อโน้มน้าวให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานให้เกิดผลตามเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้

ไพโรส (อ้างถึงใน อุทัย ชันโอร, 2547, หน้า 138) ได้ให้ความหมายของคำว่าประสิทธิภาพ คือ ความสามารถในการดำเนินการให้เกิดผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยมีตัวบ่งชี้ความมีประสิทธิภาพขององค์การ 5 อย่าง คือ ความสามารถในการผลิต การปฏิบัติตามแบบอย่าง การปรับตัวและความเป็นปึกแผ่นขององค์การ

จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์ (2550, หน้า 52) นอกจากความสามารถในการบรรลุเป้าหมายอันเป็นความมีประสิทธิภาพโดยทั่วไปแล้วการประเมินประสิทธิภาพอาจพิจารณาได้จากคุณภาพของผลผลิตหรือบริการพื้นฐานขององค์การหรือความสามารถในการผลิตสินค้าหรือบริการขององค์การ ความพร้อม หรือความเป็นไปได้ในการปฏิบัติงานที่เฉพาะเจาะจงเมื่อถูกขอร้องให้ทำผลตอบแทน หรือผลกำไรที่ได้รับจากการผลิตสินค้าและบริการ เป็นต้น ดังนั้นกิจกรรมขององค์การที่เป็นเครื่องตัดสินการปฏิบัติงานขององค์การว่ามีประสิทธิภาพหรือไม่จึงประกอบไปด้วยกิจกรรมต่อไปนี้คือ การได้มาซึ่งทรัพยากรที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงาน การใช้ปัจจัยนำเข้าอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อเทียบกับผลผลิต ความสามารถในการผลิตสินค้าหรือบริการขององค์การ การปฏิบัติงานด้านเทคนิควิชาการและด้านการบริหารอย่างมีเหตุผล การลงทุนในองค์การ การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์กับพฤติกรรมในองค์การ และการตอบสนองความต้องการและความสนใจที่แตกต่างกันของบุคคลและของกลุ่ม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า ความหมายของประสิทธิภาพคือ ความสามารถในการดำเนินงานใด ๆ หรือปฏิบัติ กิจกรรมใด ๆ แล้วประสบผลสำเร็จ ทำให้บังเกิดผลโดยตรงและครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และต้องมีประสิทธิภาพในการทำงานในระดับสูงหรือต่ำเพียงใดขึ้นอยู่กับผลที่ได้รับนั้นตรงครบถ้วน ทั้งในด้านเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพปรากฏว่า มีผู้ให้แนวความคิด เกี่ยวกับประสิทธิภาพไว้ ดังนี้

เกรียงศักดิ์ วงศ์สุกรรม, (2550, หน้า 11) ได้เสนอแบบจำลองกระบวนการของประสิทธิผล ซึ่งเน้นกระบวนการสำคัญที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลธรรมาภิบาลการเปลี่ยนแปลงองค์การและของสภาพแวดล้อม รวมทั้งบทบาทสำคัญของการบริหารที่จะต้องสร้างความเข้าใจ และตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ขององค์การที่นำไปสู่การยกระดับความสำเร็จขององค์การ ซึ่งมีปัจจัยหรือตัวแปรที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์การ จำแนกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ปัจจัยด้านลักษณะขององค์การ เช่น ขนาดขององค์การ ช่วงการบังคับบัญชา การกระจายอำนาจและการรวมอำนาจ ความรู้ความชำนาญเฉพาะอย่าง วัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น
2. ปัจจัยด้านลักษณะสภาพแวดล้อม เช่น ความซับซ้อนขององค์การ ความมั่นคงขององค์การ บรรยากาศภายในองค์การ เป็นต้น
3. ปัจจัยด้านบุคลากรขององค์การ เช่น ความผูกพันต่อองค์การ การปฏิบัติงาน ที่สอดคล้องกับความรู้ ความสามารถ เป็นต้น
4. ปัจจัยด้านนโยบายการบริหารและการปฏิบัติงาน เช่น กระบวนการติดต่อสื่อสาร การจัดหาและการใช้ทรัพยากร ภาวะผู้นำ เป็นต้น

มาเคียเรียวโล และ ไคร์บี (อ้างในเกรียงศักดิ์ วงศ์สุกรรม, 2550, หน้า 12) มีความเห็นว่า องค์การที่มีประสิทธิผล คือ องค์การที่บรรลุเป้าหมายตามภารกิจซึ่งตอบสนองความต้องการของสังคมได้ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้้องค์การมีประสิทธิผล หมายถึง การที่้องค์การสามารถบรรลุเป้าหมายต่อสังคม มีความสามารถในการปรับตัวและสามารถอยู่รอดได้ต้องอาศัยปัจจัยสำคัญคือ ระบบควบคุมทางการบริหาร ซึ่งได้แก่โครงสร้างพื้นฐาน ระบบการให้รางวัล การประสานงานและบูรณาการ กระบวนการควบคุม และแบบของการบริหารและวัฒนธรรมองค์กร

เคอร์โด้ (อ้างในเกรียงศักดิ์ วงศ์สุกรรม, 2550, หน้า 12) มีความเห็นว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การคือ สภาพแวดล้อมขององค์การประกอบด้วย สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางการเมืองและกฎหมาย เศรษฐกิจ เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ เจ้าของกิจการ โครงสร้างองค์การ ระบบบริหารจัดการ ผู้ถือหุ้นลูกจ้าง คณะกรรมการบริหาร วัฒนธรรมองค์กร รวมทั้งหน้าที่งานต่าง ๆ ขององค์การ

วอคซิไอ้ (อ้างในเกรียงศักดิ์ วงศ์สุกรรม, 2550, หน้า 12) ระบุว่าโครงสร้างองค์การ หมายถึง ลักษณะการแบ่งส่วนต่าง ๆ ภายในองค์การที่คำนึงถึง ความชำนาญเฉพาะสาขา ช่วงการบังคับบัญชา การกระจายอำนาจระดับซับซ้อน ขนาดขององค์การ เทคโนโลยี และองค์ประกอบ ได้แก่ ลูกจ้าง การแข่งขันแหล่งตัวป้อน ตลอดจนรัฐบาล เป็นต้น

ร็อบบิ้นส์ (อ้างในเกรียงศักดิ์ วงศ์สุกรรม, 2550, หน้า 13) ได้สรุปความเห็นว่าการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิผล จะส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพ หรือการบรรลุเป้าหมายขององค์การ

กาญจนา บุญยัง, (2547, หน้า 17) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลองค์กร ควรพิจารณา 3 ส่วน ประกอบกันตามระดับของประสิทธิผล ดังนี้

1. ประสิทธิภาพระดับบุคคล คือ ความตระหนักในผลการทำงานของพนักงานแต่ละบุคคลในองค์กร ซึ่งอาจพิจารณาได้จากการประเมินประสิทธิผลการทำงานของพนักงาน การได้รับค่าจ้างเพิ่มขึ้น การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง การได้รับรางวัล หรือประกาศเกียรติคุณจากองค์กรโดยปัจจัยที่ทำให้พนักงานมีประสิทธิภาพได้แก่ ความสามารถของบุคคล ทักษะ ความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ แรงจูงใจและความเครียด

2. ประสิทธิภาพระดับกลุ่ม ถือได้ว่ามีความสำคัญต่อประสิทธิภาพขององค์กรเนื่องจากกลุ่มคือการทำงานร่วมกันอย่างง่าย ๆ ของพนักงานในองค์กร โดยกลุ่มที่มีประสิทธิภาพนั้นจะมีรูปแบบความสัมพันธ์กันอย่างเหนียวแน่น เข้มแข็ง และได้รับการสนับสนุนจากพนักงานในองค์กรมากกว่ากลุ่มทั่ว ๆ ไปในองค์กร โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพระดับกลุ่ม คือ การประสานงาน ภาวะผู้นำโครงสร้างของกลุ่ม สถานภาพของกลุ่ม บทบาทและปทัสถาน

3. ประสิทธิภาพระดับองค์กร ประสิทธิภาพขององค์กรจะขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพระดับบุคคลและกลุ่ม โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวขึ้นอยู่กับสภาพขององค์กร เช่น ลักษณะขององค์กร เทคโนโลยีที่นำมาใช้ในองค์กร เป็นต้น ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพขององค์กร ได้แก่ สภาพแวดล้อม เทคโนโลยี กลยุทธ์ทางเลือก โครงสร้างองค์กร กระบวนการทำงาน และวัฒนธรรมองค์กร

ริชาร์ด เอ็ม สเตียร์ (อ้างในกาญจนา บุญยัง, 2547, หน้า 19) ได้ให้ความหมายของ “ประสิทธิภาพขององค์กร” ว่าต้องพิจารณาแนวคิดที่สัมพันธ์กัน 3 ประการ คือ

1. แนวความคิดเกี่ยวกับการบรรลุเป้าหมายขององค์กรให้ได้สูงที่สุด วัดได้จากการได้มาและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่เป็นไปได้ขององค์กร

2. แนวความคิดเกี่ยวกับระบบ โดยจะวิเคราะห์และพิจารณาเป้าหมายซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

3. แนวความคิดเกี่ยวกับการเน้นความสัมพันธ์ของพฤติกรรม เป็นการเน้นบทบาทของบุคคลภายในสภาพแวดล้อมขององค์กรซึ่งมีผลต่อความสำเร็จขององค์กรในระยะยาว

พิภพ วังเงิน (2547, หน้า 45) ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่ทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพได้แก่

1. มีการจัดโครงสร้างอย่างเหมาะสมชัดเจน
2. มีบรรยากาศในทางสร้างสรรค์เอื้ออำนวยต่อการทำงาน
3. มุ่งเน้นการบริการ การตลาด
4. พัฒนานักบริหารอย่างต่อเนื่องให้มีคุณภาพดีเยี่ยม ฝึกอบรม สร้างคนขึ้นมารับผิดชอบงานทุกระดับ ยืดหยุ่นให้ผู้บริหารยึดมั่น ผูกพันกับเป้าหมายและวิธีการต่าง ๆ ขององค์กร
5. คอยสำรวจทัศนคติ ติดตามดูแลความเป็นอยู่ของพนักงาน
6. ให้ความสำคัญและปรับปรุงการติดต่อสื่อสารกับพนักงานให้ดีตลอดเวลา
7. สร้างแรงจูงใจในการทำงานและร่วมแก้ไขปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ ให้ลุล่วงไป
8. มีแผนงานที่ดี
9. มีหน่วยธุรกิจกลยุทธ์ (Strategic Business Units) ผนวกกับการพัฒนากระบวนการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ
10. มีความพร้อม ความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของข้อมูล

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพเป็นเครื่องมือวัด ความสามารถ ในการบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์การที่กำหนดไว้ ด้วยการสนับสนุนเกื้อกูลกันของสมาชิก การติดต่อสื่อสารที่ดีภายใต้การใช้ทรัพยากรทางการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยองค์การมีความสามารถในการปรับตัวและพัฒนาภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

2.2.3 การวัดประสิทธิผล

ประสิทธิผลทั้งหมดขององค์การเป็นเรื่องที่วัดได้ยากมากทั้งนี้เนื่องจากขนาดใหญ่โตขององค์การ ความหลากหลายในด้านภารกิจ และการแยกย่อยออกเป็นส่วนประกอบต่าง ๆ ที่หลากหลายขององค์การ ขณะเดียวกันองค์การจะมีกิจกรรมที่หลากหลาย และดำเนินการเพื่อรองรับเป้าหมายหลาย ๆ ประการไปพร้อมกัน ทำให้เกิดผลต่าง ๆ มากขึ้น ผลที่เกิดขึ้นมีทั้งผลลงใจให้เกิดขึ้น และผลที่ไม่ได้ต้องการให้เกิดขึ้น ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการวัดประสิทธิผลไว้มากมาย ดังนี้

แคมป์เบล (อ้างถึงใน อุทัย ชันโอฬาร, 2547, หน้า 63) ได้เสนอการสร้าง “เกณฑ์การวัดประสิทธิผลขององค์การ” ไว้ดังนี้ 1) ประสิทธิภาพโดยรวมขององค์การ 2) ผลผลิตภาพ 3) ประสิทธิภาพ 4) กำไร 5) คุณภาพ 6) อุบัติเหตุ 7) การเติบโต 8) อัตราการขาดงาน 9) อัตราการออกจากงาน 10) ความพึงพอใจในการทำงาน 11) การจงใจในการทำงาน 12) ขวัญกำลังใจในการทำงาน 13) การควบคุมในองค์การ 14) ความขัดแย้ง/ความผูกพัน 15) ความยืดหยุ่นในการทำงาน/การปรับตัว 16) การวางแผนและการกำหนดเป้าหมาย 17) ความเห็นพ้องต้องกันเป้าหมาย 18) เป้าหมายขององค์การในระดับนานาชาติ 19) ความสอดคล้องกันระหว่างบทบาทและปทัสถานขององค์การ 20) ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ในการบริการ 21) ทักษะด้านการทำงานของฝ่ายบริหาร 22) การจัดการสารสนเทศ และการสื่อสาร 23) ความพร้อม 24) การใช้สภาพแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ต่อองค์การ 25) การประเมินองค์การจากภายนอก 26) เสถียรภาพขององค์การ 27) ค่านิยมของทรัพยากรมนุษย์ 28) การมีส่วนร่วม และการใช้อิทธิพลร่วมกัน 29) การเน้นหนักทางด้านการฝึกอบรม และการพัฒนา 30) การเน้นหนักขององค์การไปสู่ความสำเร็จ อย่างไรก็ตามเกณฑ์การวัดประสิทธิผลขององค์การที่แคมป์เบลได้นำเสนอไว้ข้างต้น แม้ว่าจะมีผลประโยชน์ในการนำไปประเมินเพื่อชี้วัดประสิทธิผลขององค์การ แต่เกณฑ์หลายข้อมีความขัดแย้งกันอยู่ หากจะนำไปใช้ให้ได้ผลจำเป็นต้อง ทบทวน และเลือกเกณฑ์การประเมินที่มี ความสอดคล้องกับองค์การมากที่สุด

กิบสัน (อ้างถึงใน อุทัย ชันโอฬาร, 2547, หน้า 74) ได้นำความหมายของประสิทธิผลขององค์การที่ Chris Argyris ได้ให้ไว้ว่าเป็นสภาวะ ซึ่ง “องค์การตามระยะเวลาที่ผ่านมาเพิ่มผลผลิตขึ้น (Outputs) ในขณะที่ตัวป้อน (Inputs) คงที่หรือลดน้อยลง หรือมีผลผลิตที่คงที่ในขณะที่ตัวป้อนลดลง” มาผสมผสานกับมิติเวลา ทำให้การวิเคราะห์องค์การจะต้องวิเคราะห์กระบวนการหรือวงจรของการนำทรัพยากร ซึ่งเป็นปัจจัยหรือตัวป้อนมาจัดการให้ออกมาเป็นผลกลับสู่สภาพแวดล้อมผ่านระยะเวลา โดยมีเครื่องบ่งชี้ซึ่งสามารถจำแนกตามระยะเวลาได้ ดังนี้

1. เครื่องบ่งชี้ระยะสั้น (Short-Run) ซึ่งวัดได้จากการผลิต ประสิทธิภาพ และความพอใจ
2. เครื่องบ่งชี้ระยะกลาง (Intermediate) ซึ่งวัดได้จากความสามารถในการปรับตัว และการพัฒนา
3. เครื่องบ่งชี้ระยะยาว (Long-Run) ซึ่งก็คือความอยู่รอดขององค์การ

พจนานุกรม (2557, หน้า 26-27) ได้ศึกษาแนวความคิดและการวิเคราะห์ห้วงวิสัยของนักคิดและนักทฤษฎี ตลอดจนการสร้างแบบจำลองในเรื่องการประเมินประสิทธิผลขององค์การ ซึ่งอาจแยกเป็นแนวทางในการวัดประสิทธิผลได้ 3 แนวทาง ดังนี้

1. การประเมินประสิทธิผลขององค์การในแง่เป้าหมาย (The Goal Approach) เป็นการใช่วิธีวัดที่ตั้งอยู่บนวิธีการและเป้าหมายขององค์การ โดยพบว่าความสามารถในการผลิต (Productivity) ความยืดหยุ่นคล่องตัว (Flexibility) และปราศจากซึ่งความกดดัน (Strain) และข้อขัดแย้ง (Conflict) มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างใกล้ชิดกับเป้าหมายขององค์การ ปัญหาสำคัญประการหนึ่งเกี่ยวกับการใช้ความสามารถในการผลิตเป็นเครื่องบ่งชี้ความมีประสิทธิภาพที่สำคัญนั้น ในกรณีที่องค์การนั้นเป็นองค์การที่ทำหน้าที่หรือมีเป้าหมายในการให้บริการ และองค์การที่มีหน้าที่ในการผลิตเองหลายองค์การที่อาจไม่สามารถวัดประสิทธิผลขององค์การได้จากความสามารถในการผลิตอย่างเต็มที่

2. การประเมินประสิทธิผลขององค์การในแง่ของระบบทรัพยากร (The System Resource Approach) เป็นการพยายามหลีกเลี่ยงจุดอ่อน และข้อบกพร่องบางประการของการประเมินประสิทธิผลในแง่ของเป้าหมาย โดยไม่พิจารณาถึงเป้าหมายขององค์การเสียเลย เพราะเห็นว่าเป็นไปได้ยากที่จะใช้ในการบรรลุเป้าหมายเป็นเครื่องวัดประสิทธิผลขององค์การ จึงมีการใช้แบบจำลองของระบบทรัพยากรแทนแบบจำลองนี้ ตั้งอยู่บนแนวความคิดว่าองค์การเป็นระบบเปิด ซึ่งมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมในการแลกเปลี่ยน (Exchange) และการแข่งขัน (Competition) ดังนั้น ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถขององค์การในการแสวงหาผลประโยชน์จากสภาพแวดล้อม เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากร ซึ่งหายากและมีคุณค่า องค์การจะมีประสิทธิผลสูงสุดก็เมื่อองค์การสามารถแสวงหาประโยชน์สูงสุดได้จากตำแหน่งที่ทำกาตรองและใช้ประโยชน์ได้มากที่สุดในการได้มาซึ่งทรัพยากร

3. การประเมินประสิทธิผลโดยใช้หลายเกณฑ์ (The Multiple Criteria of Effectiveness) วิธีการนี้ความเหมาะสมเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง ทั้งในแง่ของนักวิชาการและเมื่อนำมาใช้ในการวัดประสิทธิผลขององค์การ ในทางปฏิบัติใช้ประเมินหน่วยงานต่าง ๆ ได้ดี กล่าวคือ

- 3.1 ความสามารถในการผลิตและประสิทธิภาพโดยวัดจากผลผลิต
- 3.2 ลักษณะขององค์การ เช่น บรรยากาศขององค์การ รูปแบบการอำนวยการ และสมรรถนะขององค์การในการปฏิบัติงาน
- 3.3 พฤติกรรมในการผลิต เช่น การร่วมมือร่วมใจการพัฒนาการปฏิบัติงานที่เชื่อถือได้

เทพศักดิ์ บุญรัตน์ (2554, หน้า20) อธิบายการวัดประสิทธิผลไว้ว่า ความมีประสิทธิภาพสามารถวัดได้ 2 แนวทาง คือ

1. การวัดประสิทธิผลจากกรอบของหน่วยงาน โดยเปรียบเทียบระหว่างผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ในแผนงานเท่านั้น ไม่ได้ก้าวล่วงไปพิจารณาถึงการสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการ

2. การวัดประสิทธิผลในด้านของการตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการ โดยพิจารณาทั้งในด้านปริมาณ คุณภาพ ความรวดเร็ว ตลอดจนการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีของ ผู้ที่ทำหน้าที่ให้บริการ

พิทยา บวรวัฒนา (2556, หน้า 184-197) ได้นำเสนอวิธีวัดประสิทธิผลขององค์กร 4 วิธี คือ

1. วิธีวัดประสิทธิผลขององค์กรจากความสามารถขององค์กรในการบรรลุเป้าหมาย วัดได้จากความสามารถขององค์กรในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย

2. วิธีวัดประสิทธิผลขององค์กรโดยใช้ความคิดระบบ ให้วัดประสิทธิผลขององค์กรโดยคำนึงถึง

2.1 ความสามารถขององค์กรในการหาปัจจัยนำเข้า

2.2 ความสามารถขององค์กร ในการแปรสภาพปัจจัยนำเข้าให้กลายเป็นปัจจัยนำออก

2.3 ความสามารถขององค์กรในการอยู่รอดท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

2.4 ความสัมพันธ์แบบพึ่งพาระหว่างส่วนต่างๆขององค์กร ถ้าส่วนหนึ่งส่วนใดทำงานได้ไม่ดีแล้วจะกระทบกระเทือนต่อส่วนอื่น ๆ ได้

3. วิธีวัดประสิทธิผลขององค์กร โดยดูจากความสามารถขององค์กรในการชนะใจผู้มีอิทธิพล ได้แก่ องค์กรที่มาสายตาแหลมคมสามารถมองว่าบุคคลและกลุ่มผลประโยชน์ใดในสภาพแวดล้อม ที่มีความสำคัญต่อองค์กรและยังต้องเป็นองค์กรที่สามารถชนะใจบุคคลและกลุ่มผลประโยชน์ทั้งหลายนั้น ไม่ให้มาขัดขวางการทำงานขององค์กร

4. วิธีวัดประสิทธิผลขององค์กรจากค่านิยมที่แตกต่างกันของสมาชิกขององค์กรนักวิชาการเชื่อว่า ประสิทธิภาพขององค์กรเป็นเรื่องน่าวิตกกังวลที่วัดประสิทธิผลขององค์กรจึงขึ้นอยู่กับว่าใครมีตำแหน่งอะไร มีผลประโยชน์อะไร ดังนั้นการวัดประสิทธิผลขององค์กร จึงต้องพิจารณาค่านิยมต่าง ๆ ของผู้ประเมินองค์กรซึ่งจะเป็นผู้เลือกว่าจะใช้มาตรวัดประสิทธิผลองค์กรแบบไหน

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพขององค์กรสามารถวัดได้จากการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ขององค์กร โดยพิจารณาจากผลลัพธ์ของการบรรลุวัตถุประสงค์ และการประเมินผลโดยประชาชนซึ่งประเมินจากความพึงพอใจของประชาชน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินการให้บริการสาธารณะ เป้าหมายของการให้บริการ คือ การสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้รับบริการ

ตารางที่ 2.2 แหล่งที่มาของคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล

แหล่งที่มา	ความหมาย
Parsons (1960, อ้างถึงใน พรชัย เชื้อชูชาติ, 2546, หน้า 33)	พาร์สัน เสนอความคิดในการวัดประสิทธิผลขององค์การ โดยพิจารณาจากการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม (Adaptation) และการบรรลุเป้าหมาย (Goal Attainment)
Fiedler (1967, อ้างถึงใน พรชัย เชื้อชูชาติ, 2546, หน้า 32)	ประสิทธิผล คือการที่กลุ่มสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ ซึ่งถือว่าเป็นประสิทธิผลของกลุ่ม
Steers (1977, อ้างถึงในเกรียงศักดิ์ วงศ์สุกรรม, 2550, หน้า 6)	ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลว่า หมายถึง ความสามารถในการสรรหาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีคุณค่า
Price (1976, อ้างถึงในพรชัย เชื้อชูชาติ, 2546, หน้า 32)	ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิผล คือ ความสามารถในการดำเนินการให้เกิดผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยมีตัวบ่งชี้ความมีประสิทธิภาพขององค์การ 5 อย่าง คือ ความสามารถในการผลิต ขวัญ การปฏิบัติตามแบบอย่าง การปรับตัว และความเป็นปึกแผ่นขององค์การ
Hall (1991 : อ้างถึงในเกรียงศักดิ์ วงศ์สุกรรม, 2550, หน้า 6)	ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลว่า เป็นความสามารถของการแสวงหาประโยชน์จากสภาพแวดล้อมเพื่อให้ได้ทรัพยากรที่หายากและมีคุณค่า ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานขององค์การให้ได้ผลตามเป้าหมาย
Certo (1992, อ้างถึงในศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่น ๆ, 2545, หน้า 23)	ประสิทธิผล หมายถึง การใช้ทรัพยากรขององค์การให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ
พิทยา บารววัฒนา (2541, หน้า 60)	การกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้ องค์การที่มีประสิทธิผลสูงจึงเป็นองค์การที่ประสบความสำเร็จอย่างสูงในการทำงานตามเป้าหมายในทางตรงกันข้ามองค์การที่มีประสิทธิผลต่ำจึงเป็นองค์การที่ไม่ประสบความสำเร็จในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายที่ได้ตั้งเอาไว้ ดังนั้นประสิทธิผลขององค์การจึงเป็นเรื่องของการหาคำตอบว่าองค์การที่ศึกษานั้นได้ดำเนินงานไปให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ได้สำเร็จแค่ไหน

ตารางที่ 2-2 (ต่อ) แหล่งที่มาของคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล

แหล่งที่มา	ความหมาย
ธงชัย สันติวงษ์ (2543, หน้า 314)	ประสิทธิผลขององค์การจะมีขึ้นได้ย่อมขึ้นอยู่กับเงื่อนไขว่า องค์การสามารถทำประโยชน์จากสภาพแวดล้อมจนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดอยู่เบื้องหลังควบคู่กับประสิทธิผลก็คือ ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) ซึ่งหมายถึงการมีสมรรถนะสูงสามารถมีระบบการทำงานที่ก่อให้เกิดผลได้สูงโดยได้ผลผลิตที่มีมูลค่าสูงกว่ามูลค่าของทรัพยากรที่ใช้ไป
เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2536, อ้างถึงในพรชัย เชื้อชูชาติ, 2546, หน้า 32)	กล่าวว่าประสิทธิผลขององค์การ หมายถึง การที่องค์การสามารถดำเนินการจนบรรลุเป้าหมาย หรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้
ทองหล่อ เดชไทย (2540, หน้า 277)	ได้ให้ความหมายของประสิทธิผล (Effectiveness) ไว้ว่า เป็นการแสดงให้เห็นถึงผลที่ได้รับของโครงการ หรือบริการที่มีส่วนช่วยลดและแก้ปัญหาของโครงการ หรือพัฒนางานให้ดีขึ้น ฉะนั้น ประสิทธิภาพจึงเป็นการวัดองค์ของการได้มาซึ่งวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ของโครงการ
ติน ปรัชญพฤทธิ์ (2542, หน้า 130)	กล่าวว่าประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง ระดับคนที่สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายได้มากน้อยเพียงใด
สุเมธ ชัยเลิศวนิชกุล (2542, หน้า 28)	กล่าวว่าประสิทธิผล หมายถึง การปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ความมีประสิทธิภาพ คือ ตัวชี้วัด ว่าวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ผลผลิตแล้วนำผลผลิตนั้นก่อให้เกิด (Impact) ผลลัพธ์ที่ผู้ใช้บริการหรือประชาชนอยากได้จริง

2.3 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

การสร้างประชาธิปไตยหรือการพัฒนาการเมืองที่มั่นคงจะต้องเริ่มจากการสร้างประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นก่อน จากนั้นจึงขยายไปถึงระดับประเทศ ดังนั้นการปกครองท้องถิ่นจึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประชาธิปไตยระดับชาติ เพราะจะทำให้เกิดการพัฒนาการเมืองในวงกว้าง ซึ่งในที่สุดแล้วจะนำไปสู่ความเข้าใจการเมืองระดับชาติโดยง่าย ผู้เขียนได้รวบรวมเนื้อหา ที่มีความเกี่ยวข้องกับการปกครองท้องถิ่นไว้ ดังนี้

2.3.1 ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

ความหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้นได้มีผู้ให้ความหมายหรือคำนิยามไว้มากมาย ซึ่งส่วนใหญ่แล้วคำนิยามเหล่านั้นต่างมีหลักการที่สำคัญคล้ายคลึงกัน จะมีต่างกันบ้างก็คือสำนวนและรายละเอียดปลีกย่อย ซึ่งสามารถพิจารณาได้ ดังนี้

วิลเลียม วี. ฮอลโลเวย์ (อ้างถึงใน อุทัย ชันโอสสาร, 2547, หน้า 57) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง องค์การที่มีอาณาเขตแน่นอนมีประชากรตามหลักที่กำหนดไว้มีอำนาจการปกครองตนเอง และมีสภาท้องถิ่นที่สมาชิกได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน

เดเนียล วิท (อ้างถึงใน โกวิท พวงงาม, 2554, หน้า 29) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือเพียงบางส่วนในการบริหารท้องถิ่นตามหลักการที่ว่าถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลของท้องถิ่นก็ย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชน ดังนั้นการบริหารการปกครองท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีองค์กรของตนเอง อันเกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลาง โดยให้องค์กรอันมีได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาลกลาง มีอำนาจในการตัดสินใจและบริหารงานภายในท้องถิ่นในเขตอำนาจของตน

แฮร์ริส จี. มอนตาญ (อ้างถึงใน โกวิท พวงงาม, 2554, หน้า 31) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครอง ซึ่งหน่วยการปกครองท้องถิ่นได้มีการเลือกตั้ง โดยอิสระพร้อมความรับผิดชอบ ซึ่งตนสามารถที่จะใช้ได้โดยปราศจากการควบคุมของหน่วยการบริหารราชการส่วนกลางหรือภูมิภาค แต่ทั้งนี้ หน่วยการปกครองท้องถิ่นยังต้องอยู่ภายใต้บังคับว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ ไม่ได้กลายเป็นรัฐอิสระใหม่แต่อย่างใด

โกวิท พวงงาม (2554, หน้า 21-22) ได้รวบรวมนิยามต่าง ๆ และประมวลได้เป็นหลักการปกครองท้องถิ่น โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. การปกครองของชุมชนหนึ่ง ซึ่งชุมชนเหล่านั้นอาจมีความแตกต่างกันในด้านความเจริญ จำนวนประชากร หรือขนาดของพื้นที่ เช่น หน่วยการปกครองท้องถิ่นของไทย จัดเป็นกรุงเทพมหานคร เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลและเมืองพัทยา

2. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม กล่าวคือ อำนาจของหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีขอบเขตพอควร เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากมีอำนาจมากเกินไปไม่มีขอบเขต หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นจะกลายเป็นรัฐอธิปไตยเอง เป็นผลเสียต่อความมั่นคงของรัฐบาล อำนาจของท้องถิ่นนั้นมีขอบเขตที่แตกต่างกันออกไป ตามลักษณะความเจริญและความสามารถของประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นสำคัญ รวมทั้งนโยบายของรัฐบาลในการพิจารณาการกระจายอำนาจให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นระดับใดจึงจะเหมาะสม

3. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะมีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) ที่จะดำเนินการปกครองตนเอง สิทธิตามกฎหมายแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

3.1 หน่วยการปกครองท้องถิ่นมีสิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรปกครองท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการบริหารตามหน้าที่ และเพื่อใช้บังคับประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น เทศบัญญัติ ข้อบังคับสุขาภิบาล เป็นต้น

3.2 สิทธิที่เป็นหลักในการดำเนินการบริหารท้องถิ่น คือ อำนาจในการกำหนดงบประมาณ เพื่อบริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ

4. มีองค์กรที่จำเป็นในการบริหารและการปกครองตนเอง องค์กรที่จำเป็นของท้องถิ่นจัดแบ่งเป็นสองฝ่าย คือ องค์กรฝ่ายบริหาร และองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ เช่น การปกครองท้องถิ่นแบบเทศบาลจะมีคณะเทศมนตรีเป็นฝ่ายบริหาร และสภาเทศบาลเป็นฝ่ายนิติบัญญัติหรือในแบบมหานครคือ กรุงเทพมหานครจะมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นฝ่ายบริหารสภากรุงเทพมหานครจะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นต้น

5. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น จากแนวความคิดที่ว่าประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นที่จะรู้ปัญหาและวิธีการแก้ไขของตนเองอย่างแท้จริง หน่วยการปกครองท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีคนในท้องถิ่นมาบริหารงานเพื่อให้สมเจตนารมณ์และความต้องการของชุมชน และอยู่ภายใต้การควบคุมของประชาชนในท้องถิ่น นอกจากนี้ยังเป็นการฝึกให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าใจในระบบกลไกของประชาธิปไตยอย่างแท้จริงอีกด้วย

2.3.2 องค์ประกอบของการปกครองท้องถิ่น

โกวิท พวงงาม, (2554, หน้า 27) กล่าวว่า ระบบการปกครองท้องถิ่นจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 8 ประการ คือ

1. สถานะตามกฎหมาย (Legal Status) หมายความว่า หากประเทศใดกำหนดเรื่อง การปกครองท้องถิ่นไว้ในรัฐธรรมนูญของประเทศ การปกครองท้องถิ่นในประเทศนั้นจะมีความเข้มแข็งกว่าการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งโดยกฎหมายอื่น เพราะข้อความที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นเป็นการแสดงให้เห็นว่าประเทศนั้นมีนโยบายที่จะกระจายอำนาจอย่างแท้จริง

2. พื้นที่และระดับ (Area and Level) ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการกำหนดพื้นที่และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นมีหลายประการ เช่น ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เชื้อชาติ และความสำนึกในการปกครองตนเองของประชาชน จึงได้มีกฎหมายที่จะกำหนดพื้นที่ และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นออกเป็น 2 ระดับ คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดเล็กและขนาดใหญ่ สำหรับขนาดของพื้นที่จากการศึกษาขององค์การสหประชาชาติ โดยองค์การอาหารและเกษตร แห่งสหประชาชาติ (FAO) องค์การศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรม (UNESCO) องค์การอนามัยโลก (WHO) และสำนักกิจการสังคม (Bureau of Social Affair) ได้ให้ความเห็นว่า หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่สามารถให้บริการและบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพได้ควรมีประชากรประมาณ 50,000 คน แต่ก็ยังมีปัจจัยอื่นที่จะต้องพิจารณาด้วย เช่น ประสิทธิภาพในการบริหาร รายได้ และบุคลากร เป็นต้น

3. การกระจายอำนาจและหน้าที่ การที่จะกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ที่มากนักน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมือง และการปกครองของรัฐบาลเป็นสำคัญ

4. องค์การนิติบุคคล จัดตั้งขึ้นโดยผลแห่งกฎหมายแยกจากรัฐบาลกลางหรือรัฐบาลแห่งชาติ มีขอบเขตการปกครองที่แน่นอน มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ออกกฎ ข้อบังคับควบคุมให้มีการปฏิบัติ ตามนโยบายนั้น ๆ

5. การเลือกตั้งสมาชิกองค์การหรือคณะผู้บริหารจะต้องได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อแสดงถึงการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชนโดยเลือกผู้บริหารท้องถิ่นของตนเอง

6. อิสระในการปกครองตนเอง สามารถใช้ดุลยพินิจของตนเองในการปฏิบัติ กิจการภายในขอบเขตของกฎหมาย โดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลกลาง และไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชา ของหน่วยงานทางราชการ

7. งบประมาณของตนเอง มีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ การจัดเก็บภาษีตามขอบเขต ที่กฎหมายให้อำนาจในการจัดเก็บเพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะทำนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

8. การควบคุมดูแลของรัฐ เมื่อได้รับการจัดตั้งขึ้นแล้วยังคงอยู่ในการกำกับดูแลจากรัฐ เพื่อประโยชน์และความมั่นคงของรัฐและประชาชนโดยส่วนรวม โดยการมีอิสระในการดำเนินงานของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ทั้งนี้มิได้หมายความว่าไม่มีอิสระเต็มที่ทีเดียวคงหมายถึง เฉพาะอิสระในการดำเนินการเท่านั้น เพราะมีฉะนั้นแล้วท้องถิ่นจะกลายเป็นรัฐอธิปไตย รัฐจึงต้องสงวนอำนาจในการควบคุมดูแลอยู่

2.3.3 ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น

โกวิท พงงาม (2554, หน้า 25) กล่าวถึง ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นไว้ ดังนี้

1. การปกครองท้องถิ่นถือเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ทำให้เกิดความคุ้นเคยในการใช้สิทธิ และหน้าที่พลเมืองอันจะนำมาสู่ความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบประชาธิปไตย

2. การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล

3. การปกครองท้องถิ่นจะทำให้ประชาชนรู้จักการปกครองตนเอง เพราะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดสำนึกในความสำคัญของตนเองต่อท้องถิ่น ประชาชนจะมีส่วนร่วมรับรู้ถึงอุปสรรค ปัญหา และช่วยกันแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นของตน

4. การปกครองท้องถิ่นสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพ

5. การปกครองท้องถิ่นจะเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมือง การบริหารประเทศในอนาคต

6. การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเอง

ประหยัด หงส์ทองคำ (2554, หน้า 25) ได้กล่าวถึงหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยการปกครองท้องถิ่น ควรจะพิจารณาถึง กำลังเงิน กำลังงบประมาณ กำลังคน กำลังความสามารถของอุปกรณ์ เครื่องมือ

เครื่องใช้ และหน้าที่ความรับผิดชอบควรเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากเกินกว่าภาระหรือเป็นนโยบายซึ่งรัฐบาลต้องการความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งประเทศก็ไม่ควรมอบให้ท้องถิ่นดำเนินการ เช่น งานทะเบียนที่ดิน การศึกษาในระดับอุดมศึกษา การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นดำเนินการมีข้อพิจารณา ดังนี้

1. เป็นงานที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น และงานที่เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน ได้แก่ การจัดทำถนน สะพาน สวนหย่อม สวนสาธารณะการกำจัดขยะมูลฝอย เป็นต้น
2. เป็นงานที่เกี่ยวกับการป้องกันภัย รักษาความปลอดภัย เช่น งานดับเพลิง
3. เป็นงานที่เกี่ยวกับสวัสดิการสังคม ด้านนี้มีความสำคัญต่อประชาชนในท้องถิ่นมาก เช่น การจัดให้มีหน่วยบริการทางสาธารณสุข จัดให้มีสถานสงเคราะห์เด็กและคนชรา เป็นต้น
4. เป็นงานที่เกี่ยวกับการพาณิชย์ท้องถิ่นเป็นงานที่หากปล่อยให้ประชาชนดำเนินการเองอาจไม่ได้รับผลดีเท่าที่ควรจะเป็น จัดให้มีโรงรับจำนำ การจัดตลาดและงานต่าง ๆ ที่มีรายได้ โดยสามารถเรียกค่าบริการจากประชาชน

กล่าวโดยสรุป การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ดำเนินการปกครองกันเอง โดยสภาท้องถิ่นที่สมาชิกมาจากการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่น มีงบประมาณเป็นของตนเอง มีอาณาเขตในการปกครองที่แน่นอน มีอำนาจอิสระในการบริหารงานภายใต้การควบคุมดูแลจากรัฐบาลกลางตามที่กฎหมายกำหนด

2.3.4 องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) คือ หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มีฐานะเป็นนิติบุคคล และราชการส่วนท้องถิ่นจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2538 พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 กำหนดให้สภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน 3 ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทย และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (โกวิท พวงงาม, 2554, หน้า 170-171)

1) โครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงสร้างการบริหารงานตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 มีโครงสร้างการบริหารงาน ประกอบด้วย

1. สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้ง โดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละ 2 คน ถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียง 1 หมู่บ้าน ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 6 คน และถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียง 2 หมู่บ้าน ให้สภาองค์การ

บริหารส่วนตำบลนั้น มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละ 3 คน ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้นายอำเภอแต่งตั้งประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ 3 ประการ คือ

1.1 ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

1.2 พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

1.3 ควบคุมการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบล กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

2. คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย นายกององค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคน และรองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น โดยนายกององค์การบริหารส่วนตำบลอาจแต่งตั้งรองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีใช้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่นายกององค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายได้ไม่เกิน 2 คน และอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ 4 ประการ ดังนี้

2.1 บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามมติ ข้อบัญญัติและแผนพัฒนาตำบล และรับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

2.2 จัดทำแผนพัฒนาตำบลและงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบ

2.3 รายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายเงินให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ทราบอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

2.4 ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ทางราชการมอบหมาย

2) โครงสร้างองค์กรขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงสร้างองค์กร ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลพ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 ดังนี้

1. สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานบริหารทั่วไปงานธุรการ งานพิมพ์ดีด งานการเจ้าหน้าที่ งานสวัสดิการ งานการประชุม งานเกี่ยวกับการตราข้อบัญญัติตำบล งานนิติกร งานการพาณิชย์ งานรัฐพิธี งานประชาสัมพันธ์ งานจัดทำแผนพัฒนาตำบล งานจัดทำข้อบัญญัติ งานงบประมาณประจำปี งานขออนุมัติดำเนินการตามข้อบัญญัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

2. ส่วนการคลัง ทำหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน การตรวจเงิน การหักภาษีรายได้และการนำส่งภาษี งานเกี่ยวกับการตัดโอนเงินเดือน งานรายงานเงินคงเหลือประจำวัน งานขออนุมัติเปิดตัดปีและขอขยายเวลาเบิกจ่าย งานจัดทำงบแสดงฐานะทางการเงิน งบทรัพย์สิน หนี้สิน งบโครงการเงินสะสม งานการจัดทำบัญชีทุกประเภท งานทะเบียนคุมเงินรายได้รายจ่าย งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

3. ส่วนโยธา ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานสำรวจ ออกแบบ เขียนแบบถนน อาคาร สะพาน แหล่งน้ำ ฯลฯ งานประมาณการราคาค่าใช้จ่ายตามโครงการ งานควบคุมอาคาร งานการก่อสร้างและซ่อมบำรุงทาง อาคาร สะพาน แหล่งน้ำ งานควบคุมการก่อสร้าง งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

3) บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล

บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ตามพระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 ได้แก่

1. บุคลากรฝ่ายสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละ 2 คน ถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลมีเพียง 1 หมู่บ้านให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 6 คน และถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียง 2 หมู่บ้านให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละ 3 คน อยู่ในวาระคราวละ 4 ปี นับแต่วันเลือกตั้ง สำหรับประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีนายอำเภอเป็นผู้แต่งตั้ง มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี นับแต่วันที่ได้รับเลือก ส่วนเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน เลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

2. บุคลากรฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 2 คน และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน

3. บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย

3.1 พนักงานส่วนตำบล ซึ่งเป็นบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลตั้งขึ้น

3.2 ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล

3.3 ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่องค์การบริหารส่วนตำบลร้องขอให้ไปดำรงตำแหน่งหรือผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการชั่วคราว

4) ภารกิจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

1. พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีภารกิจและหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม นอกจากนี้ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายดังกล่าวองค์การบริหารส่วนตำบลยังต้องมีภารกิจ และหน้าที่ ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้ (พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546, หน้า 24-25)

- 1.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
- 1.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล
- 1.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- 1.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 1.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 1.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- 1.7 คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
- 1.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- 1.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากร ให้ตามความจำเป็นและสมควรตามภารกิจและหน้าที่ที่อาจจัดทำกิจกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่

- 1.9.1 ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- 1.9.2 ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- 1.9.3 ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- 1.9.4 ให้มีและบำรุงรักษาสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ
- 1.9.5 ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- 1.9.6 ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- 1.9.7 บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- 1.9.8 การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณะสมบัติแผ่นดิน
- 1.9.9 หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 1.9.10 ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- 1.9.11 กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- 1.9.12 การท่องเที่ยว
- 1.9.13 การผังเมือง

2. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ยังบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีภารกิจและหน้าที่ ในการจัดระบบการ

บริหารสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น 31 ประการ (พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542) ได้แก่

- 2.1 การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- 2.2 การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำและทางระบายน้ำ
- 2.3 การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้ามและที่จอดรถ
- 2.4 การสาธารณสุขโรคและการก่อสร้างอื่น ๆ
- 2.5 การสาธารณสุขการ
- 2.6 การส่งเสริม การฝึกและประกอบอาชีพ
- 2.7 การพาณิชย์และการส่งเสริมการลงทุน
- 2.8 การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 2.9 การจัดการศึกษา
- 2.10 การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- 2.11 การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- 2.12 การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- 2.13 การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่ที่พักผ่อนหย่อนใจ
- 2.14 การส่งเสริมกีฬา
- 2.15 การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- 2.16 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- 2.17 การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- 2.18 การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย
- 2.19 การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และรักษาพยาบาล
- 2.20 การจัดให้มีและการควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
- 2.21 การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
- 2.22 การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
- 2.23 การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่น ๆ
- 2.24 การจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 2.25 การผังเมือง
- 2.26 การขนส่งและวิศวกรรมจราจร
- 2.27 การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- 2.28 การควบคุมอาคาร
- 2.29 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

2.30 การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2.31 กิจกรรมอื่นที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

สรุปได้ว่า จากบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ดังกล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าการกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเกี่ยวข้องและมีความสำคัญกับประชาชนเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งก่อให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจทางด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทางด้านการเมืองในเรื่องของการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นในระดับตำบล การพัฒนาทางการบริหารของประชาชน โดยให้ประชาชนเป็นผู้บริหารให้เกิดความก้าวหน้าของชุมชน การพัฒนาทางด้านสังคมและวัฒนธรรม การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งหมายถึงการพัฒนา คุณภาพชีวิตของประชาชนในทุกด้านอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มผู้สูงอายุที่กฎหมายได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนให้เป็นภารกิจหน้าที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องดำเนินการ

ตารางที่ 2.3 แหล่งที่มาของแนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แหล่งที่มา	ความหมาย
ประหยัด หงส์ทองคำ (2542, หน้า 4)	หลักการกระจายอำนาจการปกครองหมายถึง การที่รัฐได้มอบอำนาจบางประการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำบริการสาธารณะต่าง ๆ เพื่อบริการประชาชนแทนราชการบริหารส่วนกลางโดยองค์การท้องถิ่นมีอำนาจอิสระ(Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเพียงพอ
ฮอลโลเวย์ (Holloway, 1981, p. 398 อ้างถึงใน สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2553, หน้า 37)	การปกครองตนเองของชุมชนใดชุมชนหนึ่งที่มีองค์การเกิดขึ้น และทำหน้าที่ในเขตพื้นที่ที่กำหนดโดยมีอำนาจในการบริหารงานคลัง การวินิจฉัย ตัดสินใจรวมทั้งมีสภาของท้องถิ่นเป็นกลไกสำคัญขององค์การนี้
นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2552, หน้า 18)	การเกี่ยวข้องทางจิตและอารมณ์ของบุคคลหนึ่งในสถานการณ์ซึ่งผลของการเกี่ยวข้องดังกล่าว เป็นเหตุเร้าทำให้กระทำการให้บรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่มนั้น

ตารางที่ 2.3 (ต่อ) แหล่งที่มาของแนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แหล่งที่มา	ความหมาย
อารมณ์พันธ์ จันทร์สว่าง (2552, หน้า 19)	การมีส่วนร่วมเป็นผลมาจากการเห็นพ้องต้องกันในเรื่องความต้องการและทิศทางการเปลี่ยนแปลงและความเห็นพ้องต้องกันนั้นจะต้องมีมากพอจนเกิดความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการนั้น ๆ
ยุวัฒน์ วุฒิเมธี (2556, หน้า 20)	การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การพิจารณาตัดสินใจการร่วมปฏิบัติและร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบถึงตัวประชาชนเอง
ทวีทอง หงส์วิวัฒน์ (2553, หน้า 2)	การที่ประชาชนหรือชุมชนพัฒนาขีดความสามารถของตนในการจัดการควบคุมใช้และการกระจายทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพทางเศรษฐกิจและสังคมตามความจำเป็นอย่างสมศักดิ์ศรี

2.4 บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา

1. ประวัติ

เดิมตำบลสามพระยาขึ้นอยู่กับตำบลห้วยทรายเหนือ แยกเป็นตำบลสามพระยาเมื่อ พ.ศ. 2527 เพื่อสะดวกในการปกครอง โดยแบ่งเป็น 6 หมู่บ้าน พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง มีภูเขาล้อมรอบ มีลักษณะคล้ายเศียรสามเศียรชาวบ้านจึงเรียกว่า “สามพระยา” จนติดปาก เลยใช้ชื่อว่า “ตำบลสามพระยา” มาจนทุกวันนี้เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ.2542 ได้มีหมู่ที่ 7 ขึ้นมาอีก 1หมู่บ้าน คือ บ้านเขากระปุกพัฒนาและเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2544 ได้มีการแบ่งแยกหมู่ 8 ขึ้นมาอีกหนึ่งหมู่บ้าน คือ บ้านโครงการพัฒนา

2. ประวัติองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยาได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลสามพระยา โดยประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่องจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2539 ซึ่งมีผลบังคับเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2540

3. ที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 4 บ้านหนองข้าวนก ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี อยู่ห่างจากอำเภอชะอำ 22 กิโลเมตร

ที่มา: องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา, (2558, หน้า 94)

ภาพที่ 1.1 พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

4. พื้นที่

ตำบลสามพระยามีพื้นที่ทั้งหมด 115.59 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 72,243.75 ไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตร 39,064 ไร่ รวม 8 หมู่บ้าน คือ

- หมู่ที่ 1 บ้านสามพระยา
- หมู่ที่ 2 บ้านช้างแทงกระจาด
- หมู่ที่ 3 บ้านดอนมะกอก
- หมู่ที่ 4 บ้านหนองข้าวนก
- หมู่ที่ 5 บ้านหนองโสน
- หมู่ที่ 6 บ้านอ่างหิน
- หมู่ที่ 7 บ้านเขากระปุกพัฒนา
- หมู่ที่ 8 บ้านโครงการพัฒนา

5. อาณาเขต

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลนาयाง
- ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอหัวหิน
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลชะอำ
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลห้วยทรายเหนือและตำบลไร่ใหม่พัฒนา

6. ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงเชิงเขา มีภูเขาล้อมรอบ มีถนนสี่เลนส์ตัดผ่านตำบล

7. ลักษณะอากาศ

ในฤดูหนาวไม่หนาวจัด ฤดูร้อนไม่ร้อนจัด เพราะมีลมทะเลพัดผ่าน

8. ข้อมูลจำนวนครัวเรือน / ประชากร

สถิติเมื่อ เดือน มกราคม 2559 มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 1,952 ครัวเรือน มีประชากรทั้งสิ้น 5,062 คน แยกเป็นชาย 2,485 คน หญิง 2,577 คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย 43.79 คน/ตารางกิโลเมตร

9. การปกครอง

แบ่งเขตการปกครองเป็น 8 หมู่บ้าน โดยแบ่งเป็น

- หมู่ 1 บ้านสามพระยา นายกริธา ชบเอี่ยม ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 1
- หมู่ 2 บ้านช้างแทงกระจาด นายประทุม แสงทอง ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 2
- หมู่ 3 บ้านดอนมะกอก นายอุบล มั่งสา ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 3
- หมู่ 4 บ้านหนองข้าวนก นายสุวิมล ปลั่งเอี่ยม ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 4
- หมู่ 5 บ้านหนองโสน นายสายย่น มีมาก ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 5
- หมู่ 6 บ้านอ่างหิน นายประสุม ทับพงษ์ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 6
- หมู่ 7 บ้านเขากระปุกพัฒนา นายสุขุม องอาจ กำนันตำบลสามพระยา
- หมู่ 8 บ้านโครงการพัฒนา นายอุดร หมั่นมณี ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 8

10. อาชีพของประชากร ประชาชนในตำบลสามพระยาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำไร่ สับปะรด มะเขือเทศ กัญชงน้ำหว่า แตงโม ขนุน อ้อย ข้าวโพด มันสำปะหลังฯลฯ และเลี้ยงสัตว์ นอกจากนี้ ก็มีอาชีพรับจ้าง อาชีพค้าขาย และอาชีพอื่นๆ

11. สภาพดิน เป็นดินจืดหน้าดินถูกชะล้าง

12. สภาพเศรษฐกิจ หน่วยธุรกิจในเขต อบต.

1. โรงแรม 2 แห่ง คือ โรงแรมดิอิมเพียลเลควิว โรงแรมสปริงฟีลด์
2. สนามกอล์ฟ 3 แห่ง คือ สนามกอล์ฟดิอิมพีเรียลเลควิว สนามกอล์ฟสปริงฟีลด์(บางส่วน) และสนามกอล์ฟปาล์มฮิลล์ (บางส่วน)
3. ปั้มน้ำมัน 3 แห่ง

13. สภาพสังคม

1. ศาสนา ประชาชนนับถือศาสนาพุทธ และศาสนาอิสลาม
2. วัด/สำนักสงฆ์ 2 แห่ง คือ วัดช้างแทงกระจาด และ วัดอ่างหิน
3. มัสยิด 3 แห่ง คือ มัสยิดดารุซซอลิฮีน มัสยิดนูรุลเอียะห์ซาน มัสยิดดารุ้ลมูฮายีรีน

14. การสาธารณสุข

สถานีนอนามัยประจำตำบล/หมู่บ้าน 2 แห่ง คือ

- สถานีนอนามัยบ้านช้างแทงกระจาด
- สถานีนอนามัยบ้านอ่างหิน

15. การศึกษา

1. โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษา จำนวน 3 แห่ง คือ
โรงเรียนบ้านดอนมะกอก
โรงเรียนวัดช้างแท่งกระจาด (จันทร์จำนงค์)
โรงเรียนบ้านอ่างหิน
2. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน 2 แห่ง คือ
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสามพระยา
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดช้างแท่งกระจาด (อนุบาล 3 ขวบ)
3. โรงเรียนสำหรับคนพิการ จำนวน 1 แห่ง คือ
โรงเรียนศึกษาพิเศษเพชรบุรีปัญญาคุณ
4. โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 1 แห่ง คือ
โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบุรี
5. สถาบันระดับอุดมศึกษา จำนวน 4 แห่ง คือ
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
มหาวิทยาลัยนานาชาติเว็บสเตอร์
มหาวิทยาลัยแสดมฟอร์ดซิลเลอร์
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี

16. การเกษตร

1. สถานีทดลองพืชสวนจังหวัดเพชรบุรี
2. ด่านกักกันสัตว์จังหวัดเพชรบุรี
3. ศูนย์วิจัยอาหารสัตว์จังหวัดเพชรบุรี
4. ศูนย์ศึกษาโครงการพัฒนาห้วยทรายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

17. แหล่งท่องเที่ยว ตำบลสามพระยามีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ 5 แห่ง คือ

1. ศูนย์เพาะเลี้ยงพันธุ์สัตว์ป่าโครงการศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยทรายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
2. สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ทราชมราชชนนี
3. น้ำตกหุบสบู่
4. สวนวัฒนาการ์เดิน
5. อ่างเก็บน้ำห้วยตะแปด

18. การบริการพื้นฐาน

1. การไฟฟ้า มีไฟฟ้าใช้ครบทุกหมู่บ้าน 8 หมู่บ้าน
2. การโทรคมนาคม
ตู้โทรศัพท์สาธารณะ 12 ตู้
ที่ทำการไปรษณีย์ตำบลสามพระยา 1 แห่ง

3. แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำคลอง จำนวน 1 แห่ง

ลำห้วย จำนวน 3 แห่ง

4. แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

ฝายน้ำล้น จำนวน 7 แห่ง

บ่อบาดาล จำนวน 40 แห่ง

อ่างเก็บน้ำ จำนวน 5 แห่ง

19. ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

ในพื้นที่ตำบลสามพระยานั้นมีลักษณะเป็นที่ราบสูง มีภูเขาล้อมรอบ ทรัพยากรส่วนใหญ่เป็นภูเขาที่มีต้นไม้ขนาดเล็ก ซึ่งมีภูเขาอยู่หนึ่งลูกเรียกว่า เขาเตापุน จะมีต้นไม้หนาแน่นโดยใช้เป็นโครงการเพาะเลี้ยงพันธุ์สัตว์ป่า ในโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี” โดยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบในการศึกษาดังนี้

สุระชัย ศิลาศรี (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลที่เปลี่ยนแปลง ฐานะมาจากสุขาภิบาล กรณีศึกษาเทศบาลในจังหวัดมหาสารคามและจังหวัดร้อยเอ็ด” พบว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยตรงหรือเกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้มีความรู้ความเข้าใจในระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้ในระดับปานกลางและมีปัจจัยในการบริหาร รวมทั้งประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อ ประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้คือ ความรู้ความเข้าใจในระเบียบกฎหมายในการปฏิบัติงานของ พนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ปัจจัยที่ไม่มีผลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้คือปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

วันทนิย์ อินทร์ศรี (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี” พบว่า 1) อบต.ที่เป็นกรณีศึกษาทุก อบต. มีการริเริ่มในการจัดทำนโยบายเกี่ยวกับการ จัดเก็บรายได้ไม่แตกต่างกันมากนัก เป็นที่น่าสังเกตว่า อบต.ในเขตชนบทมีความพยายามในการริเริ่มนโยบายในการจัดหารายได้จากฐานรายได้ที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินมากกว่า อบต.ในเขตเมือง 2) อบต.ที่มีลักษณะเป็นเมืองมีการจัดเก็บรายได้จากฐานรายได้ที่เป็นตัวเงินมากกว่า อบต.ในเขตชนบท ส่วนการจัดเก็บรายได้จากฐานรายได้ที่ไม่ใช่ตัวเงิน พบว่า อบต.ในชนบทมีการจัดเก็บ รายได้จากฐานรายได้ที่ไม่ใช่ตัวเงินมากกว่า อบต.ในเขตเมือง และ 3) อบต.ส่วนใหญ่ยังขาด ผู้ปฏิบัติงานที่ทำหน้าที่ด้านการจัดเก็บรายได้ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อระดับการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่น ดังจะเห็นได้

ชัดเจนว่า อบต.ที่มีความเป็นเมืองสูงมีจำนวนพนักงานที่ทำหน้าที่ จัดเก็บรายได้มากกว่า อบต.ในเขตชนบท ข้อเสนอแนะ อบต.ควรเร่งรัดการจัดทำแผนที่ภาษีและ ทะเบียนทรัพย์สินของ อบต.เพื่อจะทำให้การจัดเก็บรายได้ครอบคลุมฐานรายได้และเพิ่ม ประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้มากยิ่งขึ้น ผู้บริหารของ อบต. ควรมีการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้กับทางคณะผู้บริหารในเรื่องของนโยบายเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ ทั้งที่เป็นตัวเงิน และไม่เป็นตัวเงินให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้บริหารจะได้นำความรู้และประสบการณ์เหล่านั้นมาริเริ่ม นโยบายใหม่ ๆ ในการเพิ่มรายได้ให้แก่ อบต. และผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับงานด้านการ จัดเก็บรายได้ โดยการจัดจ้างเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอกับงาน นอกจากนี้ควรมีการจัดส่งเจ้าหน้าที่ จัดเก็บรายได้ของ อบต.ไปฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเพื่อเป็นการเพิ่มพูน ความรู้ในวิธีการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินแก่เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ จะทำให้การ จัดเก็บรายได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

รสสุคนธ์ พงมูล (2556) ได้ศึกษาเรื่อง “แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมืองจังหวัดลำพูน” พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของผู้เสียภาษี ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็น เพศชาย มีอายุ 46 ปีขึ้นไป มีวุฒิทางการศึกษาขั้นสูงในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นผู้มีทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษี ส่วนใหญ่จะเป็นประชาชนทั่วไปมีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ ความคิดเห็นของผู้มี หน้าที่เสียภาษีกับองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการรับทราบเรื่องการเสียภาษีและด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการให้บริการองค์การบริหาร ส่วนตำบล ส่วนบุคลากรผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่จะทำการปรับปรุงแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเมื่อมีเวลาว่างและใช้เครื่อง คอมพิวเตอร์ช่วยในการจัดเก็บภาษีในด้านของข้อมูลและการรายงานผลการจัดเก็บต่าง ๆ ก่อนที่จะมีการดำเนินการจัดเก็บภาษีแต่ละปีได้มีการประชุมปรึกษาหารือเพื่อหาแนวทางและวางแผนการจัดเก็บรายได้ให้ครอบคลุม ซึ่งได้มีการจัดทำทะเบียนคุมผู้ชำระภาษีทุกประเภทขององค์การบริหารส่วนตำบลและมีการปรับปรุงทะเบียนคุมผู้ชำระภาษีทุกประเภทให้เป็นปัจจุบัน การประชาสัมพันธ์ ใช้วิธีการส่งหนังสือแจ้งเตือนการเสียภาษี การรายงานผลการจัดเก็บภาษีและรายงานลูกหนี้ค้างค้ำ นั้นส่วนใหญ่จะมีการรายงานอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง แนวโน้มของการจัดเก็บรายได้ในช่วง 5 ปี ผ่านมาส่วนใหญ่จะมีรายได้เพิ่มขึ้น ในส่วนของภาษีค้ำชำระส่วนใหญ่แล้วองค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการในเรื่องการส่งหนังสือแจ้งเตือนเป็นระยะ และเจ้าหน้าที่ได้มีการแบ่งความ รับผิดชอบออกเป็นสัดส่วนและสามารถทำงานแทนกันได้ รวมทั้งได้มีการศึกษาขั้นตอนในการทำงานและทำความเข้าใจในเรื่องการจัดเก็บรายได้อยู่เสมอ และมีการติดตามข่าวสาร ระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง แนวคิดในการพัฒนาประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ ให้เพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ ตลอดจนเร่งรัดการจัดเก็บให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ การพัฒนา ระบบคอมพิวเตอร์และ

เทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กร บริหารส่วนตำบล ปรับปรุง กำหนดราคาค่าเช่ามาตรฐานกลางเฉลี่ยต่อตารางเมตรใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพภูมิศาสตร์ที่เป็นจริง และเสนอแนะเกี่ยวกับการให้บริการจัดเก็บภาษีของ องค์กรบริหารส่วนตำบลไว้ ให้มีบริการจัดเก็บ ภาษีประชาชนเคลื่อนที่โดยการให้บริการตาม หมู่บ้านต่าง ๆ ซึ่งอาจจะจัดเดือนละ 2-3 ครั้งก็ได้ รวมทั้ง เปิดบริการชำระภาษีในวันหยุดราชการ และควรมีการชี้แจงรายละเอียดของรายได้ที่ได้จากการเก็บภาษี ของประชาชนว่าองค์กรบริหาร ส่วนตำบลนำไปใช้ประโยชน์ในด้านไหนบ้าง เพื่อแสดงให้เห็นความ โปร่งใสในการทำงานมากขึ้น

เนาวรัตน์ ธรรมวรางกูล (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล ตำบลศาลาลำดวน อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว” พบว่า 1) ประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ ของ เทศบาลตำบลศาลาลำดวน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ประสิทธิภาพใน การจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลศาลาลำดวน ด้านการบริหารงานบุคคล อยู่ในระดับมาก ด้านการ จัดเก็บรายได้ อยู่ในระดับมาก และด้านผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก 2) ประชาชนใน พื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบลศาลาลำดวน เห็นว่าการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลศาลาลำดวนมี ประสิทธิภาพในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะว่าบุคลากรมีความรู้ ความสามารถในการจัดเก็บภาษีไม่สูงนัก เป็นผลทำให้ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ลดต่ำลง เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บภาษีส่วนใหญ่ ต้องทำงานหลายอย่างจึงไม่มีความชำนาญเฉพาะด้าน 3) เทศบาลตำบลศาลาลำดวน ควรพิจารณาเพิ่ม ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรของตนเองให้เหมาะสม ฝึกอบรมเพิ่มความรู้ เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ การประเมินรายได้ และการจัดการอื่นๆ ฝึกอบรมด้านการบริการแก่ประชาชน การสร้างอัยาศัยที่ดีต่อประชาชนผู้มาติดต่อขอใช้บริการ และการอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ที่สามารถ กระทำได้

วลาสินี เมฆนิติกุล (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของ เทศบาลในเขตอำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ” พบว่า 1) ความรู้ความเข้าใจในระเบียบ กฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ และตัวแปรด้านการบริหารของเจ้าหน้าที่ในด้านต่าง ๆ ซึ่ง ประกอบด้วยการกำกับดูแลจากผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชา ด้านความพร้อมในสถานที่วัสดุอุปกรณ์ ด้าน ความพร้อมบุคลากรและด้านความร่วมมือของประชาชน ยังไม่สูงนักแต่เป็นที่น่าแปลกใจที่เจ้าหน้าที่ เหล่านี้สามารถจัดเก็บรายได้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ในด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย ด้าน ความถูกต้องครบถ้วน ด้านการจัดเก็บได้ตามกำหนดเวลา ด้านความคุ้มค่าของ ค่าใช้จ่าย ด้านการ ตรวจสอบติดตาม ด้านการฝึกอบรมให้ความรู้ตามสายงาน และด้านบุคลากรมี ประสิทธิภาพในการ จัดเก็บรายได้ อยู่ในระดับสูง 2) การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคล

และความรู้ความเข้าใจในระเบียบกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ ส่วนตัวแปรทางด้านการบริหารงานในด้านต่าง ๆ กันส่งผลต่อการมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3) ตัวแปรที่มีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลในเขตอำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ ตัวแปรทางด้านการบริหารในด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยด้านการกำกับดูแลจากผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชา ด้านความพร้อมในสถานที่วัสดุอุปกรณ์ ด้านความพร้อม บุคลากรและด้านความร่วมมือของประชาชน 4) แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลในเขตอำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการมีดังนี้ 4.1 การพัฒนาระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการจัดเก็บรายได้พร้อมทั้งการให้ความรู้ความเข้าใจในระเบียบ กฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้โดยการให้การอบรมสัมมนาและการศึกษาหาความรู้แก่พนักงาน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยตรงหรือเกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้ 4.2 การเพิ่มประสิทธิภาพ ทางการบริหารในด้านการกำกับดูแลจากผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชา ด้านความพร้อมในสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ด้านความพร้อมบุคลากรและด้านความร่วมมือของประชาชนสามารถดำเนินการได้ ทางการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการกำหนดแนวทางและนโยบายที่ ชัดเจนในการบริหารงาน

วัชร หอมจันทร์กลุ่ม (2555) ได้ศึกษาเรื่อง “สาเหตุอุปสรรคและแนวทางการจัดเก็บรายได้ให้เกิดประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลชลสิทธิ์ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี” พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ คือ 1) ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างระบบภาษี กฎหมาย ระเบียบ และพ.ร.บ. หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้พบว่า ผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ส่วนมากมีความรู้ความเข้าใจมาก ต่อโครงสร้างระบบภาษี กฎหมาย ระเบียบ และ พ.ร.บ. หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้ที่มีความรู้ความเข้าใจน้อย คือ ท่านมีความรู้ความเข้าใจอัตราจัดเก็บภาษีอากรของ อบต. 2) ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการและการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีอากรและการจัดเก็บรายได้ของ อบต. พบว่า มีความรู้ ความเข้าใจมาก 3) ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีอากรและรายได้ ของ อบต. พบว่า มีความรู้ความเข้าใจมาก 4) ด้านความพึงพอใจในการบริหารจัดการ และการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีอากรและรายได้ของ อบต. พบว่า มีความรู้ความเข้าใจมาก

บุญเสริม กันมั่ง (2552) ได้ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดเก็บรายได้กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 11 แห่งในเขตพื้นที่อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์” พบว่า 1) การเปรียบเทียบรายได้ย้อนหลัง 5 ปี การเก็บรายได้ขึ้นอยู่กับศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ภาษีบำรุงท้องที่รายได้มีความสัมพันธ์ กับพื้นที่

องค์การบริหารส่วนตำบล ภาษีโรงเรือนและภาษีป้ายรายได้สัมพันธ์กับความเจริญด้าน เศรษฐกิจ ชุมชน เมืองและความหนาแน่นของประชากร ปัญหาที่พบส่วนใหญ่เกี่ยวกับระบบการ จัดการองค์กร คือ บุคลากรไม่มีประสิทธิภาพในการบริหารงาน เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ขาดความรู้ ความสามารถ ขาด บุคลากร งบประมาณ อุปกรณ์และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ แผนที่ภาษีมาใช้ในการจัดเก็บรายได้ การปฏิบัติงานการจัดเก็บภาษี มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 2) แนวทางแก้ไขปัญหา คือ พัฒนาประสิทธิภาพ บุคลากรให้มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารโดยการศึกษา อบรม ศึกษาดูงาน พัฒนาการใช้ เทคโนโลยีและแผนที่ภาษี มาใช้ในการจัดเก็บรายได้ ออกข้อบัญญัติตำบล และให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตาม ระเบียบกฎหมายและเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับกฎหมายและประชาสัมพันธ์ทางวิทยุกระจายเสียง เสียง ตามสายทุกหมู่บ้าน จัดบริการรับชำระภาษี ทางธนาคาร ทางไปรษณีย์ เป็นต้น

ยุวภา วงศ์ประชา (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล เหล่าปอแดง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร” พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม การ จัดเก็บรายได้จึงเป็นเพียงภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่ ด้านปัจจัยการนำเข้า พบว่า ปัจจัย นำเข้าด้านบุคลากร จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้มีน้อยกว่าภารกิจที่ได้รับ มอบหมาย ปัจจัยนำเข้าด้านงบประมาณมีงบประมาณในการจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ทันสมัยในการ ปฏิบัติงานจัดเก็บรายได้ ปัจจัยนำเข้าด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ มีการจัดทำป้ายแสดงรายละเอียดวิธี ปฏิบัติ และช่วงเดือนที่ต้องชำระภาษีไว้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลอย่างชัดเจน ด้านกระบวนการ ดำเนินงานรายได้หลักที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเองโดยตรง ได้แก่ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย ภาษีโรงเรือนและที่ดินและอากรการฆ่าสัตว์ ด้านการติดตามและตรวจสอบมีการสรุปประเด็นปัญหาแนว ทางการแก้ไขและข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำแผนการปฏิบัติการในปีถัดไป ปัญหา อุปสรรค และแนวทางปรับปรุงการจัดเก็บรายได้พบว่า ด้านสภาพแวดล้อม ควรมีการจัดทำตารางการ ปฏิบัติงานแจ้งให้กับประชาชนทราบล่วงหน้า ด้านปัจจัยนำเข้าควรให้การสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์เพื่อ อำนวยความสะดวกในการให้บริการ ด้านกระบวนการดำเนินงานควรมีการจัดทำโครงสร้างพัฒนาการ จัดเก็บรายได้ ด้านการติดตาม และตรวจสอบ ควรมีการสรุปปัญหาในการจัดเก็บรายได้ทุกปีแล้วนำ ปัญหาเหล่านั้นมาปรับปรุง และแก้ไขปัญหา

ตารางที่ 2.4 ผลงานวิจัยและข้อค้นพบทางการวิจัยของนักวิชาการ

Research Paper ผลงานวิจัย	Findings (Confirmed hypothesis) ข้อค้นพบหรือสมมติฐานที่ได้รับการยอมรับ
1. ประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลที่เปลี่ยนแปลง ฐานมาจากสุขาภิบาล กรณีศึกษาเทศบาลในจังหวัดมหาสารคามและจังหวัดร้อยเอ็ด, สุระชัย ศิลาศรี, (2557, บทคัดย่อ)	พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยตรงหรือเกี่ยวข้องกับ การจัดเก็บรายได้มีความรู้ความเข้าใจใน ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้ในระดับปานกลางและมีปัจจัยในการบริหาร รวมทั้งประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อ ประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้คือ ความรู้ความเข้าใจในระเบียบกฎหมายในการปฏิบัติงานของ พนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ปัจจัยที่ไม่มีผลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
2. การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี, วันทนีย์ อินทร์ศรี, (2555, บทคัดย่อ)	1) อบต.ที่เป็นกรณีศึกษาทุก อบต. มีการริเริ่มในการจัดทำ นโยบายเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ไม่แตกต่างกันมากนัก 2) อบต.ที่มี ลักษณะเป็นเมืองมีการจัดเก็บรายได้จากฐานรายได้ที่เป็นตัวเงิน มากกว่า อบต. ในเขตชนบท 3) อบต.ส่วนใหญ่ยังขาด ผู้ปฏิบัติงานที่ ทำหน้าที่ด้านการจัดเก็บรายได้ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อ ระดับการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่น
3.แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการ จัดเก็บรายได้ของ องค์การบริหาร ส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมืองจังหวัด ลำพูน, รสสุคนธ์ ฟองมูล, (2556, บทคัดย่อ)	บุคลากรส่วนใหญ่จะทำการปรับปรุงแผนที่ภาษีและทะเบียน ทรัพย์สินเมื่อมีเวลาว่างและใช้เครื่อง คอมพิวเตอร์ช่วยในการจัดเก็บ ภาษีในด้านของข้อมูลและการรายงานผลการจัดเก็บต่าง ๆ ก่อนที่จะมี การดำเนินการจัดเก็บภาษีแต่ละปีได้มีการประชุมปรึกษาหารือเพื่อหา แนวทางและวางแผนการจัดเก็บรายได้ให้ครอบคลุม ซึ่งได้มีการจัดทำ ทะเบียนคุมผู้ชำระภาษีทุกประเภทขององค์การบริหารส่วนตำบลและ มีการปรับปรุงทะเบียนคุมผู้ชำระภาษีทุกประเภทให้เป็นปัจจุบัน การ ประชาสัมพันธ์ ใช้วิธีการส่งหนังสือแจ้งเตือนการเสียภาษี การรายงาน ผลการจัดเก็บภาษีและรายงานลูกหนี้ค้างค้ำ นั้นส่วนใหญ่จะมีการ รายงานอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง
4.ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของ เทศบาลตำบลศาลาลำดวน อำเภอ เมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว, เนาวรัตน์ ธรรมวารังกุล, (2554, บทคัดย่อ)	1) ประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ประชาชนในพื้นที่ เห็นว่าการจัดเก็บรายได้มีประสิทธิภาพในระดับ ปานกลาง ทั้งนี้เพราะว่าบุคลากรมีความรู้ ความสามารถในการจัดเก็บ ภาษีไม่สูงนัก 3) ควรพิจารณาเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ใน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรของตนเองให้เหมาะสม ฝึกอบรมเพิ่ม ความรู้เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้อื่น ๆ

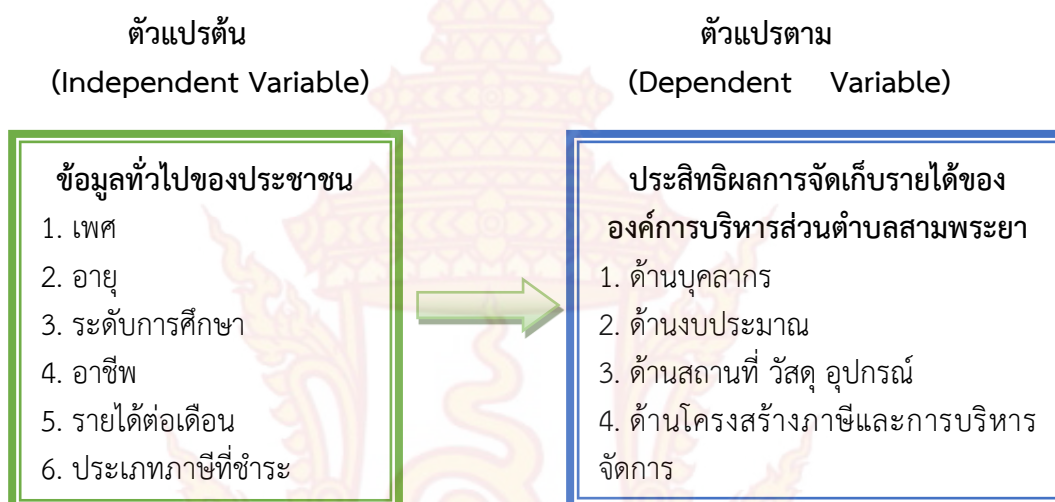

ตารางที่ 2.4 (ต่อ) ผลงานวิจัยและข้อค้นพบทางการวิจัยของนักวิชาการ

Research Paper ผลงานวิจัย	Findings (Confirmed hypothesis) ข้อค้นพบหรือสมมติฐานที่ได้รับการยอมรับ
5. การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลในเขตอำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ, วลาสินี เมฆนิตกุล, (2554, บทคัดย่อ)	1) ความรู้ความเข้าใจในระเบียบ กฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ และตัวแปรด้านการบริหารของเจ้าหน้าที่ในด้านต่างๆยังไม่สูงนัก 2) การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลและความรู้ความเข้าใจในระเบียบกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ 3) ตัวแปรที่มีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลในเขตอำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ ตัวแปรทางด้านการบริหารในด้านต่างๆ
6. สาเหตุอุปสรรคและแนวทางการจัดเก็บรายได้ให้เกิดประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลคชสิทธิ์ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี, วัชระ หอมจันทร์กลุ่ม, (2555, บทคัดย่อ)	1) ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างระบบภาษี กฎหมาย ระเบียบ และ พ.ร.บ. หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้พบว่า ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ส่วนมากมีความรู้ความเข้าใจมาก ต่อโครงสร้างระบบภาษี กฎหมาย ระเบียบ 2) ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการและการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีอากรและการจัดเก็บรายได้ของ อบต. พบว่า มีความรู้ ความเข้าใจมาก 3) ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีอากรและรายได้ ของ อบต. พบว่า มีความรู้ความเข้าใจมาก 4) ด้านความพึงพอใจในการบริหารจัดการและการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีอากรและรายได้ของ อบต. พบว่า มีความรู้ความเข้าใจมาก
7. การวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดเก็บรายได้กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 11 แห่งในเขตพื้นที่อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ บุญเสริม กันมั่ง, (2552, บทคัดย่อ)	1) การ เปรียบเทียบรายได้ย้อนหลัง 5 ปี การเก็บรายได้ขึ้นอยู่กับศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล 2) แนวทางแก้ไขปัญหาคือ พัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารโดยการศึกษา อบรมศึกษาดูงาน พัฒนาการใช้เทคโนโลยีและแผนที่ภาษี มาใช้ในการจัดเก็บรายได้ออกข้อบัญญัติตำบล
8. การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร, ยุกา วงศ์ประชา, (2554, บทคัดย่อ)	ด้านสภาพแวดล้อมส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมการจัดเก็บรายได้จึงเป็นเพียงภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่ ด้านปัจจัยการนำเข้า พบว่า ปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้มีน้อยกว่าภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งทำให้ผู้วิจัยสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางสร้างกรอบการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนี้

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี” ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้และเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการจัดเก็บภาษีสดส่วนประชากรของกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น นับว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาความเจริญของประเทศเป็นอย่างมาก เพราะมีภารกิจที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรท้องถิ่น พร้อมทั้งต้องให้บริการที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด

3.1 วิธีการศึกษา

ผู้ศึกษาได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 วิธี

1. การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร เป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ทั้งที่เป็นแนวคิดผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
2. การวิจัยเชิงสำรวจ ดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) รวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา และเป็นผู้ที่มีชื่ออยู่ในรายการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย แบ่งเป็น 8 หมู่บ้าน จำนวนประชากร 856 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวนทั้งสิ้น 856 คน นำมาคำนวณตามสูตรของยามานะ (Yamane) ที่มีความคลาดเคลื่อนของการสุ่มร้อยละ 0.05 ได้จำนวนประชากรเป้าหมายที่ต้องการศึกษาทั้งหมด ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนหน่วยของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ที่ระดับ 0.05

จากสูตรของ Taro Yamane จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างดังนี้ เมื่อ $N =$ จำนวนประชากร คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ของอำเภอหัวหิน ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 856 คน แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{856}{1 + 856 (0.05)^2}$$

$$n = 273 \text{ คน}$$

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ปรับเป็นจำนวน 273 คน จำแนกประชากรออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามสัดส่วนของประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชำอำ จังหวัดเพชรบุรี เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม ดังนี้

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

หมู่บ้าน	จำนวนประชากร	กลุ่มประชากรที่สำรวจ (คน)	
		กลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ
หมู่ที่ 1 บ้านสามพระยา	130	41	15.02
หมู่ที่ 2 บ้านช้างแพงกระจาด	222	71	26.00
หมู่ที่ 3 บ้านดอนมะกอก	109	35	12.83
หมู่ที่ 4 บ้านหนองข้าววนก	112	36	13.19
หมู่ที่ 5 บ้านหนองโสน	105	33	12.08
หมู่ที่ 6 บ้านอ่างหิน	145	47	17.22
หมู่ที่ 7 บ้านเขากระปุกพัฒนา	23	7	2.57
หมู่ที่ 8 บ้านโครงการพัฒนา	10	3	1.09
รวม	856	273	100

ที่มา: องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา, (2558 หน้า 66)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการศึกษา 2 แบบ คือ

1. การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) เป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ทั้งที่เป็นทฤษฎี แนวคิด และผลงานเกี่ยวกับการประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

2. การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบปลายปิด ในส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 โดยแบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามแบบ จำนวน 6 ข้อ ได้แก่

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับการศึกษา
4. อาชีพ
5. รายได้ต่อเดือน
6. ประเภทภาษีที่ชำระ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมใน 4 ด้านประกอบด้วย

1. ด้านบุคลากร
2. ด้านงบประมาณ
3. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์
4. ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ

โดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

คำถามในส่วนของการประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 – 5 ที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนโดยใช้เกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1981, P. 82) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับ	5 หมายถึง	มีประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้มากที่สุด
ระดับ	4 หมายถึง	มีประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้มาก
ระดับ	3 หมายถึง	มีประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ปานกลาง
ระดับ	2 หมายถึง	มีประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้น้อย
ระดับ	1 หมายถึง	มีประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้น้อยที่สุด

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยาม และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา และตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ แล้วยนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำ ของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญอย่างน้อย 3 ท่าน ตรวจสอบ (Content Validity) ดังนี้

1. นายเชิงชาย ศรียานงค์	ปลัด อบต.สามพระยา
2. นางสาวอรทัย แก้วศิริ	หัวหน้าสำนักปลัด อบต.สามพระยา
3. นางสุกัญญา ทรัพย์มา	นักพัฒนาชุมชนชำนาญการ

จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่า Reliability ของแบบสอบถาม โดยใช้ค่า Cronbachs Alpha = 9.35 ได้ค่า Reliability ของแบบสอบถาม มีค่าเชื่อถือสามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงได้ต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง โดยมีวิธีการดำเนินงานตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำการแจกแบบสอบถามและรวบรวมแบบสอบถามจากผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง จำนวน 273 คน

2. บันทึกข้อมูลเอกสารและข้อมูลแบบสอบถามเพื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติ

3. จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไปจำนวน 273 ชุด โดยวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละชุมชน โดยที่แบบสอบถามได้รับกลับคืนมา และมีความสมบูรณ์ จำนวน 273 ชุด จึงคิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยเชิงสังคมศาสตร์ โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าสถิติ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, รายได้ต่อเดือน และประเภทภาษีที่ชำระ
2. วิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. วิเคราะห์สมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการจัดเก็บภาษีสัดส่วนประชากรของกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำแนกตามตัวแปรลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, รายได้ต่อเดือน และประเภทภาษีที่ชำระ

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะข้อมูล และตอบวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป ใช้สถิติ ค่าความถี่ ร้อยละ (Percentage) เพื่อบรรยายตัวแปรตามลักษณะข้อมูล
2. การวิเคราะห์ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา โดยใช้สถิติ ความถี่, ร้อยละ, ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. การทดสอบสมมติฐานใช้ค่าสถิติ (t - test) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศและประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และประเภทภาษีที่ชำระ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และเมื่อพบความแตกต่าง จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธี LSD (Least Significant Difference)

บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย

ผลการวิจัยที่ได้จากการสำรวจข้อมูลจากประชากรในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในประเด็นของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยการนำเสนอผลการวิเคราะห์ สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ คือ

- (1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- (2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 273 ชุด ที่มีข้อมูลครบถ้วน และนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน และขอแนะนำ ดังนี้

- 4.1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และประเภทการชำระภาษี
- 4.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 4.3 ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

4.1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และประเภทอาชีพที่ชำระ ซึ่งปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล (n=273)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1. ชาย	131	48.00
2. หญิง	142	52.00
รวม	273	100.00
2. อายุ		
1. ไม่เกิน 25 ปี	28	9.15
2. 26-35 ปี	46	16.80
3. 36-45 ปี	129	47.25
4. 46 ปีขึ้นไป	73	26.80
รวม	273	100.00
3. ระดับการศึกษา		
1. มัธยมศึกษาตอนต้น	19	6.95
2. มัธยมศึกษาตอนปลาย	28	10.30
3. อนุปริญญา/เทียบเท่า	37	13.50
4. ปริญญาตรี	157	57.50
5. สูงกว่าปริญญาตรี	32	11.70
รวม	273	100.00
4. อาชีพ		
1. ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	48	17.50
2. พนักงานบริษัท	14	5.10
3. ประกอบธุรกิจส่วนตัว	72	26.40
4. ค้าขาย	54	19.80
5. เกษตรกร	85	31.20
รวม	273	100.00

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม ลักษณะส่วนบุคคล (n=273) (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
1. 5,000 - 10,000 บาท	11	4.00
2. 10,001 - 15,000 บาท	71	26.00
3. 15,001 - 20,000 บาท	102	37.70
4. 20,001 - 25,000 บาท	40	14.50
5. 25,001 - 30,000 บาท	27	9.80
6. มากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป	22	8.00
รวม	273	100.00
6. ระยะเวลาการเป็นกรรมการหมู่บ้าน		
1. ภาษีป้าย	96	35.20
2. ภาษีบำรุงท้องที่	56	20.50
3. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	121	44.30
รวม	273	100.00

จากตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาพบว่าข้อมูลทั่วไป ดังนี้

1) เพศ การศึกษาครั้งนี้ รวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 273 คน ผลการศึกษาพบว่า เป็นเพศหญิงจำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 และเพศชาย จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 ตามลำดับ

2) อายุ การศึกษาครั้งนี้ รวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 273 คน ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36-45 ปี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 47.25 รองลงมาคือ อายุ 46 ปี ขึ้นไป จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 26.80 อายุ 26-35 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 16.80 และอายุไม่เกิน 25จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 9.15 ตามลำดับ

3) ระดับการศึกษา การศึกษาครั้งนี้ รวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 273 คน ผลการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 57.50 และรองลงมาคือ อนุปริญญา/เทียบเท่า จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 11.70 มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 6.95 และมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 10.30 ตามลำดับ

4) อาชีพ การศึกษาครั้งนี้ รวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 273 คน ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 31.20 รองลงมาเป็นอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 26.40 อาชีพค้าขาย 54 คน คิดเป็นร้อยละ 19.80 อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 และอาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.10 ตามลำดับ

5) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน การศึกษาครั้งนี้ รวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 273 คน ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท จำนวน 102คน คิดเป็นร้อยละ 37.70 รองลงมาคือรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,001-15,000 บาท จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-25,000 บาท จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

6) ประเภทอาชีพที่ชำระ การศึกษาครั้งนี้ รวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 273 คน ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ชำระภาษีเป็นประเภทภาษีโรงเรือนและที่ดิน จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 44.30 รองลงมาคือชำระภาษีเป็นประเภทภาษีป้าย จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 35.20 และชำระภาษีเป็นประเภทภาษีบำรุงท้องที่ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 ตามลำดับ

4.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

การวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านบุคลากร 2) ด้านงบประมาณ 3) ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และ 4) ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ ผลการศึกษาปรากฏผลการวิเคราะห์ซึ่งสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การศึกษาข้อที่ 1 เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษากาปรวมเป็น ดังนี้

การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาองค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ผลการศึกษา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.82) เมื่อพิจารณาจากรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านบุคลากร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.88) รองลงมาคือ ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.84) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านงบประมาณ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.79) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่า S.D. ในภาพรวมพบว่าทุกประเด็นมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าข้อมูลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีความเบี่ยงเบนน้อยรายละเอียดตามตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา

องค์ประกอบการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. ด้านบุคลากร	4.30	0.86	มาก
2. ด้านงบประมาณ	4.10	0.79	มาก
3. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์	4.26	0.84	มาก
4. ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ	4.12	0.80	มาก
รวมเฉลี่ย	4.20	0.82	มาก

1) **ด้านบุคลากร** ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาองค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ในด้านบุคลากร ผลการศึกษา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.86) เมื่อพิจารณาจากรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เจ้าหน้าที่ปรับปรุงวิธีการทำงานให้ดีขึ้น เร็วขึ้นและมีคุณภาพมากขึ้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.89) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่บริการด้วยความรวดเร็วเอาใจใส่ต่อผู้มารับบริการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.85) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่แบบตรงไปตรงมาไม่เรียกรับเงินจากประชาชน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.78) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่า S.D. ในภาพรวมพบว่าทุกประเด็นมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าข้อมูลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ในด้านบุคลากร มีความเบี่ยงเบนน้อยรายละเอียดตามตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ด้านบุคลากร

องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. ด้านบุคลากร			
1.1 เจ้าหน้าที่ปรับปรุงวิธีการทำงานให้ดีขึ้น เร็วขึ้นและมีคุณภาพมากขึ้น	4.51	0.89	มากที่สุด
1.2 เจ้าหน้าที่บริการด้วยความรวดเร็วเอาใจใส่ต่อผู้มารับบริการ	4.38	0.85	มากที่สุด
1.3 เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่แบบตรงไปตรงมาไม่เรียกรับเงินจากประชาชน	4.05	0.78	มาก
1.4 เจ้าหน้าที่ที่สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสม	4.10	0.82	มาก
1.5 เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนและสังคมอย่างเหมาะสม	4.22	0.84	มาก
รวมเฉลี่ย	4.30	0.88	มาก

2) **ด้านงบประมาณ** ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาองค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ในด้านงบประมาณ ผลการศึกษา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.79) เมื่อพิจารณาจากรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ขั้นตอนในการเบิกงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ไม่ยุ่งยากซับซ้อน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.84) รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการจัดสรรงบประมาณในการจัดเก็บรายได้ได้อย่างเพียงพอและเหมาะสม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.82) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การตั้งงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีความเหมาะสมกับรายจ่าย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.75) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่า S.D. ในภาพรวมพบว่าทุกประเด็นมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าข้อมูลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ในด้านงบประมาณ มีความเบี่ยงเบนน้อยรายละเอียดตามตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ด้านงบประมาณ

องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
2. ด้านงบประมาณ			
2.1 การตั้งงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีความเหมาะสมกับรายจ่าย	4.02	0.75	มาก
2.2 ขั้นตอนในการเบิกงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ไม่ยุ่งยากซับซ้อน	4.31	0.84	มากที่สุด
2.3 การเบิกงบประมาณมีความสะดวกรวดเร็ว ในแต่ละขั้นตอนที่ให้บริการ	4.12	0.80	มาก
2.4 องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการจัดสรรงบประมาณในการจัดเก็บรายได้ อย่างเพียงพอและเหมาะสม	4.22	0.82	มาก
2.5 องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่าและโปร่งใส	4.04	0.79	มาก
รวมเฉลี่ย	4.10	0.79	มาก

3) ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ผลการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาองค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ในด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ผลการศึกษา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.84) เมื่อพิจารณาจากรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีความทันสมัย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.85) รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ในการจัดเก็บรายได้ได้อย่างเพียงพอและเหมาะสม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.81) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ระบบแผนที่ภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีความพร้อมต่อการใช้งาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.74) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่า S.D. ในภาพรวมพบว่าทุกประเด็นมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าข้อมูลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ในด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ มีความเบี่ยงเบนน้อย รายละเอียดตามตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์

องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
3. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์			
3.1 องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการจัดสถานที่ให้บริการให้มีความสะอาด	4.14	0.79	มาก
3.2 ระบบแผนที่ภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีความพร้อมต่อการใช้งาน	4.06	0.74	มาก
3.3 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีความทันสมัย	4.32	0.85	มากที่สุด
3.4 องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ในการจัดเก็บรายได้ได้อย่างเพียงพอและเหมาะสม	4.29	0.81	มาก
3.5 มีการนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการกระบวนการจัดเก็บภาษีและทำฐานข้อมูลมาใช้ในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา	4.08	0.79	มาก
รวมเฉลี่ย	4.26	0.84	มาก

4) ด้านโครงสร้างภาชีและการบริหารจัดการ ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาองค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ในด้านโครงสร้างภาชีและการบริหารจัดการ ผลการศึกษา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณาจากรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการเรียกเก็บภาชีโดยอัตราภาชีแต่ละประเภทไม่สูงเกิน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.83) รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการกำหนดวัน เวลา ในการชำระภาชี ค่าธรรมเนียมไว้อย่างชัดเจน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.80) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการเรียกเก็บภาชีตามประเภทภาชี โดยค่าธรรมเนียมที่เก็บมีความเหมาะสมไม่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.75) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่า S.D. ในภาพรวมพบว่าทุกประเด็นมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าข้อมูลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ในด้านโครงสร้างภาชีและการบริหารจัดการ มีความเบี่ยงเบนน้อยรายละเอียดตามตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ด้านโครงสร้างภาชีและการบริหารจัดการ

องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
4. ด้านโครงสร้างภาชีและการบริหารจัดการ			
4.1 องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการเรียกเก็บภาชีอย่างเที่ยงตรง เป็นธรรม	4.07	0.77	มาก
4.2 องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการกำหนดอัตราภาชี ค่าธรรมเนียมไว้อย่างชัดเจน	4.10	0.81	มาก
4.3 องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการเรียกเก็บภาชีตามประเภทภาชี โดยค่าธรรมเนียมที่เก็บมีความเหมาะสมไม่ซับซ้อน	4.01	0.75	มาก
4.4 องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการเรียกเก็บภาชีโดยอัตราภาชีแต่ละประเภทไม่สูงเกิน	4.19	0.83	มาก
4.5 องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการกำหนดวัน เวลา ในการชำระภาชี ค่าธรรมเนียมไว้อย่างชัดเจน	4.11	0.80	มาก
รวมเฉลี่ย	4.12	0.80	มาก

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการจัดเก็บภาษีสัดส่วนประชากรของกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ผลการทดสอบสมมติฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การศึกษาข้อที่ 2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบเพศกับประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา

ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้	ชาย		หญิง		t	Sig
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน		
	มาตรฐาน	มาตรฐาน	มาตรฐาน	มาตรฐาน		
1. ด้านบุคลากร	3.18	0.992	2.85	0.694	1.427	0.137
2. ด้านงบประมาณ	3.29	0.973	2.96	0.619	1.412	0.176
3. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์	3.14	0.732	3.08	0.857	1.852	0.978
4. ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ	3.44	0.806	3.35	0.749	1.141	0.635
เฉลี่ย	3.26	0.718	3.06	0.671	1.657	0.407

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทุกด้าน

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา โดยเฉลี่ย และรายด้าน จำแนกตามกลุ่มอายุ (ไม่เกิน 25 ปี, 26-35, 36-45 ปี, 46 ปีขึ้นไป)

ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	1.488	5	0.496	1.065	0.366
	ภายในกลุ่ม	63.379	268	0.466		
	รวม	64.867	273			
2. ด้านงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	0.852	5	0.284	0.544	0.653
	ภายในกลุ่ม	70.970	268	0.522		
	รวม	71.822	273			
3. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	0.642	5	0.214	0.431	0.731
	ภายในกลุ่ม	67.342	268	0.495		
	รวม	67.984	273			
4. ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	0.411	5	0.137	0.238	0.870
	ภายในกลุ่ม	78.624	268	0.578		
	รวม	79.035	273			
เฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	0.642	5	0.214	0.522	0.668
	ภายในกลุ่ม	55.690	268	0.409		
	รวม	56.332	273			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำแนกตามอายุ โดยเฉลี่ย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 0.522$, $Sig = 0.668$) เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทุกด้าน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา โดยเฉลี่ย และรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา (มัธยมศึกษาตอนต้น, มัธยมศึกษาตอนปลาย, อนุปริญญา, ปริญญาตรี, สูงกว่าปริญญาตรี)

ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	4.460	5	0.537	1.986	0.120
	ภายในกลุ่ม	60.407	268	0.268		
	รวม	64.867	273			
2. ด้านงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	7.740	5	0.638	2.286	0.037*
	ภายในกลุ่ม	64.082	268	0.270		
	รวม	71.822	273			
3. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	9.831	5	0.280	1.242	0.289
	ภายในกลุ่ม	58.153	268	0.224		
	รวม	67.984	273			
4. ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	1.527	5	0.835	2.852	0.043*
	ภายในกลุ่ม	77.508	268	0.291		
	รวม	79.035	273			
เฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	8.228	5	0.334	1.650	0.172
	ภายในกลุ่ม	48.104	268	0.197		
	รวม	56.332	273			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำแนกตามระดับการศึกษา โดยเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 1.654$, $Sig = 0.172$) เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีความแตกต่างกันคือ ด้านงบประมาณและด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน

ตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา รายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้	ระดับการศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
2. ด้านงบประมาณ	มัธยมศึกษาตอนต้น ($\bar{X}$ =4.10)	-	0.037*-	0.034	0.060	0.146
	มัธยมศึกษาตอนปลาย ($\bar{X}$ =4.06)		-	0.221	0.242	0.033
	อนุปริญญา ($\bar{X}$ =4.02)			-	0.163	0.124
	ปริญญาตรี ($\bar{X}$ =4.14)				-	0.130
	สูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X}$ =4.12)					-
4. ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ	มัธยมศึกษาตอนต้น ($\bar{X}$ =4.04)	-	0.043*	0.224	0.125	0.176
	มัธยมศึกษาตอนปลาย ($\bar{X}$ =4.20)		-	0.186	0.257	0.048
	อนุปริญญา ($\bar{X}$ =4.13)			-	0.237	0.145
	ปริญญาตรี ($\bar{X}$ =4.10)				-	0.152
	สูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X}$ =4.05)					-

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.10 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ด้านงบประมาณ และด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ จำแนกตามกลุ่มระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ได้แก่ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับประชาชนที่มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามากกว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา โดยเฉลี่ย และรายด้าน จำแนกตามอาชีพ (ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ, พนักงานบริษัท, ประกอบธุรกิจส่วนตัว, ค้าขาย, และเกษตรกร)

ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	4.984	4	1.246	1.809	0.028
	ภายในกลุ่ม	59.883	269	0.444		
	รวม	64.867	273			
2. ด้านงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	5.704	4	1.426	0.911	0.024
	ภายในกลุ่ม	66.118	269	0.490		
	รวม	71.822	273			
3. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	3.052	4	0.763	0.587	0.081
	ภายในกลุ่ม	64.932	269	0.481		
	รวม	67.984	273			
4. ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	3.796	4	0.949	1.704	0.153
	ภายในกลุ่ม	75.239	269	0.557		
	รวม	79.035	273			
เฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	3.764	4	0.941	1.417	0.052
	ภายในกลุ่ม	52.568	269	0.389		
	รวม	56.332	273			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำแนกตามอาชีพ โดยเฉลี่ย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 1.417$, $Sig = 0.052$) เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทุกด้าน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา โดยเฉลี่ย และรายด้าน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน (5,000-10,000, 10,001-15,000, 15,001-20,000, 20,001-25,000, 25,001-30,000 และมากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป)

ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	4.497	3	1.499	0.310	0.020
	ภายในกลุ่ม	60.370	270	0.444		
	รวม	64.867	273			
2. ด้านงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	5.688	3	1.896	2.428	0.069
	ภายในกลุ่ม	66.134	270	0.486		
	รวม	71.822	273			
3. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	11.922	3	3.974	1.403	0.065
	ภายในกลุ่ม	56.062	270	0.412		
	รวม	67.984	273			
4. ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	9.897	3	3.299	1.097	0.241
	ภายในกลุ่ม	69.138	270	0.508		
	รวม	79.035	273			
เฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	7.266	3	2.422	1.358	0.255
	ภายในกลุ่ม	49.066	270	0.361		
	รวม	56.332	273			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยเฉลี่ย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 1.358$, $Sig = 0.255$) เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทุกด้าน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 6 ประชาชนที่มีประเภทภาษีที่ชำระต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา โดยเฉลี่ย และรายด้าน จำแนกตามประเภทภาษีที่ชำระ (ภาษีป้าย, ภาษีบำรุงท้องถิ่น และภาษีโรงเรือนและที่ดิน)

ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	8.812	2	2.203	1.857	0.054
	ภายในกลุ่ม	56.055	271	0.415		
	รวม	64.867	273			
2. ด้านงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	10.056	2	2.514	2.194	0.069
	ภายในกลุ่ม	61.766	271	0.458		
	รวม	71.822	273			
3. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	9.180	2	2.295	1.625	0.167
	ภายในกลุ่ม	58.804	271	0.436		
	รวม	67.984	273			
4. ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	10.620	2	2.655	2.257	0.063
	ภายในกลุ่ม	68.415	271	0.507		
	รวม	79.035	273			
เฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	9.364	2	1.341	2.715	0.174
	ภายในกลุ่ม	46.968	271	0.348		
	รวม	56.332	273			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยเฉลี่ย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 1.341$, $Sig = 0.174$) เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทุกด้าน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 4.14 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำแนกตาม ลักษณะส่วนบุคคล ในด้านต่าง ๆ โดยเฉลี่ย และรายด้าน

ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	อาชีพ	รายได้ต่อเดือน	ประเภทภาษีที่ชำระ
	Sig	Sig	Sig	Sig	Sig	Sig
1. ด้านบุคลากร	0.137	0.366	0.120	0.028	0.020	0.054
2. ด้านงบประมาณ	0.176	0.653	0.037*	0.024	0.069	0.069
3. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์	0.978	0.731	0.289	0.081	0.065	0.167
4. ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ	0.635	0.870	0.043*	0.153	0.241	0.063
เฉลี่ย	0.407	0.668	0.172	0.052	0.255	0.174

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา โดยเฉลี่ยและรายด้าน จำแนกตามตัวแปร ลักษณะส่วนบุคคล สรุป ผลดังนี้

1. เพศ พบว่า โดยเฉลี่ยและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. อายุ พบว่า โดยเฉลี่ยและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ระดับการศึกษา พบว่า โดยเฉลี่ย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ด้านงบประมาณ และด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05
4. อาชีพ พบว่า โดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความแตกต่างกันคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05
5. รายได้ต่อเดือน พบว่า โดยเฉลี่ยและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
6. ประเภทภาษีที่ชำระ พบว่า โดยเฉลี่ยและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.15 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตาม ลักษณะส่วนบุคคล ในด้านต่าง ๆ โดยเฉลี่ย และรายด้าน

สมมติฐานที่	ต้นแปรต้น	ตัวแปรตาม	สถิติทดสอบ	ค่าระดับนัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
					ยอมรับ	ปฏิเสธ
1	เพศ	ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา	F-test	Sig	-	✓
2	อายุ	ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา	F-test	Sig	-	✓
3	ระดับการศึกษา	ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา	F-test	Sig	✓	-
4	อาชีพ	ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา	F-test	Sig	-	✓
5	รายได้ต่อเดือน	ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา	F-test	Sig	-	✓
6	ประเภทภาษีที่ชำระ	ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา	F-test	Sig	-	✓

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในเรื่อง “การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอลำปาง จังหวัดเพชรบุรี” ได้กำหนดวัตถุประสงค์ขึ้น 2 ประการ คือ 1) ศึกษาองค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอลำปาง จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ 2) ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล มีรายละเอียดดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง “การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอลำปาง จังหวัดเพชรบุรี” กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ ประชากรในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอลำปาง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 273 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ ประชากรกลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนที่อาศัยในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอลำปาง จังหวัดเพชรบุรี ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยทาโรยามาเน่ (Yamane Taro, 1970, pp. 886) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 273 คน โดยใช้เครื่องมือในการศึกษาจำนวน 2 ตอน กล่าวคือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา โดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป คำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โดยมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 มีอายุระหว่าง ระหว่าง 36-45 ปี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 47.25 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 57.50 ประชากร ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 31.20 ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 15,001-20,000 บาท จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 37.70 และชำระภาษีเป็นประเภทภาษีโรงเรือนและที่ดิน จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 44.30 มากที่สุด จากการศึกษาซึ่งผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การศึกษา ได้ดังนี้

5.1.1 องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอ ชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ ในภาพรวมมีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ในระดับมากที่สุดนี้ โดยเฉพาะด้านบุคลากร ที่ประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่างค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ และด้านงบประมาณ ตามลำดับ ผลการศึกษาดังรายละเอียดดังนี้

1) ด้านบุคลากร จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ในด้านบุคลากร พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เจ้าหน้าที่ปรับปรุงวิธีการทำงานให้ดีขึ้น เร็วขึ้นและมีคุณภาพมากขึ้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่บริการด้วยความรวดเร็วเอาใจใส่ต่อผู้มารับบริการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่แบบตรงไปตรงมาไม่เรียกรับเงินจากประชาชน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2) ด้านงบประมาณ จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ในด้านงบประมาณ ผลการศึกษา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ขั้นตอนในการเบิกงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ไม่ยุ่งยากซับซ้อน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการจัดสรรงบประมาณในการจัดเก็บรายได้ได้อย่างเพียงพอและเหมาะสม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การตั้งงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีความเหมาะสมกับรายจ่าย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3) ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ในด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ผลการศึกษา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีความทันสมัย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ในการจัดเก็บรายได้ได้อย่างเพียงพอและเหมาะสม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ระบบแผนที่ภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีความพร้อมต่อการใช้งาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

4) **ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ** จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ในด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการเรียกเก็บภาษีโดยอัตราภาษี แต่ละประเภทไม่สูงเกิน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการกำหนดวัน เวลา ในการชำระภาษี ค่าธรรมเนียมไว้อย่างชัดเจน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการเรียกเก็บภาษีตามประเภทภาษี โดยค่าธรรมเนียมที่เก็บมีความเหมาะสมไม่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

5.1.2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการจัดเก็บภาษีสัดส่วนประชากรของกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

มีรายละเอียดผลการศึกษา ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สรุป ผลดังนี้

1. เพศ พบว่า โดยเฉลี่ยและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. อายุ พบว่า โดยเฉลี่ยและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ระดับการศึกษา พบว่า โดยเฉลี่ย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ด้านงบประมาณ และด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05
4. อาชีพ พบว่า โดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความแตกต่างกันคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05
5. รายได้ต่อเดือน พบว่า โดยเฉลี่ยและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
6. ประเภทภาษีที่ชำระ พบว่า โดยเฉลี่ยและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ปรับปรุงวิธีการทำงานให้ดีขึ้น เร็วขึ้นมีคุณภาพมากขึ้น และบริการด้วยความรวดเร็วเอาใจใส่ต่อผู้มารับบริการขั้นตอนในการเบิกงบประมาณ ไม่ยุ่งยากซับซ้อน มีความสะดวกรวดเร็ว ในแต่ละขั้นตอนที่ให้บริการ และองค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยายังมีการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ในการจัดเก็บรายได้ได้อย่างเพียงพอและเหมาะสม โดยมีการเรียกเก็บภาษีอย่างเที่ยงตรง เป็นธรรม และเก็บภาษีโดยอัตรากาซีแต่ละประเภทไม่สูงเกิน

5.2 การอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง “การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี” ผู้ศึกษาจะขออภิปรายผลตามประเด็น ดังนี้

5.2.1 องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อภิปรายผลดังนี้

1. องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ในด้านบุคลากร พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เจ้าหน้าที่ปรับปรุงวิธีการทำงานให้ดีขึ้น เร็วขึ้นและมีคุณภาพมากขึ้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่บริการด้วยความรวดเร็ว เอาใจใส่ต่อผู้มารับบริการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่แบบตรงไปตรงมาไม่เรียกรับเงินจากประชาชน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2. องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ในด้านงบประมาณ ผลการศึกษา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ขั้นตอนในการเบิกงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ไม่ยุ่งยากซับซ้อน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการจัดสรรงบประมาณในการจัดเก็บรายได้ได้อย่างเพียงพอและเหมาะสม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การตั้งงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีความเหมาะสมกับรายจ่าย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

3) องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ในด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์ ผลการศึกษา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีความทันสมัย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการจัดสรรวัสดุ

อุปกรณ์ในการจัดเก็บรายได้ได้อย่างเพียงพอและเหมาะสม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ระบบแผนที่ภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีความพร้อมต่อการใช้งาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

4) องค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ในด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ ผลการศึกษา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการเรียกเก็บภาษีโดยอัตราภาษี แต่ประเภทไม่สูงเกิน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการกำหนดวัน เวลา ในการชำระภาษี ค่าธรรมเนียมไว้อย่างชัดเจน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการเรียกเก็บภาษีตามประเภทภาษี โดยค่าธรรมเนียมที่เก็บมีความเหมาะสมไม่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวลาสินี เมฆนิติกุล (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง “การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลในเขตอำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ” พบว่า 1) ความรู้ความเข้าใจในระเบียบ กฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ และตัวแปรด้านการบริหารของเจ้าหน้าที่ในด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย การกำกับดูแลจากผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชา ด้านความพร้อมในสถานที่วัสดุอุปกรณ์ ด้านความพร้อมบุคลากรและด้านความร่วมมือของประชาชน ยังไม่สูงนักแต่เป็นที่น่าแปลกใจที่เจ้าหน้าที่เหล่านี้สามารถจัดเก็บรายได้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ในด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย ด้านความถูกต้องครบถ้วน ด้านการจัดเก็บได้ตามกำหนดเวลา ด้านความคุ้มค่าของ ค่าใช้จ่าย ด้านการตรวจสอบติดตาม ด้านการฝึกอบรมให้ความรู้ตามสายงาน และด้านบุคลากรมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ อยู่ในระดับสูง 2) การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลและความรู้ความเข้าใจในระเบียบกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ ส่วนตัวแปรทางด้านบริหารงานในด้านต่าง ๆ กัน ส่งผลต่อการมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3) ตัวแปรที่มีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลในเขตอำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ ตัวแปรทางด้านบริหารงานในด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย การกำกับดูแลจากผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชา ด้านความพร้อมในสถานที่วัสดุอุปกรณ์ ด้านความพร้อม บุคลากรและด้านความร่วมมือของประชาชน 4) แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลในเขตอำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการมีดังนี้ 4.1) การพัฒนาระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการจัดเก็บรายได้พร้อมทั้งการให้ความรู้ความเข้าใจในระเบียบ กฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้โดยการให้การอบรมสัมมนาและการศึกษาหาความรู้แก่พนักงาน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยตรงหรือเกี่ยวข้องกับ

การจัดเก็บรายได้ 4.2) การเพิ่มประสิทธิภาพ ทางการบริหารในด้านการกำกับดูแลจากผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชา ด้านความพร้อมในสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ด้านความพร้อมบุคลากรและด้านความร่วมมือของประชาชนสามารถดำเนินการได้ ทางการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการกำหนดแนวทางและนโยบายที่ ชัดเจนในการบริหารงาน

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

1. **จำแนกตามเพศ** ผลการเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำแนกตามเพศ พบว่า โดยเฉลี่ยและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวันทนีย์ อินทร์ศรี (2555, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี” พบว่า 1) อบต.ที่เป็นกรณีศึกษาทุก อบต. มีการริเริ่มในการจัดทำนโยบายเกี่ยวกับการ จัดเก็บรายได้ไม่แตกต่างกันมากนัก เป็นที่น่าสังเกตว่า อบต.ในเขตชนบทมีความพยายามในการริเริ่มนโยบายในการจัดหารายได้จากฐานรายได้ที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินมากกว่า อบต.ในเขตเมือง 2) อบต.ที่มีลักษณะเป็นเมืองมีการจัดเก็บรายได้จากฐานรายได้ที่เป็นตัวเงินมากกว่า อบต.ในเขตชนบท ส่วนการจัดเก็บรายได้จากฐานรายได้ที่ไม่ใช่ตัวเงิน พบว่า อบต.ในชนบทมีการจัดเก็บ รายได้จากฐานรายได้ที่ไม่ใช่ตัวเงินมากกว่า อบต.ในเขตเมือง และ 3) อบต.ส่วนใหญ่ยังขาด ผู้ปฏิบัติงานที่ทำหน้าที่ด้านการจัดเก็บรายได้ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อระดับการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่น ดังจะเห็นได้ชัดเจนว่า อบต.ที่มีความเป็นเมืองสูงมีจำนวนพนักงานที่ทำหน้าที่ จัดเก็บรายได้มากกว่า อบต.ในเขตชนบท ข้อเสนอแนะ อบต.ควรเร่งรัดการจัดทำแผนที่ภาษีและ ทะเบียนทรัพย์สินของ อบต.เพื่อจะทำให้การจัดเก็บรายได้ครอบคลุมฐานรายได้และเพิ่ม ประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้มากยิ่งขึ้น ผู้บริหารของ อบต. ควรมีการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้กับทางคณะผู้บริหารในเรื่องของนโยบายเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ ทั้งที่เป็นตัวเงิน และไม่เป็นตัวเงินให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้บริหารจะได้นำความรู้และประสบการณ์เหล่านั้นมา ริเริ่ม นโยบายใหม่ ๆ ในการเพิ่มรายได้ให้แก่ อบต. และผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับงานด้านการจัดเก็บรายได้ โดยการจัดจ้างเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอกับงาน นอกจากนี้ควรมีการจัดส่งเจ้าหน้าที่ จัดเก็บรายได้ของ อบต.ไปฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเพื่อเป็นการเพิ่มพูน ความรู้ในวิธีการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินแก่เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ จะทำให้การ จัดเก็บรายได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. **จำแนกตามกลุ่มอายุ** ผลเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำแนกตามอายุ พบว่า โดยเฉลี่ยและรายด้าน

ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญเสริม กันมั่ง (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดเก็บรายได้กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 11 แห่งในเขตพื้นที่อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์” พบว่า 1) การเปรียบเทียบรายได้ย้อนหลัง 5 ปี การเก็บรายได้ขึ้นอยู่กับศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ภาษีบำรุงท้องที่รายได้มีความสัมพันธ์ กับพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบล ภาษีโรงเรือนและภาษีป้ายรายได้สัมพันธ์กับความเจริญด้าน เศรษฐกิจ ชุมชน เมืองและความหนาแน่นของประชากร ปัญหาที่พบส่วนใหญ่เกี่ยวกับระบบการ จัดการองค์กร คือ บุคลากรไม่มีประสิทธิภาพในการบริหารงาน เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ขาดความรู้ ความสามารถ ขาดบุคลากร งบประมาณ อุปกรณ์และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ แผนที่ภาษีมาใช้ในการจัดเก็บรายได้ การปฏิบัติงานการจัดเก็บภาษี มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 2) แนวทางแก้ไขปัญหา คือ พัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารโดยการศึกษา อบรม ศึกษาดูงาน พัฒนาการใช้เทคโนโลยีและแผนที่ภาษี มาใช้ในการจัดเก็บรายได้ ออกข้อบัญญัติตำบล และให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามระเบียบกฎหมายและเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับกฎหมายและประชาสัมพันธ์ทางวิทยุกระจายเสียง เสียงตามสายทุกหมู่บ้าน จัดบริการรับชำระภาษี ทางธนาคาร ทางไปรษณีย์ เป็นต้น

3. จำแนกตามการศึกษา ผลการเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าโดยเฉลี่ยและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือด้านงบประมาณและด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรสสุคนธ์ พงษ์มูล (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง “แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการจัดเก็บรายได้ของ องค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน” พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของผู้เสียภาษี ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็น เพศชาย มีอายุ 46 ปีขึ้นไป มีวุฒิทางการศึกษาชั้นสูง ในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นผู้มีทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษี ส่วนใหญ่จะเป็นประชาชนทั่วไปมีหน้าที่เสียภาษี บำรุงท้องที่ ความคิดเห็นของผู้มี หน้าที่เสียภาษีกับองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการรับทราบเรื่อง การเสียภาษีและด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการให้บริการ องค์การบริหาร ส่วนตำบล ส่วนบุคลากรผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วน ตำบล พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่จะทำการปรับปรุงแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเมื่อมีเวลาว่างและใช้ เครื่อง คอมพิวเตอร์ช่วยในการจัดเก็บภาษีในด้านของข้อมูลและการรายงานผลการจัดเก็บต่างๆ ก่อนที่จะมีการดำเนินการจัดเก็บภาษีแต่ละปีได้มีการประชุมปรึกษาหารือเพื่อหาแนวทางและวางแผนการจัดเก็บรายได้ให้ครอบคลุม ซึ่งได้มีการจัดทำทะเบียนคุมผู้ชำระภาษีทุกประเภทขององค์การบริหารส่วน

ตำบลและมีการปรับปรุงทะเบียนคนผู้ชำระภาษีทุกประเภทให้เป็นปัจจุบัน การประชาสัมพันธ์ ใช้วิธีการส่งหนังสือแจ้งเตือนการเสียภาษี การรายงานผลการจัดเก็บภาษีและรายงานลูกหนี้ค้างคั่ง นั้นส่วนใหญ่จะมีการรายงานอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง แนวโน้มของการจัดเก็บรายได้ในช่วง 5 ปี ผ่านมาส่วนใหญ่จะมีรายได้เพิ่มขึ้น ในส่วนของภาษีค้างชำระส่วนใหญ่แล้วองค์กรบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการในเรื่องการส่งหนังสือแจ้งเตือนเป็นระยะ และเจ้าหน้าที่ได้มีการแบ่งความรับผิดชอบออกเป็นสัดส่วนและสามารถทำงานแทนกันได้ รวมทั้งได้มีการศึกษาขั้นตอนในการ ทำงานและทำความเข้าใจในเรื่องการจัดเก็บรายได้ อยู่เสมอ และมีการติดตามข่าวสาร ระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง แนวคิดในการพัฒนาประสิทธิภาพ ในการจัดเก็บรายได้ ให้เพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ ตลอดจนเร่งรัดการจัดเก็บให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ การพัฒนา ระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กร บริหารส่วนตำบล ปรับปรุงกำหนดราคาค่าเช่ามาตรฐานกลางเฉลี่ยต่อตาราง เมตรใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพภูมิศาสตร์ที่เป็นจริง และเสนอแนะเกี่ยวกับการให้บริการจัดเก็บภาษี ของ องค์กรบริหารส่วนตำบลไว้ ให้มีบริการจัดเก็บภาษีประชาชนเคลื่อนที่โดยการให้บริการตาม หมู่บ้านต่าง ๆ ซึ่งอาจจะจัดเดือนละ 2-3 ครั้งก็ได้ รวมทั้งเปิดบริการชำระภาษีในวันหยุดราชการ และ ควรมีการชี้แจงรายละเอียดของรายได้ที่ได้จากการเก็บภาษีของประชาชนว่าองค์กรบริหาร ส่วนตำบล นำไปใช้ประโยชน์ในด้านไหนบ้าง เพื่อแสดงให้เห็นความโปร่งใสในการทำงานมากขึ้น

4. จำแนกตามอาชีพ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์กรบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำแนกตามอาชีพ พบว่า โดยเฉลี่ยและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของเนาวรัตน์ ธรรมวรากลุล (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง “ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลศาลาลำดวน อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว” พบว่า 1) ประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของ เทศบาลตำบลศาลาลำดวน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลศาลาลำดวน ด้านการบริหารงานบุคคล อยู่ในระดับมาก ด้านการจัดเก็บรายได้ อยู่ในระดับมาก และด้านผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก 2) ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบลศาลาลำดวน เห็นว่าการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลศาลาลำดวนมีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะว่าบุคลากรมีความรู้ ความสามารถในการจัดเก็บภาษีไม่สูงนัก เป็นผลทำให้ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ลดต่ำลง เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บภาษีส่วนใหญ่ต้องทำงานหลายอย่างจึงไม่มีความชำนาญเฉพาะด้าน 3) เทศบาลตำบลศาลาลำดวน ควรพิจารณาเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรของตนเองให้เหมาะสม ฝึกอบรมเพิ่มความรู้เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ การประเมินรายได้ และการจัดการอื่น ๆ ฝึกอบรมด้าน

การบริการแก่ประชาชน การสร้างอัยาศัยที่ดีต่อประชาชนผู้มาติดต่อขอใช้บริการ และการอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ที่สามารถกระทำได้

5. จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ผลการเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำแนกตามรายได้ต่อเดือนพบว่า โดยเฉลี่ยและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของยุวภา วงศ์ประษา (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง “การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร” พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมการจัดเก็บรายได้จึงเป็นเพียงภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่ ด้านปัจจัยการนำเข้า พบว่า ปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้มีน้อยกว่าภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ปัจจัยนำเข้าด้านงบประมาณมีงบประมาณในการจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ทันสมัยในการปฏิบัติงานจัดเก็บรายได้ ปัจจัยนำเข้าด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ มีการจัดทำป้ายแสดงรายละเอียดวิธีปฏิบัติ และช่วงเดือนที่ต้องชำระภาษีไว้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลอย่างชัดเจน ด้านกระบวนการดำเนินงานรายได้หลักที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเองโดยตรง ได้แก่ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย ภาษีโรงเรือนและที่ดินและอากรการฆ่าสัตว์ ด้านการติดตามและตรวจสอบมีการสรุปประเด็นปัญหาแนวทางการแก้ไขและข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำแผนการปฏิบัติการในปีถัดไป ปัญหาอุปสรรค และแนวทางปรับปรุงการจัดเก็บรายได้พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมควรมีการจัดทำตารางการปฏิบัติงานแจ้งให้กับประชาชนทราบล่วงหน้า ด้านปัจจัยนำเข้าควรให้การสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการ ด้านกระบวนการดำเนินงานควรมีการจัดทำโครงสร้างพัฒนาการจัดเก็บรายได้ ด้านการติดตาม และตรวจสอบ ควรมีการสรุปปัญหาในการจัดเก็บรายได้ทุกปีแล้วนำปัญหาเหล่านั้นมาปรับปรุง และแก้ไขปัญหา

6. จำแนกตามประเภทภาษีที่ชำระ ผลการเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา จำแนกตามประเภทภาษีที่ชำระ พบว่า โดยเฉลี่ยและรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวัชระ หอมจันทร์กลุ่ม (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง “สาเหตุอุปสรรคและแนวทางการจัดเก็บรายได้ให้เกิดประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลคชสิทธิ์ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี” พบว่า ข้อมูล เกี่ยวกับการบริหารจัดการที่เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ คือ 1) ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างระบบภาษี กฎหมาย ระเบียบ และพ.ร.บ. หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้พบว่า ผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ส่วนมากมีความรู้ความเข้าใจมาก ต่อโครงสร้างระบบภาษี กฎหมาย ระเบียบ และพ.ร.บ. หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้ที่มีความรู้ความเข้าใจน้อย คือ ท่านมีความรู้ความเข้าใจอัตราจัดเก็บภาษีอากรของ อบต. 2) ความรู้เกี่ยวกับ

การบริหารจัดการและการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีอากรและการจัดเก็บรายได้ของ อบต. พบว่า มีความรู้ ความเข้าใจมาก 3) ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีอากร และรายได้ ของ อบต. พบว่า มีความรู้ความเข้าใจมาก 4) ด้านความพึงพอใจในการบริหารจัดการ และการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีอากรและรายได้ของ อบต. พบว่า มีความรู้ความเข้าใจมาก

5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.3.1 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งนี้

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี” พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่ควรต้องมีการจัดทำแผนการจัดเก็บรายได้ มีการจัดสรรบุคลากร วัสดุอุปกรณ์และงบประมาณอย่างเพียงพอและเหมาะสม มีการนำระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ และมีการนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในกระบวนการจัดเก็บภาษีและทำฐานข้อมูล ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะในการสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการจัดเก็บรายได้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้มากยิ่งขึ้น ดังนี้

- 1) ควรปรับปรุงโครงสร้างรายได้ให้มากขึ้นเพื่อเอื้อต่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้อีกมากขึ้น
- 2) ควรเพิ่มกรอบอัตรากำลังพนักงานส่วนตำบลให้มากขึ้น เพื่อรองรับงานและภารกิจ
- 3) ควรสร้างขวัญ กำลังใจแก่พนักงานส่วนตำบล และเพิ่มพูนความรู้ทักษะในการจัดเก็บรายได้
- 4) ควรปรับปรุงกฎหมายและระเบียบให้มีความชัดเจน
- 5) ควรให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการจัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดเก็บรายได้มากยิ่งขึ้น เช่น พาหนะ ค่าน้ำมันรถ เป็นต้น
- 6) ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการชำระภาษี

5.3.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ด้านอื่น ๆ เพื่อจะได้ทราบว่าปัจจัยใดที่มีผลต่อการดำเนินการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 2) ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์กรในระดับประเทศ รูปแบบอื่น ๆ เพื่อจะได้ทราบว่า การบริหารองค์กรในระดับประเทศมีรูปแบบการดำเนินการจัดเก็บรายได้ได้อย่างไร

3) ในการวิจัยครั้งต่อไป ทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้นในระดับอำเภอหรือจังหวัดที่แตกต่างกัน เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นถึงประสิทธิผลการดำเนินการจัดเก็บรายได้

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2551). *กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร: สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น.
- กมลวรรณ ชัยวานิชศิริ. (2556). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพมหานคร: พรวนการพิมพ์.
- กาญจนา บุญยัง. (2547). *ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์กรในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กรณีศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์*. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- กิ่ง หวีเกษ. (2555). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองยายพิมพ์ อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์*. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.
- กิตติพงศ์ พิพิชกุล. (2544). *การวางแผนการเปลี่ยนแปลงการพัฒนาองค์การเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพมหานคร: บริษัทมิสเตอร์ ก๊อปปี้ (ประเทศไทย) จำกัด.
- โกวิทย์ พวงงาม. (2554). *การเก็บภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร*. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.พ.
- เกรียงศักดิ์ วงศ์สุกรม. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์. (2550). *การเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน*. ภาษีบัญชีและกฎหมายธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร: ไสภการพิมพ์.
- จุฬาลักษณ์ ตุงคำ. (2553). *แนวทางพัฒนาการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอขามเฒ่าบุรี จังหวัดกำแพงเพชร*. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, กำแพงเพชร.
- ทองหล่อ เดชไทย. (2540). *ภาวะผู้นำเพื่อการบริหารสู่ความเป็นเลิศ*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ทวีทอง หงส์วิวัฒน์. (2547). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ศึกษานโยบายสาธารณสุข. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เทพศักดิ์ บุญรัตพันธ์. (2554). *การบริหารการคลังรัฐบาล เล่มที่ 2*. กรุงเทพมหานคร: ศิลป์สยาม.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2543). *องค์การและการบริหาร*. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. (2527). *นโยบายและกลวิธีการมีส่วนร่วมของชุมชนในยุทธศาสตร์การพัฒนาปัจจุบัน*. กรุงเทพมหานคร: ศักดิ์โสภการพิมพ์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เนาวรัตน์ ธรรมวรังกุล. (2554). *ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลศาลาลำดวน อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว*. การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- บุญเสริม กันมั่ง. (2552). *การวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดเก็บรายได้กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 11 แห่งในเขตพื้นที่อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ประหยัด หงส์ทองคำ. (2554). *กฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร*. กรุงเทพมหานคร: เนติบัณฑิตยสภา.
- ปราณี จิตรประพัฒน์. (2550). *ประสิทธิผลในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลคลองสาม อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี*. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย, กรุงเทพมหานคร.
- เปรมสุรีย์ เชื่อมทอง. (2556). *แนวคิดระบบการบริหารการจัดเก็บภาษีสรรพากรพื้นที่*. กรุงเทพมหานคร: อักษรกิจ.
- พจนา ดวงชาตม. (2557). *การนำนโยบายไปปฏิบัติตัวแบบและคุณค่า*. พัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: อักษรการพิมพ์.
- พรชัย เชื้อชูชาติ. (2546). *ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์การโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียนเทศบาลในเขตพื้นที่พัฒนาชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- พิทยา บวรวัฒนา. (2531). *ทฤษฎีองค์การสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิภพ วังเงิน. (2547). *พฤติกรรมองค์การ*. กรุงเทพมหานคร: อักษรพิทยา.
- พิศสมัย หมกทอง. (2555). *การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต. มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, พระนครศรีอยุธยา.
- ภรณ์ กীরดีบุตร. (2554). *ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร*. กรุงเทพมหานคร: เรือนแก้วการพิมพ์.
- มนัสนันท์ สครรัมย์. (2553). *ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลตลาดไทร อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา*. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ยุวภา วงศ์ประชา. (2554). การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารงานท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, ชัยภูมิ.
- ยุวัฒน์ วุฒิเมธี. (2542). การพัฒนาชุมชนจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: บางกอกบล๊อค.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- รสสุคนธ์ ฟองมูล. (2556). แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการจัดเก็บรายได้ของ องค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมืองจังหวัดลำพูน. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย, ปทุมธานี.
- ระเบียบ ฐานสมบัติ. (2554). ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแท่น อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ. รายงานการศึกษานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารงานท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, ชัยภูมิ.
- รังสรรค์ ประเสริฐศรี. (2549). การบริหารองค์กรภาครัฐ. (พิมพ์ครั้งที่ 1). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วลาสินี เมฆนิติกุล. (2554). การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลในเขตอำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ. พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยพระนครศรีอยุธยา.
- วิรัช วิรัชนิการวรรณ. (2536). การบริหารงานพัฒนาชนบท การพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารงานพัฒนาสภาพตำบล: สาเหตุและแนวทางแก้ไข. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ โอ เดียนส์ไตร์.
- _____. (2549). แนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ การประยุกต์ และการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนส์ไตร์.
- วิตรา รัตน์สมัย. (2543). การรับข่าวสารเพื่อสร้างความตระหนักสำนึกของประชาชนเกี่ยวกับการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดสงขลา. รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- วัชระ หอมจันทร์กลุ่ม. (2555). สาเหตุอุปสรรคและแนวทางการจัดเก็บรายได้ให้เกิดประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลชลสิทธิ์ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี. การศึกษาอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.
- วันतीय อินทร์ศรี. (2555). การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่น ๆ. (2545). *เอกสารการสอนวิชาการปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- สมใจ ลักษณะ. (2552). *การพัฒนาองค์กรชาวบ้านให้เข้มแข็ง*. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- สมบัติ อารังธัญวงศ์. (2553). *ความเข้าใจเรื่องการปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สุโขม และบุตร.
- สุระชัย ศิลาศรี. (2557). *ประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลที่เปลี่ยนแปลงฐานะมาจาก สุขาภิบาล กรณีศึกษาเทศบาลในจังหวัดมหาสารคามและจังหวัดร้อยเอ็ด*. รัฐประศาสนศาต มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สุเมธ ชัยเลิศวณิชกุล. (2542). *การวางแผนและการติดตามผลลัพธ์การบริหารโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น.
- สุพจน์ ทรายแก้ว. (2555). *ความรู้ทั่วไปของการพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สุรเมธ ทองด้วง. (2556). *การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดร้อยเอ็ด*. ศาสตศาสดมหาบัณฑิต. สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง, มหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย, นครปฐม.
- เสนีย์ จุ้ยโต. (2548). *การบริหารนวัตกรรมแนวใหม่*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2546). *พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2546*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อสาธาธิราชศึกษาดินแดน.
- สำนักงานสรรพากรภาค 7. (2555). *คู่มือแนะนำการชำระภาษีอากรขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น*. พิษณุโลก: สำนักงานสรรพากรภาค 7.
- องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา. (2558). *คู่มือการปฏิบัติงานจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วน ตำบลสามพระยา 2558*. เพชรบุรี: องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา.
- องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา. (2559). *แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2559 – พ.ศ.2561) องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี*. เพชรบุรี: องค์การบริหารส่วน ตำบลสามพระยา.
- อโนทัย ทองสุข. (2555). *ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการให้บริการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลหันตรา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. รายงาน การศึกษาอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อำไพ กลัปโต. (2557). *ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลตำบลวังเหนือ อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง*. รายงานการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.
- อาภรณ์พันธ์ จันทร์สว่าง. (2552). *ความสมัครใจในการเสียภาษี*. กรุงเทพมหานคร: สรรพากรสาส์น.
- อรุณ รักธรรม. (2555). *การพัฒนาองค์การ: การสร้างและการพัฒนาการทำงานเป็นทีม*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- อุทัย ชันโอหาร. (2547). *หลักการพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพมหานคร: ธเนศวร.
- อุบล ยะไวทย์ณะวิชัย. (2553). *การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้, เชียงใหม่.
- อลัมพล เจริญศรีพงษ์. (2554). *การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ศึกษากรณีเปรียบเทียบเทศบาลตำบลนางไม้และองค์การบริหารส่วนตำบลบางไผ่ อำเภอมูลนาถ จังหวัดพิจิตร*. รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- Cohen, J.M., & Uphoff, N.T. (1981). *Rural Development Participation: Concept and Measure for Project Design Implementation and Evaluation: Rural Development Committee Center for international Studies*. New York: Cornell University Press.
- David Easton, (1953: 129). *A Framework for Political Analysis*, Prentice-Hall.
- Reeder, W.W. (1974). *Some Aspects of the Informal Social Participation of Farm Familiers in New York State*. Cornell University. Unpublished Ph.D. Dissertation.
- Luther Gulick. (1937: 110). *Organization and management*, Easton: Hive Publishing.
- Yamane Taro. (1970). *Statistic: An Introductory Analysis*. Tokyo: Harper International Edition.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง : การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสำหรับการทำวิจัยเพื่อทำรายงานการศึกษาแบบอิสระของหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทอาชีพที่ชำระ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดเก็บ

ข้อมูลต่าง ๆ ที่ศึกษานี้เป็นการศึกษาในเชิงวิชาการ การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลจะเสนอเป็นภาพรวมเท่านั้น จะไม่มีผลสะท้อนกลับในแง่ลบแก่ท่านผู้ให้ข้อมูลแต่อย่างใด จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้ให้คำตอบแบบสอบถามอย่างตรงไปตรงมาตามข้อเท็จจริง หวังว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านเป็นอย่างดี

กันตินันท์ นกขุนทอง

นักศึกษหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในเขตอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่าง และเสนอความคิดเห็นในช่องว่างที่เตรียมไว้ในแบบสอบถาม

1. เพศ

1. ชาย2. หญิง

2. อายุ

1. ไม่เกิน 25 ปี2. 26 - 35 ปี3. 36 - 45 ปี4. 46 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1. มัธยมศึกษาตอนต้น2. มัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า3. อนุปริญญา/เทียบเท่า4. ปริญญาตรี5. สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

1. ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ2. พนักงานบริษัท3. ประกอบธุรกิจส่วนตัว4. ค้าขาย5. เกษตรกร

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1. 5,001-10,0002. 10,001-15,0003. 15,001-20,0004. 20,001-25,0005. 25,001-30,0006. มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป

6. ประเภทภาษีที่ชำระ

1. ภาษีป้าย2. ภาษีบำรุงท้องที่3. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา
คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านเพียงคำตอบเดียว

การจัดเก็บรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านบุคลากร					
1. เจ้าหน้าที่ปรับปรุงวิธีการทำงานให้ดีขึ้น เร็วขึ้นและมีคุณภาพมากขึ้น					
2. เจ้าหน้าที่บริการด้วยความรวดเร็วเอาใจใส่ต่อผู้มารับบริการ					
3. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่แบบตรงไปตรงมาไม่เรียกรับเงินจากประชาชน					
4. เจ้าหน้าที่สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสม					
5. เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนและสังคมอย่างเหมาะสม					
ด้านงบประมาณ					
1. ขั้นตอนในการเบิกงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ไม่ยุ่งยากซับซ้อน					
2. ขั้นตอนในการเบิกงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ไม่ยุ่งยากซับซ้อน					
3. การเบิกงบประมาณมีความสะดวกรวดเร็ว ในแต่ละขั้นตอนที่ให้บริการ					
4. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการจัดสรรงบประมาณในการจัดเก็บรายได้เพียงพอและเหมาะสม					
5. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่าและโปร่งใส					

การจัดเก็บรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์					
1. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการจัดสถานที่ให้บริการ ให้มีความสะอาด					
2. ระบบแผนที่ภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีความพร้อมต่อการใช้งาน					
3. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีความทันสมัย					
4. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ ในการจัดเก็บรายได้ อย่างเพียงพอและเหมาะสม					
5. มีการนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการระบวนการจัดเก็บภาษี และทำฐานข้อมูลมาใช้ในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา					
ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ					
1. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการเรียกเก็บภาษีอย่างเที่ยงตรง เป็นธรรม					
2. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการกำหนดอัตราภาษี ค่าธรรมเนียมไว้อย่างชัดเจน					
3. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการเรียกเก็บภาษีตามประเภทภาษี โดยค่าธรรมเนียมที่เก็บมีความเหมาะสมไม่ซับซ้อน					
4. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการเรียกเก็บภาษีโดยอัตราภาษีแต่ละประเภทไม่สูงเกิน					
5. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการกำหนดวัน เวลา ในการชำระภาษี ค่าธรรมเนียมไว้อย่างชัดเจน					

ภาคผนวก ข
เครื่องมือการวิจัยและตรวจค่าความเที่ยงตรง

ค่าความเชื่อมั่น Reliability โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค จากโปรแกรม SPSS
 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.935	26

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a1	80.2667	339.582	.317	.935
a2	81.2000	315.131	.741	.930
a3	81.1667	313.592	.785	.929
a4	81.2333	318.944	.730	.930
a5	81.3667	312.585	.733	.930
b1	81.1667	313.592	.785	.929
b2	81.2333	318.944	.730	.930
b3	81.3667	312.585	.733	.930
b4	80.6000	321.834	.708	.931
b5	81.3333	338.713	.377	.935
c1	81.3000	334.217	.367	.935
c2	80.5333	350.671	.013	.938
c3	80.6333	329.895	.649	.932
c4	80.6000	337.972	.379	.935
c5	80.7667	345.082	.128	.938
c7	80.8000	339.959	.333	.935
c8	80.7000	338.631	.303	.936
d1	80.6000	321.834	.708	.931
d2	81.1667	313.592	.785	.929
d3	81.2333	318.944	.730	.930
d4	81.3667	312.585	.733	.930
d5	80.6000	321.834	.708	.931

การทดสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
เรื่อง การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสำหรับการทำวิจัยเพื่อทำรายงานการค้นคว้าแบบอิสระของ
หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
รัตนโกสินทร์ แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)
ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทอาชีพที่ชำระ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดเก็บ

ข้อมูลต่าง ๆ ที่ศึกษานี้เป็นการศึกษาในเชิงวิชาการ การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลจะเสนอเป็น
ภาพรวมเท่านั้น จะไม่มีผลสะท้อนกลับในแง่ลบแก่ท่านผู้ให้ข้อมูลแต่อย่างใด จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ได้ให้คำตอบแบบสอบถามอย่างตรงไปตรงมาตามข้อเท็จจริง หวังว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านเป็นอย่างดี

ด้วยความเคารพอย่างสูง

กันตินันท์ นกขุนทอง

นักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

แบบสอบถาม การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง เขียนข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงข้อความให้เหมาะสมในช่องข้อเสนอแนะ

		ข้อเสนอแนะ
1. เพศ	1. ☒ ชาย 2. ☐ หญิง	
2. อายุ	1. ☐ ไม่เกิน 25 ปี 2. ☐ 26 - 35 ปี 3. ☐ 36 - 45 ปี 4. ☒ 46 ปีขึ้นไป	
3. ระดับการศึกษา	1. ☐ มัธยมศึกษาตอนต้น 2. ☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ เทียบเท่า 3. ☐ อนุปริญญา/เทียบเท่า 4. ☐ ปริญญาตรี 5. ☒ สูงกว่าปริญญาตรี	
4. อาชีพ	1. ☒ ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ 2. ☐ พนักงานบริษัท 3. ☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว 4. ☐ ค้าขาย 5. ☐ เกษตรกร	
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	1. ☐ 5,001-10,000 2. ☐ 10,001-15,000 3. ☐ 15,001-20,000 4. ☐ 20,001-25,000 5. ☐ 25,001-30,000 6. ☒ มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	
6. ประเภทภาษีที่ชำระ	1. ☐ ภาษีป้าย 2. ☒ ภาษีบำรุงท้องที่ 3. ☐ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	

ส่วนที่ 2 การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอลำปาง จังหวัดเพชรบุรี
คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับคะแนนความสอดคล้องระหว่างข้อความ
 กับวัตถุประสงค์ตามความคิดเห็นของท่าน และเพิ่มเติมข้อเสนอแนะถ้าท่านเห็นว่าควรปรับปรุง

ข้อความ	คะแนน IOC			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
ด้านบุคลากร				
1. เจ้าหน้าที่ปรับปรุงวิธีการทำงานให้ดีขึ้น เร็วขึ้นและมีคุณภาพมากขึ้น			✓	
2. เจ้าหน้าที่บริการด้วยความรวดเร็วเอาใจใส่ต่อผู้มารับบริการ			✓	
3. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่แบบตรงไปตรงมาไม่เรียกรับเงินจากประชาชน			✓	
4. เจ้าหน้าที่สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสม			✓	
5. เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนและสังคมอย่างเหมาะสม			✓	
ด้านงบประมาณ				
1. ขั้นตอนในการเบิกงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ไม่ยุ่งยากซับซ้อน			✓	
2. ขั้นตอนในการเบิกงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ไม่ยุ่งยากซับซ้อน			✓	
3. การเบิกงบประมาณมีความสะดวกรวดเร็ว ในแต่ละขั้นตอนที่ให้บริการ			✓	
4. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการจัดสรรงบประมาณในการจัดเก็บรายได้เพียงพอและเหมาะสม			✓	
5. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่าและโปร่งใส			✓	

ข้อความ	คะแนน IOC			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์				
1. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีการจัดสถานที่ให้บริการให้มีความสะอาด			✓	
2. ระบบแผนที่ภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีความพร้อมต่อการใช้งาน			✓	
3. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีความทันสมัย			✓	
4. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีการจัดสรรวัสดุ อุปกรณ์ในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยาได้อย่างเพียงพอและเหมาะสม			✓	
5. มีการนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในกระบวนการจัดเก็บภาษี และทำฐานข้อมูลมาใช้ในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา			✓	
ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ				
1. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีการเรียกเก็บภาษีอย่างเที่ยงตรง เป็นธรรม			✓	
2. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีการกำหนดอัตราภาษี ค่าธรรมเนียมไว้อย่างชัดเจน			✓	
3. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีการเรียกเก็บภาษีตามประเภทภาษี โดยค่าธรรมเนียมที่เก็บมีความเหมาะสม ไม่ซับซ้อน			✓	
4. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีการเรียกเก็บภาษีโดยอัตราภาษีแต่ละประเภทไม่สูงเกิน			✓	
5. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีการกำหนดวัน เวลาในการชำระภาษี ค่าธรรมเนียมไว้อย่างชัดเจน			✓	

ลงชื่อผู้เชี่ยวชาญ .....

(นายเกรียงชัย กิริชทองดี)

ตำแหน่งงาน .....

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา

หน่วยงาน .....

อ.ส.สามพระยา

วุฒิการศึกษา .....

รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

วันที่ .....

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การทดสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
เรื่อง การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสำหรับการทำวิจัยเพื่อทำรายงานการค้นคว้าแบบอิสระของ
หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
รัตนโกสินทร์ แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)
ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทอาชีพที่ชำระ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดเก็บ

ข้อมูลต่าง ๆ ที่ศึกษานี้เป็นการศึกษาในเชิงวิชาการ การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลจะเสนอเป็น
ภาพรวมเท่านั้น จะไม่มีผลสะท้อนกลับในแง่ลบแก่ท่านผู้ให้ข้อมูลแต่อย่างใด จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ได้ให้คำตอบแบบสอบถามอย่างตรงไปตรงมาตามข้อเท็จจริง หวังว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านเป็นอย่างดี

ด้วยความเคารพอย่างสูง

กันตินันท์ นกขุนทอง

นักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

แบบสอบถาม การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง เขียนข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงข้อความให้เหมาะสมในช่องข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ

1. เพศ
  1. ชาย
  2. หญิง
2. อายุ
  1. ไม่เกิน 25 ปี
  2. 26 - 35 ปี
  3. 36 - 45 ปี
  4. 46 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา
  1. มัธยมศึกษาตอนต้น
  2. มัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า
  3. อนุปริญญา/เทียบเท่า
  4. ปริญญาตรี
  5. สูงกว่าปริญญาตรี
4. อาชีพ
  1. ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ
  2. พนักงานบริษัท
  3. ประกอบธุรกิจส่วนตัว
  4. ค้าขาย
  5. เกษตรกร
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
  1. 5,001-10,000
  2. 10,001-15,000
  3. 15,001-20,000
  4. 20,001-25,000
  5. 25,001-30,000
  6. มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป
6. ประเภทภาษีที่ชำระ
  1. ภาษีป้าย
  2. ภาษีบำรุงท้องที่
  3. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

ส่วนที่ 2 การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอลำปาง จังหวัดเพชรบุรี
คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับคะแนนความสอดคล้องระหว่างข้อความ
 กับวัตถุประสงค์ตามความคิดเห็นของท่าน และเพิ่มเติมข้อเสนอแนะถ้าท่านเห็นว่าควรปรับปรุง

ข้อความ	คะแนน IOC			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
ด้านบุคลากร				
1. เจ้าหน้าที่ปรับปรุงวิธีการทำงานให้ดีขึ้น เร็วขึ้นและมีคุณภาพมากขึ้น			✓	
2. เจ้าหน้าที่บริการด้วยความรวดเร็วเอาใจใส่ต่อผู้มารับบริการ			✓	
3. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่แบบตรงไปตรงมาไม่เรียกรับเงินจากประชาชน			✓	
4. เจ้าหน้าที่สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสม			✓	
5. เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนและสังคมอย่างเหมาะสม			✓	
ด้านงบประมาณ				
1. ขั้นตอนในการเบิกงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ไม่ยุ่งยากซับซ้อน			✓	
2. ขั้นตอนในการเบิกงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ไม่ยุ่งยากซับซ้อน			✓	
3. การเบิกงบประมาณมีความสะดวกรวดเร็ว ในแต่ละขั้นตอนที่ให้บริการ			✓	
4. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการจัดสรรงบประมาณในการจัดเก็บรายได้เพียงพอและเหมาะสม			✓	
5. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่าและโปร่งใส			✓	

ข้อความ	คะแนน IOC			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์				
1. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีการจัดสถานที่ให้บริการให้มีความสะอาด			✓	
2. ระบบแผนที่ภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีความพร้อมต่อการใช้งาน			✓	
3. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีความทันสมัย			✓	
4. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ในการจัดเก็บรายได้ได้อย่างเพียงพอและเหมาะสม			✓	
5. มีการนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการรวบรวมการจัดเก็บภาษีและทำฐานข้อมูลมาใช้ในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา			✓	
ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ				
1. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีการเรียกเก็บภาษีอย่างเที่ยงตรง เป็นธรรม			✓	
2. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีการกำหนดอัตราภาษี ค่าธรรมเนียมไว้อย่างชัดเจน			✓	
3. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีการเรียกเก็บภาษีตามประเภทภาษี โดยค่าธรรมเนียมที่เก็บมีความเหมาะสม ไม่ซับซ้อน			✓	
4. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีการเรียกเก็บภาษีโดยอัตราภาษีแต่ละประเภทไม่สูงเกิน			✓	
5. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีการกำหนดวัน เวลาในการชำระภาษี ค่าธรรมเนียมไว้อย่างชัดเจน			✓	

ลงชื่อผู้เชี่ยวชาญ .....

(*ร.ศ. อรุณย์ แก้วศิริ*)

ตำแหน่งงาน .....

หัวหน้าสำนักงาน

หน่วยงาน .....

อบต. สามพระยา

วุฒิการศึกษา .....

ปริญญาโท

วันที่ .....

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การทดสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
เรื่อง การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสำหรับการทำวิจัยเพื่อทำรายงานการค้นคว้าแบบอิสระของ
หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
รัตนโกสินทร์ แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)
ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทอาชีพที่ชำระ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดเก็บ

ข้อมูลต่าง ๆ ที่ศึกษานี้เป็นการศึกษาในเชิงวิชาการ การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลจะเสนอเป็น
ภาพรวมเท่านั้น จะไม่มีผลสะท้อนกลับในแง่ลบแก่ท่านผู้ให้ข้อมูลแต่อย่างใด จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ได้ให้คำตอบแบบสอบถามอย่างตรงไปตรงมาตามข้อเท็จจริง หวังว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านเป็นอย่างดี

ด้วยความเคารพอย่างสูง

กันตินันท์ นกขุนทอง

นักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

แบบสอบถาม การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง เขียนข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงข้อความให้เหมาะสมในช่องข้อเสนอแนะ

		ข้อเสนอแนะ
1. เพศ	1. ☒ ชาย 2. ☐ หญิง	
2. อายุ	1. ☐ ไม่เกิน 25 ปี 2. ☐ 26 - 35 ปี 3. ☐ 36 - 45 ปี 4. ☒ 46 ปีขึ้นไป	
3. ระดับการศึกษา	1. ☐ มัธยมศึกษาตอนต้น 2. ☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ เทียบเท่า 3. ☐ อนุปริญญา/เทียบเท่า 4. ☐ ปริญญาตรี 5. ☒ สูงกว่าปริญญาตรี	
4. อาชีพ	1. ☒ ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ 2. ☐ พนักงานบริษัท 3. ☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว 4. ☐ ค้าขาย 5. ☐ เกษตรกร	
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	1. ☐ 5,001-10,000 2. ☐ 10,001-15,000 3. ☐ 15,001-20,000 4. ☐ 20,001-25,000 5. ☐ 25,001-30,000 6. ☒ มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	
6. ประเภทภาษีที่ชำระ	1. ☐ ภาษีป้าย 2. ☒ ภาษีบำรุงท้องที่ 3. ☐ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	

ส่วนที่ 2 การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอลำปาง จังหวัดเพชรบุรี
คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับคะแนนความสอดคล้องระหว่างข้อความ
 กับวัตถุประสงค์ตามความคิดเห็นของท่าน และเพิ่มเติมข้อเสนอแนะถ้าท่านเห็นว่าควรปรับปรุง

ข้อความ	คะแนน IOC			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
ด้านบุคลากร				
1. เจ้าหน้าที่ปรับปรุงวิธีการทำงานให้ดีขึ้น เร็วขึ้นและมีคุณภาพมากขึ้น			✓	
2. เจ้าหน้าที่บริการด้วยความรวดเร็วเอาใจใส่ต่อผู้มารับบริการ			✓	
3. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่แบบตรงไปตรงมาไม่เรียกรับเงินจากประชาชน			✓	
4. เจ้าหน้าที่สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสม			✓	
5. เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนและสังคมอย่างเหมาะสม			✓	
ด้านงบประมาณ				
1. ขั้นตอนในการเบิกงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ไม่ยุ่งยากซับซ้อน			✓	
2. ขั้นตอนในการเบิกงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ไม่ยุ่งยากซับซ้อน			✓	
3. การเบิกงบประมาณมีความสะดวกรวดเร็ว ในแต่ละขั้นตอนที่ให้บริการ			✓	
4. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการจัดสรรงบประมาณในการจัดเก็บรายได้เพียงพอและเหมาะสม			✓	
5. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่าและโปร่งใส			✓	

ข้อความ	คะแนน IOC			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์				
1. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีการจัดสถานที่ให้บริการให้มีความสะอาด			✓	
2. ระบบแผนที่ภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีความพร้อมต่อการใช้งาน			✓	
3. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีความทันสมัย			✓	
4. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยาได้อย่างเพียงพอและเหมาะสม			✓	
5. มีการนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในกระบวนการจัดเก็บภาษีและทำฐานข้อมูลมาใช้ในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา			✓	
ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ				
1. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีการเรียกเก็บภาษีอย่างเที่ยงตรง เป็นธรรม			✓	
2. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีการกำหนดอัตราภาษี ค่าธรรมเนียมไว้อย่างชัดเจน			✓	
3. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีการเรียกเก็บภาษีตามประเภทภาษี โดยค่าธรรมเนียมที่เก็บมีความเหมาะสมไม่ซับซ้อน			✓	
4. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีการเรียกเก็บภาษีโดยอัตราภาษีแต่ละประเภทไม่สูงเกิน			✓	
5. องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยามีการกำหนดวัน เวลาในการชำระภาษี ค่าธรรมเนียมไว้อย่างชัดเจน			✓	

ลงชื่อผู้เชี่ยวชาญ .....

สุกัญญา ทรัพย์มงคล

(..... สกัญญา ทรัพย์มงคล .....)

ตำแหน่งงาน .....

หัวหน้าส่วนราชการชำนาญการ

หน่วยงาน .....

อบต. สามพระยา

วุฒิการศึกษา .....

ปริญญาโท

วันที่ .....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	กิตตินันท์ นกขุนทอง
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2516
สถานที่เกิด	จังหวัดเพชรบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	96/1 หมู่ 2 ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
สถานที่ทำงาน	องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2556	สาขารัฐประศาสนศาสตร์ ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ประสบการณ์ทำงาน	
พ.ศ. 2549-2556	ตำแหน่ง เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ สถานที่ทำงาน องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2556-2558	ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน สถานที่ทำงาน องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2558-ปัจจุบัน	ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผน สถานที่ทำงาน องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี